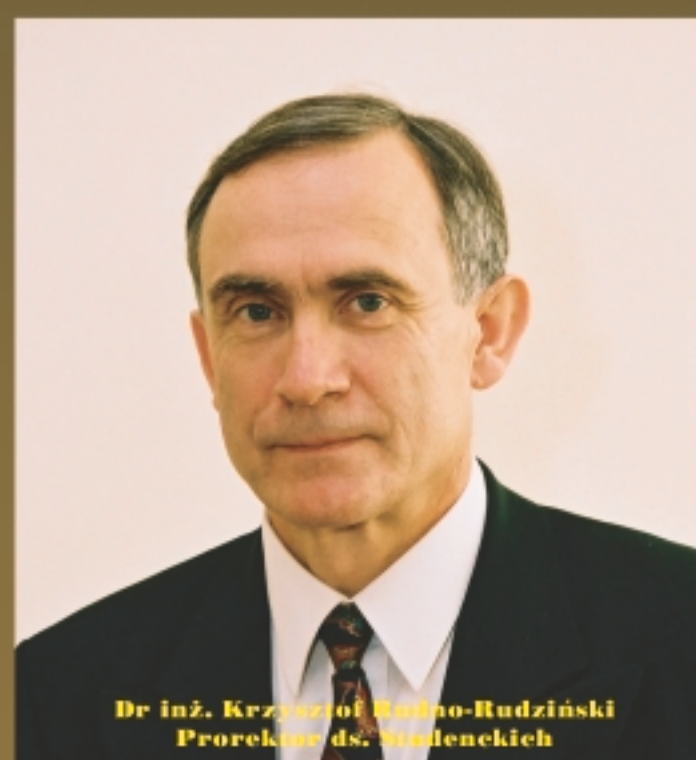
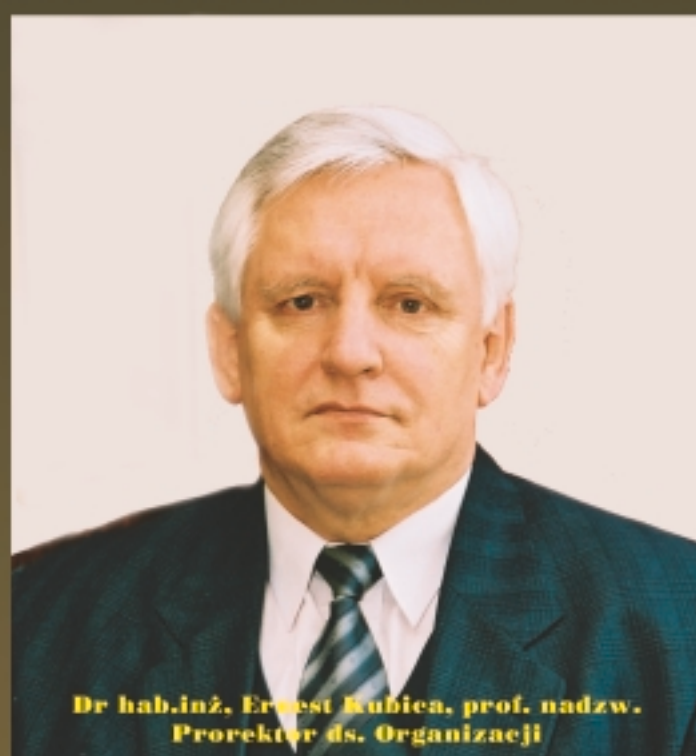
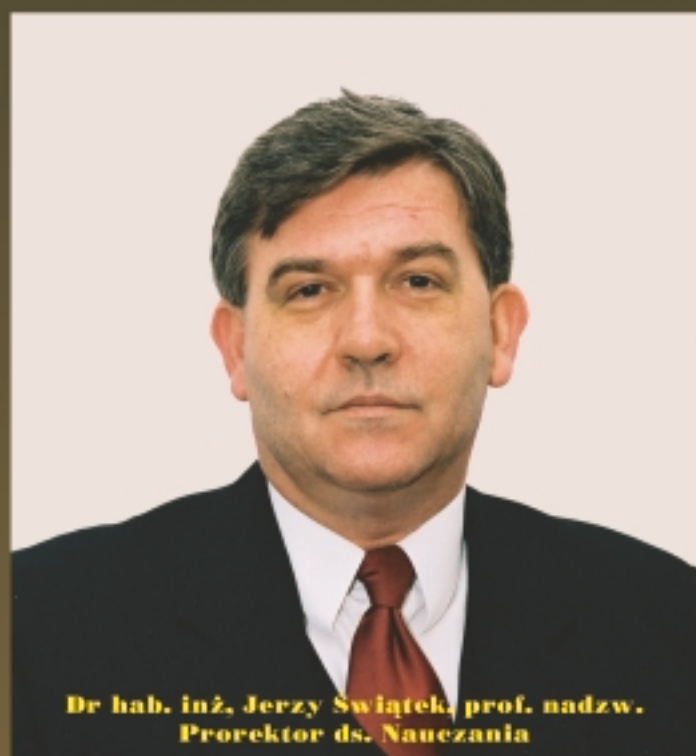

WROCLA
POLIT

Pryzmat

Pismo informacyjne Politechniki Wrocławskiej
Nr 153 kwiecień 2002

Pracownicy Politechniki w obiektywie Macieja Śmiarowskiego

Zbigniew Piotrowski – stanowisko obsługi multimedialnej

Lucjusz Engel – mechanik precyzyjny

Włodzimierz Oldakowski – szklarz

Joanna Gedo – introligatornia

Lidia Szymowska – drukarnia – montaż

Halina Czarnecka – ZUS

Strojenie fortepianu – aula

Krystyna Lewandowska – zbieranie

Wybory prorektorów

26 marca Uczelniane Kolegium Elektorów zatwierdziło 4 kandydatury prorektorów przedstawione przez Rektora-elektę prof. Tadeusza Lutego, który zwrócił się do członków URE z następującymi słowami:

Dziękując Państwu raz jeszcze za dokonany wybór, przedstawiam dziś propozycje najbliższych współpracowników – PROREKTORÓW w nadchodzącej kadencji kierownictwa Uczelni. Pragnę podkreślić, że jest to część kierownictwa Politechniki, bowiem uważam że kierownictwo Politechniki to rektor wraz z dziekanami.

Prorektorzy sprawują swe funkcje dla koordynowania wysiłków całej Uczelni w zakresie:

- nauczania i europejskich programów edukacyjnych,
- badań naukowych i współpracy z gospodarką,
- organizacji,
- współpracy z zagranicą i rozwoju,
- spraw studenckich.

Przedstawię Państwu propozycje czterech prorektorów, wedle zamyślu aby ich zdolności, doświadczenie i cechy charakteru umożliwiały dobrą współpracę, bezpieczeństwo Uczelni oraz inicjatywy. Potrzebę bezpieczeństwa widzę w sprawach organizacyjno-finansowych oraz sprawach studenckich, zaś inwencji oczekujemy w nauczaniu i współpracy z gospodarką.

Przedstawiani kandydaci do objęcia funkcji prorektorów, reprezentują: obecny gabinet rektorski, korpus dziekanów, grono dyrektorów instytutów oraz grono adiunktów-prodziekanów.

Jako kandydatów przedstawił: obecnego prorektora ds. nauczania dra hab. inż. **Jerzego Świątka**, prof. nadzw. (któremu powierzył tę samą funkcję), dra hab. inż. **Tadeusza Więckowskiego**, prof. nadzw. (I-28), któremu powierzył funkcję prorektora badań naukowych i współpracy z gospodarką, dra hab. inż. **Ernesta Kubicę**, prof. nadzw. (I-2), który ma objąć funkcję prorektora ds. organizacji oraz dra inż. Krzysztofa Rudno-Rudzińskiego (I-28), który ma być prorektorem ds. studenckich. (Jego kandydatura zgodnie z przyjętymi zasadami musiała wcześniej uzyskać akceptację elektorów studenckich.) Kolegium nie skorzystało z prawa zadawania pytań kandydatom i zaakceptowało proponowane kandydatury.

Prof. Tadeusz Luty podziękował Uczelnianemu Kolegium za to stanowisko i wyraził nadzieję na dobrą współpracę w przyszłości.

Sylwetki i zdjęcia zatwierdzonych kandydatów zamieszczamy w bieżącym numerze.

Ważne od września 2002 r.

Fot. Krzysztof Mazur

Spis treści

Wybory prorektorów	3
ROZMAITOŚCI	4
Z SEN A TU	5
Zarządzenia, Okólniki, Ogłoszenia	6
WYKŁADY WSZECHNICZY PAN	6
Nowi prorektorzy	8
U progu nowej kadencji	10
KOMITET BADAŃ NAUKOWYCH	12
Posiedzenie Komitetu Badań Naukowych	12
Nagroda IST Prize 2002	12
Remontów ciąg dalszy	13
Nowo mianowani profesorowie z PWr	15
Wiadomości z KRASPU	17
Z Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych	18
Z prac Kolegium Prorektorów	19
Czy będzie kierunek lotniczy w Oleśnicy?	22
Stypendia FNP	24
Nasze sukcesy giełdowe	26
Marzec 1968	27
Zaproszenie historyka	27
Wspomnienie z marca 1968 roku	27
Europejski wykładowca w WCTT	28
VIII DOLNOŚLĄSKIE PREZENTACJE EDUKACYJNE TARED 2000	30
Nagrody za szatę edytorską	31
Zebrań Koła SIMP przy Politechnice Wrocławskiej	32
Bliżej Europy	34
Primus Inter Pares	34
Studenci z GI Sem	36
Czy studia = praca?	37
KSIĄŻKI, które polecamy... ..	38
Nowa kadencja w KZ NSZZ „S”	38
Wybory w KO NSZZ „S” Emerytów i Rencistów	38

**Pismo Informacyjne
Politechniki Wrocławskiej**

Politechnika Wroclawska
Wybrzeże Wyspiańskiego 27
50-370 Wrocław

Skład redakcji: Maria Kiszka (red.nacz.),
Adam Kisielnicki, Maria Lewowska, Hanna Waškowska
Redakcja mieści się w bud D-5, pok. 2, 3 i 22
tel.320-22-89 (red.nacz.) i 320-21-17, telefax 320-27-63
e-mail: pryzmat@pwr.wroc.pl

<http://www.pwr.wroc.pl/politechnika/pryzmat/>

Opr.graf., red. techniczna, DTP, skład i lamowanie: Adam Kisielnicki
Druk: Drukarnia Oficyny Wydawniczej PWr Nakł. 1500 egz.

R O Z M A I T O Ś C I

NOWI REKTORZY WE WROCŁAWIU

Na kolejnych wrocławskich uczelniach odbyły się wybory rektorów na kadencję 2002-2005.

Rektorem Akademii Muzycznej został prof. Grzegorz Kurzyński, pianista, który w obecnej kadencji pełni obowiązki prorektora ds. naukowo-dydaktycznych.

Na Akademii Ekonomicznej ponownie wybrany został obecny rektor tej uczelni, prof. Marian Noga.

Prorektorami tej uczelni zostali:

- dr hab. inż. Stanisław Nowosielski, prof. AE – prorektor ds. nauki (II kadencja); który pracuje w Katedrze Ekonomiki i Organizacji Przedsiębiorstwa,
- prof. zw. dr hab. Krystyna Mazurek-Łopacińska – prorektor ds. dydaktyki (I kadencja), która jest kierownikiem Katedry Badań Marketingowych,
- dr hab. Józef Dziechciarz, prof. AE – prorektor ds. rozwoju i współpracy z zagranicą (II kadencja); który jest kierownikiem Katedry Ekonometrii.

Na Akademii Sztuk Pięknych obowiązki rektora pełnić będzie prof. Zbigniew Horbowy.

Wybory rektora na Uniwersytecie Wrocławskim zaplanowano na środę 24 kwietnia, a więc gdy otrzymają ten numer „Pryzmatu”, będą znane wyniki. W momencie oddawania numeru do druku kandydatami na stanowisko rektora UWr byli profesoria: Romuald Gelles (piastujący tę godność w obecnej kadencji), Zdzisław Latajka i Leszek Pacholski.

**NA STRONACH WWW KBN
MOŻNA ZNALEĆ:**

- wykaz Regionalnych i Branżowych Punktów Kontaktowych w roku 2002 <http://www.kbn.gov.pl/VPR/contact/pk2002.html>
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu w sprawie określenia wykazu towarów o charakterze edukacyjnym, naukowym lub kulturowym oraz wykazu kategorii jednostek i organizacji uprawnionych do korzystania ze zwolnienia od cła na te towary:

<http://www.kbn.gov.pl/pub/kbn/docs/188.html>

- Rozporządzenie Ministra Nauki w sprawie wykazu zwolnionych od cła nieprodukowanych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej substancji biologicznych lub chemicznych nadających się głównie do

celów naukowych przywożonych w ilościach, które nie wskazują na przeznaczenie handlowe:

<http://www.kbn.gov.pl/pub/kbn/docs/296.html>

MINISTER WE WROCŁAWIU

Jak zapowiedział Departament Informacji i Promocji KBN, w dniach 26 i 27 kwietnia będzie przebywał we Wrocławiu minister nauki, przewodniczący KBN prof. Michał Kleiber. Choć w programie jego pobytu jest udział w posiedzeniu KRASP, głównym celem jego wizyty jest spotkanie ze środowiskiem naukowym Wrocławia. W programie przewidziana jest wizyta ministra we Wrocławskim Centrum Transferu Technologii.

DORADCY MINISTRA

Minister Krystyna Łybacka (MENiS) powołała 20-osobowy zespół doradców ds. szkolnictwa wyższego. W jego skład weszło 8 przedstawicieli ośrodka poznańskiego: przewodniczący – prof. Jacek Fisiak (UAM Poznań) prof. Jerzy Brzeziński (UAM), prof. Andrzej Korzeniowski (AE Poznań), dr inż. Edward Głuszyński (Politechnika Poznańska), prof. Wiesław Olszewski (UAM), prof. Bogdan Marciniec (UAM), prof. Andrzej Dubas (AR Poznań), Stanisław Wachowiak (UAM) oraz prof. Czesław Królikowski (PWSzZ w Lesznie), prof. Andrzej Jamiołkowski (UMK Toruń), prof. Leszek Wojtczak (UŁ), gen.prof. Henryk Chmielewski (WAM Łódź), prof. Janusz Borkowski (UŁ), prof. Andrzej Cader (W.Szk. Hum.-Ekon. w Łodzi), prof. Wojciech Wrzeński (UWr), prof. Jerzy Wiatr (WSz Handlu i Prawa w Warszawie), dr Krzysztof Pawłowski (WSz Biznesu – NLU w Nowym Sączu), prof. Jerzy Hauziński (Pomorska Akademia Pedagogiczna w Słupsku), prof. Marek Dietrich (PW) i prof. Zbigniew Kwieciński (UWM).

Powołane zostały dwa zespoły robocze:

- do spraw rozpatrzenia potrzeby i zakresu nowelizacji ustawy o szkolnictwie wyższym (przewodniczący prof. dr hab. Janusz Borkowski),
- do spraw opracowania koncepcji powołania Uniwersytetu Otwartego (przewodniczący prof. dr hab. Jerzy Wiatr).

Przygotowywana w tym gronie nowelizacja ustawy ma m.in. stworzyć możliwość powoływania oddziałów zamiejscowych uczelni, aby umożliwić naukę bezrobotnym.

Ma także sprecyzować zakres odpłatności usług edukacyjnych. Wśród propozycji jest ograniczenie do jednej trzeciej liczby studentów kształconych odpłatnie przez daną uczelnię (choć Trybunał Konstytucyjny określił tę wielkość odniosła na 1), a także bezpłatne studia wieczorowe. Obradująca w marcu w Wiśle Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich odniosła się negatywnie do tych propozycji.

INSPIRACJE BIBLIJNE

Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola objęło honorowym patronatem imprezę kulturalną zorganizowaną przez wrocławski Centralny Ośrodek Duszpasterstwa Akademickiego zatytułowany „Inspiracje – Akademicki Tydzień Kultury Słowa. Biblia”. Odbył się on w dniach 14-21 kwietnia. Obejmował liczne wykłady, np. „Sztuka retoryczna w Listach św. Pawła z Tarsusa” (Sławomir Torbus), „Objawienie w Biblii Hebrajskiej (rabin Ivan Caine z USA), „Biblia a człowiek współczesny (prof. dr hab. Anna Świderkówna).

Odbyły się też „warsztaty biblijne”, koncerty (zarówno muzyki organowej, jak wykonywanej przez zespoły młodzieżowe), wystawy i quizy. **Uwaga!** Jeszcze do 30 kwietnia można zwiedzać wystawę starodruków i grafiki biblijnej pt. „Słowo i obraz”, która znajduje się w Zakładzie Narodowym im. Ossolińskich, ul. Szewska 37 (godz. 100 – 17.00).

WOLNE DNI

Dzięki decyzji JM Rektora dzień 2 maja będzie wolny, i to nawet bez konieczności odpracowywania. Życzymy wszystkim pracownikom i studentom pięknego „długiego weekendu”.

WCTT zaprasza na cykl wykładów prof. **M.P. Mattoug** w języku angielskim zatytułowany

„Strategia i system”

Najbliższe wykłady to:

- 9 maja 2002: „Międzynarodowość, umiędzynarodowienie, projekt”
- 13 czerwca 2002: „Organizacja, struktura, projekt”

Na dalszych stronach zamieszczamy wywiad z profesorem **M.P. Mattoug**

Z S E N A T U

XXX POSIEDZENIE SENATU
(21.03.02)

Posiedzenie Senatu rozpoczęło wspomnieniem o zmarłym 16 marca 2002 r. **prof. zw. dr inż. Kazimierzu Ziemiańskim**, który wygłosił dziekan Wydziału Mechanicznego **prof. Waclaw Kollek**. Zmarłego uczczono minutą ciszy.

JM Rektor prof. Andrzej Mulak pogratulował wyboru Rektorowi-elektowi prof. Tadeuszowi Lutemu. Podziękował też pozostałym kandydatom za ich udział w kampanii wyborczej i przygotowanie programów, a tym samym wsparcie uczelnianej demokracji.

Prof. Tadeusz Luty dziękując Rektorowi i Senatowi podkreślił, że właśnie dyskusje na forum Senatu i uczestnictwo w pracach komisji senackich pozwoliły mu poznać bieżące sprawy oraz problemy, które musi rozwiązywać Uczelnia i uwierzyć w ogromne możliwości PWr.

• Pozytywnie zaopiniowano wnioski o ponowne mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego **dr hab. inż. arch. Jerzego Charytonowicza** (I-1), **dr hab. inż. Janusza Halawy** (I-6) i **dr hab. inż. Krzysztofa M. Abramskiego** (I-28).

• Pozytywnie zaopiniowano wnioski o nagrodę Ministra Edukacji Narodowej dla **dr hab. inż. Ignacego Dulęby** (W-4), **prof. dr hab. inż. Henryka Markiewicza** (W-5), **prof. dr hab. inż. Edwarda Radosińskiego** (W-8), **dr Jana Ratajczaka** (S-2) i **dr hab. inż. Czesława Koziarskiego** (W-10) oraz wnioski o nagrodę zespołową dla:

a) **dr hab. inż. Janusza Szafrana**, **prof. ndzw. i prof. dr hab. inż. Andrzeja Wiszniewskiego**,

b) **dr hab. inż. Krystyny Jeżowieckiej-Kabsch**, **prof. ndzw. i dr inż. Henryka Szewczyka**.

• Dziekan W-2 **prof. E. Kubica** przedstawił i uzasadnił wniosek o rozwiązanie Biblioteki Międzywydziałowej Wydziału Łądowego i Wodnego i Wydziału Inżynierii Środowiska oraz powołanie Biblioteki Wydziału Łądowego i Wodnego. Poinformował o zgodności tego wniosku ze statutem stwierdzonej przez Komisję ds. Statutu i Regulaminów. W wyniku tej decyzji książki z biblioteki w bud. C-7 należące do Wydziału Inżynierii Środowiska zostaną przekazane na ten wydział, zaś W-2 przejmie pomieszczenia i personel. Planuje się stworzenie jednej biblioteki Wydziału BLiW po dołączeniu 3 bibliotek instytutowych.

Wniosek uzyskał akceptację Rady Bibliotecznej. Dyrektor BG PWr **dr H. Szarski** podkreślił, że ta reorganizacja jest elementem procesu porządkowania sieci bibliotecznej prowadzącego do utworzenia sieci bibliotek wydziałowych.

Prorektor **prof. J. Zdanowski** jako pozytywny przykład tych przekształceń podał utworzenie Biblioteki Wydziału Chemicznego. Czynnikiem spowalniającym ten proces są problemy lokalowe.

Dziekan W-7 **prof. K. Bartoszewski** poinformował, że Wydział Inżynierii Środowiska także zmierza do utworzenia biblioteki wydziałowej. Chodzi zwłaszcza o ułatwienie studentom dostępu do zbiorów.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek przedstawiony przez prof. E. Kubicę (51:0:0).

• Rektor przedstawił wniosek Rektora-elekt o zwiększenie w następnej kadencji liczby prorektorów do pięciu. **Prof. T. Luty** przedstawił uzasadnienie tej propozycji. Ma ona na celu stworzenie formalnych, prawnych możliwości powołania prorektora odpowiedzialnego za koordynowanie współpracy z miastem, regionem i z zagranicą. Dotychczasowe stanowiska prorektorów byłyby związane z podobnym zakresem kompetencji jak w obecnej kadencji.

Prof. E. Kubica poinformował o poparciu Komisji ds. Statutu i Regulaminów dla zgłoszonego wniosku, zaś **JM Rektor** o jego akceptacji przez związki zawodowe. Senat przyjął (52:0:2) zmianę zapisu Statutu (uwzględniając też możliwość wystąpienia vacatu).

• Zastępca Kierownika Międzyuczelnianego Centrum Biotechnologii Agregatów Lipidowych **dr hab. inż. Marek Langner** zdał sprawę z działalności tej jednostki. Została ona powołana 20 czerwca 2001 r. w oparciu o porozumienie Rektorów AR we Wrocławiu, PWr i UW, a w jej skład weszły 4 zespoły badawcze: Zespół Naturalnych i Sztucznych Lipidowych Nośników Substancji Bioaktywnych, Zespół Teorii i Praktyki Agregatów Lipidowych (kierowany przez dr hab. M. Langerę), Zespół Oddziaływań Liposom-Komórka oraz Zespół Lipidów w Terapii Genowej.

Obecnie w pracach Centrum uczestniczy około 20 osób w pełnym lub częściowym wymiarze. Jest ono zarządzane przez kierownika – prof. A. Sikorskiego, którego zastępcami są pozostali kierownicy zespołów. W ramach prac badawczych podejmowane są wspólne projekty, a wydatki na zakup sprzętu i odczynników są optymalizowane.

Zadaniem dydaktycznym tej jednostki jest stworzenie takiego programu dydaktycznego, który będzie kształcił w najnowszych technologiach. Konieczne jest także prowadzenie działalności komercyjnej, która przynosiłaby dochody tworzące majątek Centrum. W tym celu podjęto zarówno z przemysłem polskim jak i zagranicznym rozmowy, które doprowadziły do kilku umów. Planuje się powołanie Międzynarodowego Komitetu Doradczego, którego celem będzie m.in. przygotowanie się do udziału w VI PR, a także korelację działań w regionie i nawiązanie współpracy polsko-niemiecko-czeskiej, co pozwoliłoby uzyskać fundusze PHARE.

Problemem tej międzyuczelnianej jednostki, który należy pilnie rozwiązać, jest brak osobowości prawnej.

Dr hab. M. Langner podziękował dyrektorowi Instytutu Fizyki prof. J. Misiewiczowi oraz władzom PWr za przychylność i wspieranie działalności Centrum.

• Prorektor **prof. J. Zdanowski** przedstawił korektę wewnętrznych uregulowań dotyczących trybu udzielania urlopów wypożyczonych nauczycielom akademickim związaną ze zmianą przepisów zewnętrznych. Nowe przepisy mówią, że tej grupie pracowników przysługuje urlop w wymiarze 36 dni roboczych, a jednocześnie podtrzymują zasadę, że jego część (przynajmniej 14 dni) musi być wykorzystana w jednym ciągu. Urlop nauczycieli akademickich powinien być wykorzystany w czasie wolnym od zajęć dydaktycznych, tzn. w okresie wakacji lub ferii. Nie oznacza to jednak absolutnego zakazu. Jednak urlop brany w innych terminach nie może wiązać się z żadnymi wydatkami ze strony uczelni.

Proponowana nowelizacja przepisu została zatwierdzona (50:0:1).

• Senat wyraził zgodę na zawarcie umów o współpracy PWr z Politechniką Budapeszteńską (52:0:0) i Otto-von-Guericke-Universität Magdeburg (52:0:0).

• Prorektor **dr Ludomir Jankowski** udzielił odpowiedzi na interpelację dr Z. Okraszewskiego dotyczącą procedury, trybu postępowania i odpowiedzialności za ocenę wartości technicznej i użytkowej sprzętu komputerowego kupowanego za pośrednictwem Biura Zamówień Publicznych. Stwierdził, że w komisjach przetargowych zawsze uczestniczą osoby o odpowiednim przygotowaniu zawodowym z zakresu sprzętu komputerowego, więc nie

Z S E N A T U

Dokończenie ze strony 5

istnieje potrzeba wzmocnienia Biura o dodatkowych ekspertów oceniających wartość użytkową i techniczną tego sprzętu. Zwrócił uwagę, że pewne wady w komputerach ujawniają się dopiero po długotrwałej i intensywnej eksploatacji. Głównie do wnioskodawców należy sprecyzowanie warunków decydujących o jakości i możliwościach technicznych sprzętu, a rolą Biura jest nadzór nad przestrzeganiem *Ustawy o zamówieniach publicznych*.

• Dyrektor administracyjny **mgr A. Kaczowski** udzielił odpowiedzi na interpelację dr Z. Okraszewskiego dotyczącą budowy podjazdu dla niepełnosprawnych do budynku D-1. Poinformował, że wykonawcą tych prac jest Zespół Konserwacyjno-Remontowy PWr, a koszt jego budowy wynosi 16 tys. zł. Jest to część większego zadania, w ramach którego będzie wykonana ruchoma pochylnia na I piętro, a potem winda. Przy realizacji dotychczasowych prac nie wystąpiły żadne uchybienia.

Wyjaśnił także, że pomieszczenie nr 12 w bud. D-2 wykorzystywane na cele gospodarcze zostało przydzielone pismem Rektora. Do dyrektora administracyjnego nie wpłynął żaden wniosek o udostępnienie go Wydziałowi Elektrycznemu.

Dyrektor udzielił także odpowiedzi na interpelację **prof. M. Kamińskiego** dotyczącą zapewnienia bezpieczeństwa na parkingach wewnętrznych PWr i wyznaczenia odpowiedniej ilości miejsc do parkowania dla pracowników PWr. Sprawa ta była wielokrotnie rozważana, jednak rozwiązanie problemu jest ograniczone czynnikami obiektywnymi. Na okolicznych ulicach jest około 900 niestrzeżonych miejsc parkingowych. Istnieje zamówienie na system monitoringu najbliższej okolicy budynku A-1. Koszt urządzenia parkingu strzeżonego na około 90 miejsc wyniósłby od 50 do 70 tys. zł, a abonament miesięczny za użytkowanie tego parkingu kosztowałby ponad 100 zł.

• Rektor **prof. A. Mulak** przekazał relację z ostatniego posiedzenia KRASP, które odbyło się w Wiśle i poinformował, że pod koniec kwietnia KRASP będzie obradowało we Wrocławiu.

• Prorektor **prof. J. Zdanowski** przekazał dane na temat przydziału środków na badania własne i zauważył, że jest to kwota 10.350.000 zł, zaś dotacja na badania statutowe, wg wstępnych informacji, wyniesie 7.088.000 zł. Informacje te zostały uzupełnione przez członka KBN prof. H. Góreckiego relacją z ostatniego posiedzenia Komitetu.

• **Dr Z. Okraszewski** poruszył kwestię problemów organizacyjnych wynikających

z planowanej likwidacji (np. zabezpieczenia sprzętu znajdującego się w laboratoriach dydaktycznych). Dyr. adm. **mgr A. Kaczowski** poinformował, że ma obiekt być odtworzony możliwie najniższym kosztem, ale będzie to już budynek, a nie pawilon. **Rektor** dodał, że odbędzie się przetarg na koncepcję jego zagospodarowania. Budynek ma być oddany do użytku już 1 września br.

• Prorektor **dr L. Jankowski** zwrócił uwagę na wkładkę do marcowego numeru „Pryzmatu”, która zawiera informacje na temat programu oszczędnościowo-ubezpieczeniowego dla pracowników PWr prowadzonego przez firmę Gerling. Jest to propozycja ubezpieczenia grupowego oferowana zamiast trzeciego filara ubezpieczeniowego.

• Przewodniczący NSZZ „Solidarność” **dr R. Wroczyński** w związku ze zbliżającym się końcem kadencji obecnych władz związkowych podziękował Senatowi za możliwość uczestniczenia w jego obradach i zauważył, że był to jeden z najprzyjemniejszych obowiązków, jakie spadły na przewodniczącą Związku.

• **Rektor** przekazał wszystkim życzenia świąteczne.

Następne posiedzenie Senatu odbędzie się 25 kwietnia br. o godz. 14.00. (hw)

Zarządzenia, Okólniki, Ogłoszenia

W ostatnim czasie ukazały się następujące zarządzenia wewnętrzne i pisma okólnie:

• **Zarządzenie wewnętrzne 8/2002** z dnia 28.03.2002 r. w sprawie ogłoszenia zmian w statucie Politechniki Wrocławskiej;

• **Zarządzenie wewnętrzne 9/2002** z dnia 29.03.2002 r. w sprawie wprowadzenia Trybu udzielania urlopów wypoczynkowych nauczycielom akademickim Politechniki Wrocławskiej;

• **Zarządzenie wewnętrzne 10/2002** z dnia 4.04.2002 r. w sprawie utworzenia biblioteki Wydziału Budownictwa Lądowego i Wodnego;

• **Zarządzenie wewnętrzne 11/2002** z dnia 4.04.2002 r. w sprawie przekwalifikowania dokumentacji niejawniej;

• **Pismo okólnie 9/2002** z dnia 14.03.2002 r. w sprawie klasyfikacji wynagrodzeń wypłacanych za prace zlecone;

• **Pismo okólnie 10/2002** z dnia 11.04.2002 r. w sprawie organizacji pracy w maju 2002 r.

**WYKŁADY
WSZECHNICZY PAN**

14 maja 2002 r. Prof. Jerzy Jakubowski, Politechnika Warszawska,

Mikroelektronika – dokąd zmierzamy?

21 maja 2002 r. Alfred Miissiggang, Cottbus

Problemy serbolużyczan w przeszłości i teraźniejszości

28 maja 2002 r. Prof. Ryszard Paluch, Politechnika Wrocławska

Ergonomia w pracy i w życiu codziennym

4 czerwca 2002 r. Dr hab. Krystyna Kossakowska-Jarosz, Uniwersytet Opolski

Yademecum etyki pacierza na górnym Śląsku w XIX wieku

Wykłady odbywają się w sali konferencyjnej Oddziału PAN we Wrocławiu, Podwale 75 /parter/. Początek o godz. 17.00

Wspomnienie

**mgr Tadeusz Penkala
(1929 – 2002)**

W dniu 14 stycznia tego roku w kaplicy cmentarnej przy ul. Kiełczowskiej we Wrocławiu najbliższa rodzina, liczne grono przyjaciół, współpracowników i młodzieży z głębokim żalem i smutkiem pożegnało mgr Tadeusza Penkałę, emerytowanego starszego wykładowcę Politechniki Wrocławskiej. Odszedł Człowiek wielkiego serca, niezwykle żywotny i pełen energii, towarzyski i ogromnie życzliwy dla innych, a zwłaszcza dla młodzieży studenckiej.

Tadeusz Penkala urodził się 26 kwietnia 1929 roku w Mławie. Studia prawnicze ukończył na Uniwersytecie Wrocławskim w 1951 r. Pracę zawodową rozpoczął w macierzystej uczelni na Wydziale Prawa w Katedrze Teorii Państwa i Prawa jako nauczyciel akademicki, a w 1953 roku przeniósł się na Politechnikę Wrocławską, gdzie objął stanowisko adiunkta kontraktowego.

W roku 1955 został mianowany zastępcą profesora, po czym – nie przerywając pracy pedagogicznej – podjął studia filozoficzne na Wydziale Filozofii Uniwersytetu Warszawskiego, które ukończył w 1959 roku. Od 1957 r. kierował Zespołem Filozofii w nowo utworzonej przy Wydziale Mechanicznym Katedrze Ekonomii Politycznej, z którą był związany do końca jej istnienia jako starszy wykładowca (po zniesieniu tytułu zastępcy profesora).

W obszarze jego zainteresowań zawodowych znajdowały się wybrane zagadnienia historii filozofii, etyki, elementy teorii państwa i prawa, teoria i praktyka wychowania w ujęciu aksjologiczno-teleologicznym. Dla studentów PWr prowadził m.in. wykłady z filozofii.

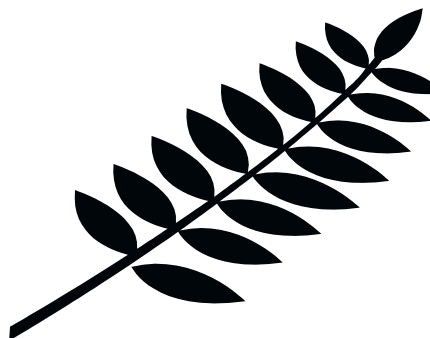
Podczas reorganizacji Politechniki Wrocławskiej przeprowadzonej w latach 1968-69 został mianowany dyrektorem Pionu Wychowania (przekształconego potem w Pion ds. Studenckich), a w nowo utworzonym Instytucie Nauk Społecznych objął kierownictwo Zakładu Filozofii.

Tadeusz Penkala propagował ideę humanizacji studiów technicznych zgodnie z dewizą: *Techniczne wykształcenie – humanistyczne wychowanie*. Idea ta była rozumiana przez Niego bardzo szeroko. Nie chodziło Mu tylko o zdobywanie przez studentów uczelni technicznej wiedzy humanistycznej, ale także o uczestnictwo w szeroko rozumianej działalności kulturalnej i artystycznej. Wyrazem tego było zainicjowanie utworzenia na Uczelni w ramach Pionu ds. Studenckich działu imprez studenckich, który otaczał opieką już istniejące zespoły studenckie i wspierał powstawanie studenckich grup twórczych, takich jak chór Politechniki teatr pantomimy „Gest”, czy ówczesne zespoły muzyczne, np. R i R, ELAR 5 itd. Tutaj należy również szukać początków kabaretu Elita (Drozda, Kaczmarek, Plaskota).

Mgr Tadeusz Penkala w swojej działalności dydaktycznej nie ominął również Filii PWr. W ostatnich latach przed przejściem na emeryturę w roku 1990 wykładał w filii w Jeleniej Górze wybieralne przedmioty humanistyczne, zarówno z zakresu historii filozofii, jak i aksjologii oraz etyki państwa i prawa, które cieszyły się dużym uznaniem studentów.

Z bólem żegnamy niezawodnego przyjaciela, wielkiego humanistę żyjącego problemami młodego pokolenia i człowieka dzielącego się swoim optymizmem i radością życia z otoczeniem, mimo ciężkiej i nieuleczalnej choroby, do ostatnich dni życia.

Przyjaciele

Nowi prorektorzy

Prorektor ds. Nauczania

Dr hab. inż. Jerzy Świątek, profesor nadzw. PWR

Jerzy Świątek urodził się dnia 30 września 1953 r. w Jaśle. Studia ukończył z wyróżnieniem w 1977 roku na Wydziale Elektroniki PWR uzyskując dyplom magistra inżyniera elektronika o specjalności systemy cybernetyki technicznej. Doktoryzował się w Instytucie Cybernetyki Technicznej PWR w 1979 r. Stopień doktora habilitowanego z zakresu automatyki i robotyki nadała mu w 1987 r. Rada Wydziału Elektroniki, Automatyki i Elektrotechniki AGH w Krakowie. Od 1979 r. do 1981 r. pracował jako ad-

juunkt w Zespole Systemów Sterowania w Instytucie Cybernetyki Technicznej PWR, a następnie w Instytucie Sterowania i Techniki Systemów PWR. Na stanowisko docenta został powołany w 1988 r., na stanowisku profesora nadzwyczajnego na Wydziale Informatyki i Zarządzania PWR został zatrudniony w 1991 r.

Ma w swoim dorobku 70 opublikowanych prac naukowych (42 indywidualne, w tym monografia). Jest współautorem 2 skryptów oraz autorem lub współautorem 43 prac niepublikowanych.

Jego zainteresowania naukowe skupiają się na zagadnieniach identyfikacji i jej zastosowań, a dotyczą identyfikacji systemów złożonych i odpowiednich systemów informatycznych. W szczególności zajmuje się problemami identyfikacji dwustopniowej, zagadnieniami identyfikacji kompleksów operacji (systemów sieciowych) oraz identyfikacją systemów relacyjnych.

Opracował i prowadzi wykłady z zakresu teorii eksperymentu i identyfikacji, metod optymalizacji, teorii decyzji i operacji oraz wykład monograficzny nt. identyfikacji systemów złożonych i jej zastosowań. Był opiekunem kilkudziesięciu prac dyplomowych. Opracował i prowadził wykłady specjalistyczne na podyplomowym studium z zakresu mikrokomputerów w automatyce i technice systemów oraz systemów zarządzania. Jest współautorem nowych stanowisk laboratoryjnych. Brał udział w pracach wydziałowych komisji zajmujących się opracowaniem programów studiów.

W latach 1990-1993 był członkiem Rady Programowej Studiów Doktoranckich PWR.

Jest promotorem trzech zakończonych prac doktorskich.

Ma znaczny udział w organizowaniu międzynarodowych konferencji „Systems Science” i w kierowaniu programami badawczymi (CPBP). Kierował dwoma grantami.

Jest kierownikiem Zakładu Modelowania i Identyfikacji w Instytucie Sterowania i Techniki Systemów.

Jest członkiem: Komitetu Automatyki i Robotyki PAN, Komisji Informatyki i Automatyki PAN – Oddz. Wrocław, sekcji Komputerowych Systemów Wspomagania Decyzji Komitetu Informatyki PAN i Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego.

Pełnił funkcje zastępcy dyrektora instytutu ds. dydaktyki, prodziekana ds. nauczania i (przez dwie kadencje) dziekana Wydziału Informatyki i Zarządzania PWR. Obecnie pełni funkcję Prorektora ds. Nauczania PWR.

Jako członek Senatu PWR był przewodniczącym Senackiej Komisji ds. Dydaktyki i Spraw Studenckich oraz członkiem Senackiej Komisji ds. Rozwoju Kadry.

Jest zastępcą przewodniczącego Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych (KAUT) oraz przewodniczącym Kolegium Prorektorów uczelni dolnośląskich.

Prof. Jerzy Świątek uzyskał 2 indywidualne nagrody Ministra III stopnia, zespołową nagrodę Ministra I stopnia (w zespole dwuosobowym), 15 nagród Rektora PWR., 4 nagrody Dziekana, 5 nagród Dyrektora Instytutu oraz nagrodę Sekretarza Wydziału IV PAN za cykl publikacji nt. identyfikacji i jej zastosowań. Jest odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Jest laureatem konkursu organizowanego przez studentów Wydziału Informatyki i Zarządzania na najlepszego wykładowcę roku na specjalności Systemy Sterowania kierunku Informatyka.

Prorektor ds. Organizacji

Dr hab. inż. Ernest Kubica, profesor nadzw. PWR

Ernest Kubica urodził się 12 stycznia 1942 r. w Jawornicy. Studia wyższe odbył w latach 1961-67 na Wydziale Budownictwa Lądowego PWR. Pracę naukowo-badawczą rozpoczął w Katedrze Metalowych Konstrukcji Budowlanych w 1967 roku. Doktorat uzyskał w 1973 roku, a pracę habilitacyjną obronił w 1991 roku. Staż zawodowy odbył w P.P. „Gazobudowa” Zabrze w latach 1968-69 pracując na stanowisku inżyniera budowy przekroczenia gazociągami Odry we Wrocławiu. Ponadto był

w latach 1976-81 seniorem budowy gmachu i laboratoriów Instytutu Budownictwa. Wykonał wiele projektów. Od 1992 roku ma uprawnienia budowlane i jest ustanowionym rzeczoznawcą budowlanym RP. W zakresie organizacji i budowy laboratoriów badawczych współpracował m.in. z uczelniami w Dreźnie, Lipsku, Pecu i Budapeszcie oraz z Bauakademie w Berlinie.

Głównym obszarem jego zainteresowań badawczych są zagadnienia nośności prętowych i cienkościennych konstrukcji metalowych. Wynikiem tych badań jest 66 prac naukowych, w tym trzy to opracowania monograficzne. W dorobku naukowo-badawczym ma 14 prac zastosowanych w praktyce. W ramach współpracy z przemysłem wykonał 136 projektów, ekspertyz i badań konstrukcji stalowych. Jest też współautorem normy.

Jako nauczyciel akademicki od 35 lat prowadzi wszystkie formy zajęć dydaktycznych. Był opiekunem Stowarzyszenia Naukowego Studentów oraz wypromował ponad 130 dyplomantów. Jest promotorem pięciu doktorantów, jeden obronił już pracę z wyróżnieniem. Jest współautorem skryptu i podręcznika.

Od 1993 r. Ernest Kubica jest członkiem dwóch Komisji PAN i dwóch Komisji PZiTb. Był członkiem i przewodniczącym wielu komitetów naukowych i organizacyjnych konferencji krajowych i zagranicznych.

Podczas pracy na Politechnice Wrocławskiej pełnił wiele funkcji kierowniczych, które wymieniono poniżej:

– kierownik Zespołu Laboratoriów Instytutu Budownictwa (1976-81),

- zastępca dyrektora Instytutu Budownictwa (1984-87),
- dyrektor Sekretariatu Uczelni (1988-90),
- dyrektor Instytutu Budownictwa (1991-96),
- dziekan Wydziału Budownictwa Lądowego i Wodnego (od 1996 r.),
- przewodniczący Senackiej Komisji ds. Statutu i Regulaminów.

Za osiągnięcia dydaktyczne, naukowe i prace dla regionu otrzymał m.in. Nagrodę Ministra NSzWiT, Nagrodę Senatu PWr, 33 Nagrody Rektora PWr, Złotą Odznakę PWr, Złoty Krzyż Zasługi, Złotą Odznakę Honorową NOT, medal „Zasłużony dla Miasta Wałbrzycha”.

Jest żonaty od 1966 r.

Prorektor ds. Badań Naukowych i współpracy z Gospodarką

Dr hab. inż. Tadeusz W. Więckowski, prof. ndzw. PWr

Tadeusz W. Więckowski urodził się 31 października 1952 roku w Lwówku Śląskim. W 1976 r. ukończył studia na Wydziale Elektroniki PWr i rozpoczął pracę zawodową w Okręgowym Inspektoracie Państwowej Inspekcji Radiowej we Wrocławiu. W tym samym roku podjął studia doktoranckie w Instytucie Telekomunikacji i Akustyki PWr. Po obronie rozprawy doktorskiej „Antena ramowa jako sonda pola magnetycznego w środowiskach stratnych” w 1980 r. został zatrudniony jako adiunkt naukowo-dydaktyczny w Instytucie Telekomunikacji i Akustyki PWr. Habilitował się w 1993 roku. Na stanowisko profesora nadzwyczajnego PWr został powołany w 1997 r.

Od 1985 r. pełni funkcję zastępcy kierownika Zakładu Radiokomunikacji oraz kierownika Pracowni Kompatybilności Elektromagnetycznej w Instytucie Telekomunikacji i Akustyki PWr. W 1991 r. został zastępcą dyrektora ds. badań naukowych i współpracy z przemysłem w I-28. Od 1996 r. jest dyrektorem instytutu.

Jako dydaktyk prowadzi wykłady dla studentów studiów magisterskich, inżynierskich i podyplomowych na kierunku *Elektronika i Telekomunikacja*. Jest opiekunem profilu dyplomowania *Telekomunikacja Rozsiewcza*, członkiem komisji programowej kierunku *Elektronika i Telekomunikacja*. Był promotorem kilkudziesięciu prac magisterskich i inżynierskich. Jest opiekunem ośmiu doktorantów. Wypromował dwóch doktorów. Recenzował wiele rozpraw doktorskich (obronionych w Wojskowej Akademii Technicznej i na Politechnice Warszawskiej), rozpraw habilitacyjnych i monografii habilitacyjnych.

Był reprezentantem Polski w Komitecie Zarządzającym międzynarodowym programem COST 243 zajmującym się koordynacją badań naukowych w zakresie kompatybilności elektromagnetycznej. Od trzech lat jest przedstawicielem Polski w Komitecie Zarządzającym międzynarodowym programem COST 261 koordynującym badania naukowe w zakresie kompatybilności elektromagnetycznej systemów.

Jest członkiem komitetów organizacyjnych i programowych wielu krajowych i międzynarodowych konferencji. Jest również członkiem wielu stowarzyszeń i organizacji krajowych i między-

narodowych, z których najważniejsze to: sekcje Mikrofal, Telekomunikacji oraz Kompatybilności Elektromagnetycznej Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji PAN, Stowarzyszenie Elektryków Polskich i Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji (jest wiceprzewodniczącym regionu dolnośląskiego) oraz IEEE (senior member).

W dorobku ma 144 publikacje, z których 107 opublikował (jako autor lub współautor) po habilitacji. Są wśród nich 2 monografie, 1 książka, 10 artykułów, 33 referaty na konferencjach zagranicznych i międzynarodowych, 58 na konferencjach krajowych i 2 publikacje na warsztatach.

Obszerną grupę stanowią niepublikowane opracowania (ponad 240), które są sprawozdaniami z badań na rzecz gospodarki narodowej. Często kierował tymi pracami, a wiele z nich zakończyło się wdrożeniami. Do najważniejszych należy wdrożenie opracowanego w ITA PWr masztu antenowego dla Radiowego Centrum Nadawczego w Solcu Kujawskim nagrodzone Nagrodą Prezesa Rady Ministrów.

Za działalność naukową i dydaktyczną oraz współpracę z przemysłem został wyróżniony wieloma nagrodami Dyrektora Instytutu Telekomunikacji i Akustyki PWr., Dziekana Wydziału Elektroniki i JM Rektora PWr. Odznaczony został również Złotą Odznaką Politechniki Wrocławskiej oraz Srebrnym Krzyżem Zasługi.

W 1976 zawarł związek małżeński. Ma córkę, która studiuje na piątym roku Wydziału Chemii PWr oraz syna – ucznia piątej klasy szkoły podstawowej.

Prorektor ds. Studenckich

Dr inż. Krzysztof Rudno-Rudziński

Urodzony we Wrocławiu (1949), absolwent Wydziału Elektroniki PWr. Doktoryzował się w 1980 r. w Instytucie Telekomunikacji i Akustyki, gdzie pracuje jako adiunkt. Prowadzi wykłady „Dźwięk cyfrowy”, „Urządzenia głośnikowe” i „Systemy nagłośnienia”. Jest autorem 103 publikacji i ponad 100 prac niepublikowanych z zakresu elektroakustyki, psychoakustyki, akustyki środowiska, akustyki architektonicznej i ochrony przed hałasem. Jest biegłym w zakresie sporządzania ocen oddziaływania na środowisko i w zakresie sporządzania prognoz skutków wpływu ustaleń planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko. Był projektantem lub konsultantem projektów licznych obiektów (teatrów, sal wykładowych, studiów TV) i systemów nagłośnienia (np. w Rotundzie Panoramy Raławickiej). Należy do Polskiego Towarzystwa Akustycznego, Audio Engineering Society, International Institute of Acoustics and Vibration i do Stowarzyszenia Elektryków Polskich.

W latach 1987-1991 był pełnomocnikiem dyr. instytutu ds. badań i współpracy z przemysłem, następnie (1991-1996) dyrektorem Instytutu Telekomunikacji i Akustyki. Od 1999 r. jest prodziekanem Wydziału Elektroniki ds. Finansowych i Studenckich.

Jest żonaty, ma syna studenta (V r. WPPT i II r. Elektroniki) i córkę licealistkę.

*Rozmowa z rektorem-elektem
prof. Tadeuszem Lutym*

U progu nowej kadencji

– *Uczelniane Kolegium Elektorów zaakceptowało przedstawione przez Pana kandydatury prorektorów. Nie stawiano pytań, dlaczego tak, a nie inaczej określił Pan zakresy ich zadań. Ja jednak chciałabym zapytać o uzasadnienie nowej koncepcji podziału zadań, zwłaszcza że z nazw funkcji nie wszystko wynika. Co, na przykład, kryje się pod pojęciami „organizacja” czy „rozwój”?*

– W istocie, określenia funkcji są raczej umowne. Najbardziej oczywisty jest zakres zadań prorektora ds. nauczania, Prof. Jerzego Świątka, teraz poszerzony o europejskie programy edukacyjne. Ponadto będzie On również „pierwszym prorektorem”, a więc osobą zastępującą rektora w razie jego nieobecności.

Z kolei zapis „badania naukowe i współpraca z gospodarką” akcentuje rolę aktywizacji kontaktów z instytucjami gospodarczymi. Prorektor odpowiedzialny za tę problematykę prof. Tadeusz Więckowski będzie inspirował działania, które pozwolą Politechnice Wrocławskiej aktywnie wychodzić z ofertą współpracy gospodarczej na zewnątrz.

Prorektor ds. organizacji Prof. Ernest Kubica powinien właściwie mieć w swoim zakresie zadań „organizację i rozwój”, ale – być może – dziś jeszcze nie czas na takie deklaracje. Z drugiej jednak strony, gdy jest bieda, należy tym staranniej wypracowywać plany na przyszłość, tworzyć strategię inwestycyjną. Bliskie jest mi stwierdzenie, że powinniśmy być przygotowani na chwilę, gdy pojawi się szansa zagospodarowania jakichś pieniędzy. Okazja taka właśnie się pojawia, bo na terenie Dolnego Śląska dostępne będą w najbliższym czasie europejskie fundusze, o które Politechnika Wrocławska może się ubiegać. Uniwersytet Wrocławski wyprzedził nas dwa czy trzy lata temu w staraniach o środki inwestycyjne – właśnie dlatego, że on był przygotowany na taką sytuację, a my nie. Oczywiście nad realizacją takich zadań muszą czuwać odpowiednie osoby, które zaprosiłem do współpracy. Prof. Ernest Kubica jest zawodowo związany z problematyką inwestycyjną, zatem jest przygotowany do koordynowania programu inwestycyjnego.

– *Chodzi więc głównie o rozwój bazy uczelni?*

– Pod pojęciem strategii inwestycyjnej rozumiemy rozwój bazy materialnej, czyli zarówno lokalowej, jak i aparaturowej. O tę ostatnią będzie dbał również prorektor ds. badań naukowych i współpracy z gospodarką.

– *Pod pojęciem „organizacja” kryje się zatem struktura uczelni?*

– W tej sferze obowiązków będzie to wszystko, co dotąd podlegało prorektorowi ds. ogólnych, a ponadto koordynacja prac związanych z nowelizacją statutu uczelni oraz sprawy budżetu, które dotychczas były w gestii prorektora ds. nauki. Te liczne sprawy nie będą jednak „ręcznie sterowane”. Chodzi raczej o uruchomienie takich mechanizmów, które pozwolą realizować np. zamówienia publiczne bez stałego i bezpośredniego udziału prorektora.

Zamierzam w większym stopniu zintegrować działalność dotyczącą współpracy zagranicznej. Obecnie jest co najmniej dwóch pełnomocników rektora zajmujących się tą problematyką: praca jednego z nich dotyczy zagranicznych kontaktów studenckich, a drugiego – badawczych. Dzisiaj, gdy współpraca międzynarodowa jest szczególnie istotna, powinna być kierowana jednoosobowo.

– *Nie powołał Pan jednak nikogo do pełnienia tej funkcji.*

– Istotnie, jest *vacat*. Politechnice potrzebna jest jednoosobowa, silna i aktywna koordynacja współpracy międzynarodowej. Roz-

ważam możliwość wystąpienia z wnioskiem do Uczelnianego Kolegium Elektorów o zaakceptowanie następnego prorektora. (Przedstawienie takiego wniosku jest możliwe dzięki wprowadzonej 21 marca br. zmianie Statutu PWr, który obecnie pozwala, by PWr mogła mieć do pięciu prorektorów.)

– *Czy rozważa Pan jakieś konkretne kandydatury?*

– Na razie powiem, że jeżeli dojdzie z początkiem kadencji do powołania tego prorektora, to chciałbym, żeby był to rzeczywiście ten wymarzony kandydat, a więc człowiek na tyle aktywny i obeznany w świecie (zwłaszcza w Europie i podróżujący wiele po niej – oczywiście w interesie uczelni), by mógł być jej prawdziwym ambasadorem. Powinien mieć szerokie kontakty z badawczymi i edukacyjnymi instytucjami europejskimi.

– *Za to funkcja prorektora ds. studenckich nawiązuje do poprzednio wprowadzonej.*

– Funkcja prorektora ds. studenckich to duży gest w stosunku do studentów, jaki uczynił Pan Rektor, Prof. Mulak trzy lata temu dla studentów. W ten sposób powstało jedno z nielicznych w skali polskich uczelni rozwiązanie podnoszące niezmiernie wysoko rangę studenckich spraw bytowych. Nasi studenci są zadowoleni z tego rozwiązania i nie chcą z niego zrezygnować, choć proponowałem, by te obowiązki zostały powierzone pełnomocnikowi prorektora ds. nauczania. Postanowiłem więc uhonorować „prawo nabyte”, poprosić do współpracy Pana Doktora Krzysztofa Rudno-Rudzińskiego i powierzyć mu funkcję prorektora ds. studenckich. Pan Doktor zyskał zdecydowane poparcie elektorów studenckich. Chciałbym podkreślić, że w doborze współpracowników-kolegów kierowałem się ich doświadczeniami i umiejętnościami we wszystkich dziedzinach życia Uczelni, nie tylko tych naznaczonych nazwami podziału obowiązków. Myślę, że skorzysta z tego cała Uczelnia.

Przy liczbie czterech prorektorów, do wszystkich spraw Uczelni poza studenckimi mielibyśmy tylko trzech prorektorów, choć w przeszłości powoływano czterech.

– *W poprzednich latach było ich dwóch lub trzech.*

– Mówię o najdłuższym okresie, gdy istniało stanowisko prorektora ds. współpracy międzynarodowej. Obecnie, jak już powiedziałem, ta problematyka jest również bardzo istotna, choć z diametralnie innych powodów, niż w przeszłości.

– *Pańska propozycja wyborcza znalazła zdecydowane uznanie elektorów. Świadczy o tym wysoki wynik w I i II turze głosowania. Jak Pan sądzi, co było tak przekonującego w Pańskiej wizji uczelni? Czy chodziło o zapewnienie, że „zanim będzie lepiej, to będzie kulturalniej”?*

– Tak też powiedziałem. Gdy patrzę z perspektywy kilku tygodni na ten zaszczyt, moje myśli krążą wokół kilku spraw. Cieszę się, że wyborem tzw. „podstawowca” na rektora Politechniki Wrocławskiej zaprzeczyla wyobrażeniu, że kierować uczelnią techniczną może tylko tak zwany „technolog”, to znaczy specjalista wykorzystujący i wdrażający nauki podstawowe. W przeszłości często podnoszono ten argument. Nie możemy jednak myśleć o uczelni jako o bycie zupełnie odrębnym w świecie akademickim. Trzeba raczej szukać wspólnego dla wszystkich nauk ducha integrującego szeroko pojęte środowisko. Jak sądzę, ten pogląd coraz częściej dochodzi do głosu.

Drugi aspekt to reakcja całej naszej społeczności, wraz ze studentami, na obserwowane we własnym otoczeniu zachowania nietetyczne, nielojalne, a niekiedy i nieobyczajne. Być może, wykazujemy jako wspólnota troskę o poprawę atmosfery na Uczelni i warunków jej funkcjonowania.

Jest jeszcze czynnik, którego roli nigdy nie uda się ocenić. Nie będę bowiem nigdy wiedział, na ile przedstawiane przeze mnie

podczas kampanii argumenty trafiły do moich rozmówców. Muszę jednak przy tej okazji powiedzieć, że odbyłem wiele bardzo cennych dla mnie dyskusji, z których wielu rzeczy się dowiedziałem. Uderzyło mnie, że na tych spotkaniach stosunkowo rzadko poruszano kwestie bieżących problemów, takich jak pensje, warunki pracy, zwolnienia. Natomiast wielokrotnie mówiono o sprawach, które będą miały znaczenie dla uczelni w perspektywie dziesięciu, dwudziestu czy trzydziestu lat. Pod tym względem szczególnie uderzyło mnie spotkanie z pracownikami nie będącymi nauczycielami akademickimi. Spodziewałem się, że tematem rozmowy będą bezpieczeństwo zatrudnienia, podwyżki itp. sprawy. Tymczasem podniesiono kwestię jakości laboratoriów badawczych czy zabezpieczenia uczelni przed niżem demograficznym. Takie tematy nie często pojawiały się nawet na spotkaniach z nauczycielami akademickimi. Byłem zbudowany wysokim poziomem tej dyskusji. Z tym obrazem kontrastuje tylko jedno spotkanie, na którym drażno uparcie sprawy dopłat do biletów i tym podobnych kwestii – mam wrażenie, że wywołano te problemy w sposób sztuczny. Większość pracowników (a przynajmniej reprezentujący ich elektorzy) interesuje się naprawdę istotnymi rzeczami i jest to dla mnie źródłem wielkiego optymizmu.

– **Jakimi problemami interesowano się?**

– Na kilku spotkaniach poruszono problem lojalności pracownika względem uczelni, problem wieloetatowości i wynikających stąd konfliktów interesów. Odpowiadałem, że należy podjąć dyskusję na ten temat. Mam wrażenie, że ta wola otwartego poruszenia wspomnianych tematów była dla moich rozmówców powodem do zadowolenia. Pracownicy chcą usłyszeć wiążące stanowisko władz uczelni w tej kwestii z różnych powodów. Jest to problem, nad którym trzeba się zastanowić i wybrać rozwiązanie, które większość z nas zadowala. Jesteśmy bowiem w sytuacji, w której ustawodawca nie proponuje żadnych rozwiązań w kwestii wieloetatowości i konfliktu interesów, nie daje wskazówek. Nie możemy dalej postępować jak parlamentarzyści udający, że problemu nie ma – bo problem jest.

Przy okazji powinniśmy sobie przypomnieć o kodeksie etycznym. Dlatego rozważam możliwość powołania razem z Senatem nowej kadencji uczelnianej komisji ds. etyki. Wchodziłoby w jej skład ludzie o nienagannej postawie i autorytecie. Zadaniem komisji byłoby podpowiadanie rektorowi, jak postępować w przypadkach, gdy pracownik PWr złamie zasady etyki. To nie byłaby komisja dyscyplinarna. Uważam, że musimy najpierw sprawdzić, czy sama argumentacja odwołująca się do kategorii etycznych trafia do społeczności. Zapomnieliśmy też trochę, że nasza Uczelnia ma obowiązek wychowawczy wobec młodego pokolenia, że powinna stawić sobie pewne normy, formować przyszłego absolwenta w duchu szacunku dla prawdy, rzetelnej pracy i lojalności. Po okresie słusznej kontestacji pojęcia „wychowawczej roli uczelni” wynikającego z zupełnie innych założeń, powinniśmy wrócić do kwestii wychowawczych z zupełnie innej perspektywy.

– **Czy łatwo było Panu dobrać prorektorów?**

– To trudny temat, ponieważ panuje powszechne przekonanie, że obsadzenie tych funkcji wynika z „rachunku wyborczego”. Chciałbym podkreślić, że w przypadku tej ekipy nie miało to miejsca.

– **Jakie doświadczenia zebrał Pan będąc przez dwie kadencje prorektorem PWr?**

– Pełniłem tę funkcję za kadencji prof. Jana Kmity, następnie – prof. Andrzeja Wiszniewskiego. Uczyłem się Politechniki i wiele się od moich szefów-rektorów nauczyłem. To były bardzo ciekawe czasy, obfitujące w trudne do przewidzenia zdarzenia. Za największy swój sukces uważam, że przetrwałem te kadencje, i to wraz ze studentami. Politechnika uchroniła wtedy swoich studentów przed

wszystkimi zagrożeniami. Wynikały one zwłaszcza ze zmiennej sytuacji politycznej. NYS budził się szybko – szybciej niż ujawniały się przemiany polityczne. Miło wspominać też, że na tej fali przemian można (trzeba?) było wyznaczać sobie samemu obszary działań. W ten sposób wraz z rektorem Kmitą pozwoliliśmy sobie, trochę wbrew ministerialnym przepisom, dokonać naboru na studia bez egzaminów wstępnych.

Z tego okresu wyniosłem przekonanie, że bezpieczeństwo uczelni uwarunkowane jest różnymi czynnikami, ale w dużym stopniu zależy od zachowań studentów. I to nie tylko w niespokojnych czasach. Również dzisiaj nasza 30-tysięczna rzesza studentów powinna być na tyle dobrze zorientowana co do swojej sytuacji, żeby gwarantować spokojne funkcjonowanie uczelni jako całości. Jeśli w tym środowisku zrodzą się jakieś niepokoje (wynikające zwykle z braku zrozumienia czy nieporozumień), to cała uczelnia jest chora.

Pamiętajmy przy tym, że studenci są bystrzymi obserwatorami kadry naukowej. Oni wiedzą, co kto sobą reprezentuje.

Jako prorektor wyrobiłem sobie też przekonanie, że jest to funkcja pozwalająca na realizację wielu zamierzeń. Nam udało się wprowadzić nowy regulamin studiów, system wybieralności, przyjmowanie na uczelnię bez egzaminów wstępnych..

– **Czy jest jakieś marzenie, które chciałby Pan zrealizować w czasie swojej kadencji?**

– Chciałbym, żeby ta kadencja zaznaczyła się w życiu Politechniki paroma rzeczami. Pierwszą z nich powinna być pełna informatyzacja uczelni. Jej standard powinien być taki, żebyśmy mogli powiedzieć, że mamy uczelnię z informatyzowaną w stopniu, jakiego nie osiągnęła żadna duża uczelnia w Polsce. Chciałbym także, by Politechnika Wroclawska zaznaczyła się jako uczelnia przodująca w rozwijaniu badawczych i edukacyjnych kontaktów zagranicznych. Taka potrzeba jest jednocześnie wielką szansą odegrania ważnej roli w Europie. Mamy liczne atuty i życzliwy klimat w ambasadach krajów Wspólnoty Europejskiej, a także naszych wschodnich sąsiadów. Z tym wiążą się możliwości organizowania międzynarodowych studiów doktoranckich. Politechnika powinna tu być znowu liderem.

Na koniec powiem coś, co wydaje się oczywiste: chciałbym, żeby sprawy etosu i konfliktu interesów były tu traktowane z powagą. Zdaję sobie sprawę, że Politechnika jest tak dużym organizmem...

– **...i tylu tu ludzi z inicjatywą...**

– ... że nie da się przykładać do niej chłopięcych marzeń o idealnej instytucji. Ale dobrze w chwili startu mieć duże oczekiwania, mieć marzenia. Warto nawet przeszczepić te oczekiwania kolegom.

– **Z pewnością w interesie całej społeczności uczelni jest sukces nowej ekipy rektorskiej w realizacji tych zamierzeń. Proszę więc przyjąć życzenia powodzenia w nowej kadencji.**

Rys. R. Natusewicz

Rozmawiała Maria Kisza

Posiedzenie Komitetu Badań Naukowych

18 kwietnia 2002 roku odbyło się posiedzenie Komitetu Badań Naukowych. Obradom przewodniczył prof. Michał Kleiber.

• Komitet przeznaczył 56.499.000 zł na finansowanie lub dofinansowanie kosztów utrzymania specjalnych urządzeń badawczych z zakresu infrastruktury informatycznej (równocześnie utraciła moc podobna uchwała ze stycznia br.). Przyznał również 75.000.000 zł (limit) na dofinansowanie w 2002 roku inwestycji służących badaniom naukowym i pracom rozwojowym w zakresie infrastruktury informatycznej z przeznaczeniem na kontynuację budowy ogólnopolskiej sieci optycznej w ramach programu „Pionier”.

Komitet przyjął do wiadomości projekt zarządzenia Przewodniczącego Komitetu zmieniającego zarządzenie w sprawie podziału pomiędzy zespoły KBN środków w roku bieżącym. Przesunięciu ulega kwota 680.700 zł z zespołów P-04, T-08 i T-09 do zespołów P-03, T-07 i T-11, przy czym łączna kwota 1.202.000.000 zł podzielonych pomiędzy zespoły Komitetu nie ulega zmianie.

• KBN postanowił przyznać w 2002 roku 1.201.785.200 zł na finansowanie lub dofinansowanie działalności statutowej jednostek naukowych (dotacja obejmuje również środki przyznane jednostkom na podstawie uchwał Komitetu w styczniu i lutym br.).

• Przyjął też projekt uchwały przyznającej 12.020.300 zł na dofinansowanie badań naukowych i prac rozwojowych będących częścią programów Unii Europejskiej lub innych programów międzynarodowych. W tym:

- 11.825.300 zł na dofinansowanie w latach 2002-2005 badań i prac będących częścią 5. Programu Ramowego Badań, Rozwoju Technicznego i Prezentacji Unii Europejskiej (5. PR), 5. Programu Ramowego Badań i Szkolenia Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (5. PR-E), Międzynarodowych Sieci Naukowych (MSN), Europejskiego Programu Współpracy w Dziedzinie Badań Naukowo-Technicznych COST, Europejskiej Organizacji Badań Jądrowych (CERN) oraz Inicjatywy EUREKA (z tego w roku bieżącym 5.136.100 zł);
- 60.000 zł dwóm jednostkom naukowym występującym w charakterze koordynatora projektu 5. PR;
- 135.000 zł dla jednostek naukowych, które w ramach 5. PR zgłosiły 9 projektów ocenionych przez Komisje Europejską jako co najmniej dobre, lecz nie przyjęto ich do realizacji – z przeznaczeniem na pokrycie kosztów kontynuacji współpracy z partnerami zagranicznymi lub kosztów ponownego przygotowania wniosku.

Komitet przyjął rozliczenie raportów rocznych i końcowych z realizacji zadań wykonanych w roku 2001 w ramach projektów 5. PR. Wykonawcami były jednostki naukowe i podmioty działające na rzecz nauki. Komitet odstąpił w dwóch przypadkach od naliczenia kar umownych za nieterminowe złożenie raportów z wykonania zadań związanych z uczestnictwem w projektach 5. PR.

• KBN zapoznał się z informacjami, jakie co miesiąc przedkłada Departament Współpracy z Zagranicą i Integracji Europejskiej na temat uczestnictwa Polski w 5. PR. Według danych z Krajowego Punktu Kontaktowego liczba polskich zespołów naukowych w projektach zgłoszonych wynosi blisko 4.200. Z tej liczby 823 zespoły uczestniczą (lub będą uczestniczyć) w 636 projektach badawczych skierowanych do realizacji. Oczekiwane dofinansowanie dla polskich zespołów ma wynieść około 88,5 miliona euro.

• Departament Ekonomiczny przedstawił informacje:

- o układzie wykonawczym dla części 28-Nauka do ustawy budżetowej z 14 marca br.,
- o realizacji budżetu w dziale 730-Nauka według stanu na koniec I kwartału br.

• Komitet zaakceptował wniosek Zespołu Nauk Humanistycznych (H-01) o wyasygnowanie środków w łącznej wysokości 600.000 zł z przeznaczeniem:

- 500.000 zł na dofinansowanie działalności statutowej Instytutu Europy Środkowo-Wschodniej w Lublinie (jednostka badawczo-rozwojowa powołana jesienią ub. r. przez Ministra Spraw Zagranicznych);
- 100.000 zł na dofinansowanie działalności statutowej Instytutu Kultury w Warszawie, na dokończenie zadań statutowych w związku z zamierzoną likwidacją instytutu.

• Komitet postanowił przedłużyć termin realizacji projektu E-1 2069 ENMOS do końca III kwartału br. i przyznał dwóm jednostkom dofinansowanie na ten cel o łącznej wysokości 250.392 zł.

Następne posiedzenie Komitetu Badań Naukowych odbędzie się 16 maja 2002 roku, w części drugiej posiedzenia uczestniczyć będą wszyscy członkowie zespołów Komitetu. (tz)

The European Information Society Technologies Prize

Nagroda IST Prize 2002

IST Prize to nagroda przyznawana europejskim twórcom najlepszych produktów w dziedzinie technologii komunikacyjnych i informatycznych.

Nagroda European IST Prize przyznawana i organizowana jest przez Euro-Case – Europejską Radę Nauk Stosowanych i Inżynierii przy wsparciu Programu Technologii Społeczeństwa Informatycznego Komisji Europejskiej.

Do konkursu mogą być zgłaszane projekty spełniające następujące kryteria:

- doskonałość techniczna
- innowacyjne zasoby
- potencjalna wartość rynkowa
- zdolność tworzenia nowych miejsc pracy

Wnioski spełniające ww. kryteria mogą być składane przez przedsiębiorstwa, instytucje, organizacje, jednostki badawcze i rozwojowe, laboratoria.

IST Prize to nagroda pieniężna. Co roku przyznawane są 3 nagrody główne (każda po 200 000 euro) oraz 20 nagród o wartości 5.000 euro każda.

Termin składania wniosków upływa 15 maja 2002 r.

Formularze wniosków dostępne na stronie <http://www.it-prize.org/apply/apply.html>, należy przysyłać na adres:

Euro-Case
28, rue Saint Dominique
F-75007 Paris
Tel: +33 1 53 59 53 40
Fax: +33 1 53 59 53 41
mail@euro-case.org
www.euro-case.org

Szczegółowe informacje na temat nagrody IST Prize dostępne są na stronie www.it-prize.org.

Informacji udziela również pani Magdalena Marek z Departamentu Systemów Informatycznych KBN:

tel. 0 (prefiks) 22 52 92 230, e-mail: mmarek@kbn.gov.pl.

Remontów ciąg dalszy

W grudniowym numerze „Pryzmatu” pisaliśmy o przeprowadzonych modernizacjach sal wykładowych na Wydziałach Elektroniki, Chemii i Mechanicznym. Okazało się, że Politechnika Wrocławska, mimo niskich nakładów na szkolnictwo wyższe, kontynuuje proces dostosowywania pomieszczeń dydaktycznych do obecnie obowiązujących standardów.

8 marca br. w obecności prorektorów – prof. Jerzego Świątko, dr Ludomira Jankowskiego i prof. Jerzego Zdanowskiego, dziekanów – prof. Janusza Biernata (W-4) i prof. Benedykta Licznerskiego (W-12) oraz dyrektora adm. Andrzeja Kaczkowskiego, pani kustora Alicji Maniak i innych zaproszonych gości odbyło się uroczyste otwarcie trzech sal dydaktycznych w Instytucie Telekomunikacji i Akustyki.

Przeprowadzone prace remontowe polegały na przebudowie wg projektu arch. Ewy Pięślak-Boruńskiej parterowej kondygnacji budynku C-5, w którym mieści się I-28. Zmodernizowano dwie sale ćwiczeniowe, a z małej sali Rady Instytutu powiększonej kosztem powierzchni holu utworzono średniej wielkości salę wykładową (dla ponad 50 osób) Dzięki podwieszonym sufitom została poprawiona akustyka pomieszczeń służących dydaktyce. Wykonano nowe instalacje: elektryczną i komputerową, oraz nawiewno-wyiewną wentylację i podłogi „pływające” (ze względu na budowę studia nagrań pod remontowaną kondygnacją). Sale zostały wyposażone w nowe meble, zwijane elektrycznie ekrany i żaluzje. W sali wykładowej zainstalowano sieć komputerową na około 20 stanowisk, podwieszany rzutnik komputerowy, żaluzje sterowane elektrycznie. Nagłośnieniu służy głośniki umieszczo-

ne w suficie. Jest też instalacja umożliwiająca prowadzenie wideo-konferencji poprzez Internet lub ISDN.

Na całej kondygnacji zostały wymienione okna na plastikowe. Są też nowe drzwi, wiatrołap, nowa portiernia. Dwa dawne pomieszczenia magazynowe wykorzystano na utworzenie nowej, większej szatni, wystarczającej na potrzeby studentów.

Cały remont był prowadzony i nadzorowany przez I-28. Finanse też pochodziły głównie ze środków własnych Instytutu (oprócz wymiany okien, która została sfinansowana ze środków

centralnych PWr).

Ale na tym nie koniec! W okresie wakacyjnym planowany jest remont „okrągłaka” łączącego budynki C-4 i C-5 oraz korytarzy w tych budynkach na pierwszej, drugiej i trzeciej kondygnacji. (hw)

NOWO MIANOWANI PROFESOROWIE Z POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ

Prof. dr hab. inż. lek. med. Halina Podbielska

15 marca br. Prezydent RP nadał tytuł naukowy profesora nauk technicznych dr hab. inż. lek. med. Halinie Podbielskiej, profesorowi nadzwyczajnemu z Instytutu Fizyki. Wśród obecnych 3 kwietnia w Pałacu Prezydenckim na uroczystym wręczeniu aktów nadania przedstawiciele wrocławskiego środowiska naukowego Prof. Podbielska była najmłodsza. W Liceum im. St. Żeromskiego w Jeleniej Górze, gdzie się urodziła, uczyła się w klasie o profilu matematyczno-fizycznym. Prof. Podbielska posiada wykształcenie interdyscyplinarne - studia wyższe odbyła zarówno na Politechnice, jak i Akademii Medycznej. Studia na WPPT ukończyła z wyróżnieniem w 1978 r. Stopień doktora Rada Naukowa I-9 nadała Jej w 1982 r., uznając pracę doktorską za wyróżniającą się. Promotorem dysertacji na temat metod rejestracji hologramów obrazowych i tęczowych był prof. dr hab. E. Jagoszewski. W 1987 r. Prof. Podbielska ukończyła Wydział Lekarski wrocławskiej AM. W 1994 r. ukończyła też studia podyplomowe na Wydziale Informatyki i Zarządzania. Stopień doktora habilitowanego decyzją Rady Naukowej WPPT otrzymała w 1992 r. na podstawie rozprawy „Holograficzne badania biomateriałów i nowa metoda profilometrii endoskopowej”. Pani Profesor posiada unikalne połączenie ścisłej wiedzy fizycznej oraz medycznej, co pozwala na prowadzenie badań interdyscyplinarnych.

Swoją wiedzę ciągle uzupełniała, m.in. za granicą. W 1980 r. jako asystent naukowy pracowała w Instytucie Fizyki na Uniwersytecie we Frankfurcie nad Menem, gdzie zajmowała się hologrfią obrazową i tęczą. W latach 1984-85 i w 1986 r. prowadziła badania naukowe w ramach prestiżowego stypendium im. A. von Humboldta w Instytucie Fizyki Uniwersytetu we Frankfurcie i w Laboratorium Holograficznym Biofizyki Medycznej Uniwersytetu w Münster (RFN). W latach 1991-92 pracowała w Departamencie Elektroniki w Instytucie Weizmanna w Izraelu. Te pobyty badawcze związane były z szeroko rozumianą biooptyką i inżynierią biomedyczną.

Dorobek naukowy Prof. Haliny Podbielskiej to sto kilkadziesiąt pozycji, w tym 111 publikacji naukowych, 5 opracowań monograficznych (w tym 3 skrypty szkoleniowe opracowane na kursy optyki biomedycznej, które prowadziła w USA, 1 monografia w języku polskim i 1 monografia w języku angielskim). Ponadto na jej dorobek składają się patenty, dotyczące głównie wynalazków z inżynierii biomedycznej (3 przyznane i 10 zgłoszeń patentowych), 31 abstraktów komunikatów konferencyjnych i 13 wydanych w USA pod Jej redakcją tomów materiałów z konferencji, którym przewodniczyła.

Tematyka dorobku pani Profesor jest konsekwencją zdobytego interdyscyplinarnego wykształcenia i merytorycznych kompetencji. Główne kierunki działalności naukowej związane były lub są z zagadnieniami optyki stosowanej i bioinżynierii. Są to prace związane z metrologią optyczną i zastosowaniami interferometrii holograficznej w ortopedii eksperymentalnej i endoskopii.

Prof. Podbielska zajmowała się też zagadnieniami metrologii optycznej w oftalmologii. Pod Jej opieką powstała obroniona i wyróżniona rozprawa doktorska pana dr. Matthiasa Rottenkolbera z Monachium, poświęcona oftalmicznym zastosowaniom interferometrii i deflektometrii.

W ostatnich latach pani Profesor prowadzi prace związane z technologią zol-żelową. W dziedzinie materiałów zol-żelowych i ich zastosowań w optodach czujnikowych stworzyła liczący się warsztat badawczy i zespół naukowy, który ma już na swoim koncie pewne osiągnięcia. Pod Jej kierownictwem realizowane były lub są 4 granty KBN poświęcone badaniu właściwości optycznych i strukturalnych matryc zol-żelowych. Badania nad zol-żelami zaowocowały powstaniem licznych publikacji oraz 7 zgłoszeń patentowych. Wypromowała 2 prace doktorskie w tej dziedzinie. Obroniona praca dr Damiana Andrzejewskiego, poświęcona nowej metodzie detekcji czasów życia i zastosowaniu jej w zol-żelowych czujnikach tlenu, została uznana przez Radę Naukową I-9 za wyróżniającą się i zdobyła też Nagrodę Siemens za rok 2000 (p. Pryzmat 146). Również wyniki osiągnięte podczas realizacji drugiej obronionej i wyróżnionej pracy na temat optod zol-żelowych do detekcji mocznika, zostały zauważone w świecie w postaci Nagrody Fundacji im. Cz. Rodkiewicza z Kanady dla dr Agnieszki Ulatowskiej-Jarzy (p. Pryzmat 138).

Inne prace to m.in. badania oddziaływania światła laserowego na tkanki. W tym zakresie powstały pod Jej kierunkiem prace magisterskie, a także obroniona i wyróżniona przez Radę Naukową AWF praca doktorska pani dr Ewy Boerner.

Prof. Halina Podbielska może być uznawana za autorytet w swojej dziedzinie w Kraju i na świecie. Wielokrotnie reprezentowała naukę polską za granicą. Kilkadziesiąt razy wygłaszała referaty na międzynarodowych i krajowych konferencjach, w tym zaproszone referaty i kursy z inżynierii biooptycznej. Dowodem uznania dorobku naukowego są zaproszenia do udziału w radach naukowych międzynarodowych gremiów. Jest członkiem Komitetu Naukowego kwartalnika Journal of Biomedical Optics, konferencji ASCOS, Eurotrode i Biomedical Optics. Jest Redaktorem Naczelnym Acta Bio-Optica et Informatica Medica – czasopisma poświęconego zastosowaniom optoelektroniki i inżynierii biomedycznej w naukach medycznych – wydawanego pod patronatem Polskiego Towarzystwa Inżynierii Biomedycznej. Kwartalnik punktowany jest przez KBN oraz Index Copernicus.

Działalność dydaktyczna pani Profesor związana jest z WPPT. Jest członkiem Komisji Programowej i opiekunem toku studiów

NOWO MIANOWANI PROFESOROWIE Z POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ

Inżynierii Biomedycznej. Prowadzi autorskie wykłady i seminaria m.in. z zakresu optycznej diagnostyki medycznej, oddziaływania światła na tkanki, laserów medycznych i anatomii. Z inicjatywy Prof. Podbielskiej studenci mogą zapoznać się z najnowszymi trendami biooptyki, m.in. na wyjazdach studyjnych do Centrum Medycyny Laserowej w Berlinie (p. Pryzmat 142). Pod Jej kierunkiem powstało 25 prac magisterskich z inżynierii biomedycznej. Jest promotorem 7 prac doktorskich, w tym 4 obronionych i wyróżnionych.

Pani Profesor zarówno w życiu prywatnym, jak i zawodowym ceni jasne reguły, bo, jak mówi, łatwiej jest wtedy pracować i realizować plany. Uważa, że w życiu akademickim najważniejsza jest przyszłość, dlatego dużą wagę przywiązuje do kształcenia młodej kadry. Członkowie Jej Zespołu mogą nie tylko rozwijać swoje zainteresowania, ale są zachęceni do publicznej prezentacji wyników, np. na międzynarodowych konferencjach. Zapytana, co sądzi o równouprawnieniu, mówi, że kiedyś takie pytanie by Ją na pewno rozbaawilo, ale teraz wcale nie jest tego pewna i uważa, że często paniom stawia się większe wymagania. To zapewne dlatego Jej współpracownica po uroczystości wręczenia dyplomów doktorskich stwierdziła: „ale Pani Profesor nas męczy, przecież inni mieli o wiele mniej publikacji...”.

Profesor Podbielska znajduje czas również na działalność społeczną i w ramach LIONS Klubu pomaga potrzebującym dzieciom. Pani Profesor jest mężatką. Mąż Andrzej, prawnik, jest prezesem firmy elektronicznej. Córka Marysia jest uczennicą 3. klasy XIII LO we Wrocławiu.

Prof. dr hab. inż. Danuta Michalska-Fąk

Postanowieniem z dnia 18 lutego 2002 roku Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał tytuł naukowy profesora nauk chemicznych dr hab. inż. Danucie Michalskiej-Fąk.

Danuta Michalska-Fąk urodziła się 3 lutego 1948 roku w Kluczborku. Jednak jej „rodzinnym miastem” było Kłodzko, gdzie ukończyła Liceum Ogólnokształcące oraz Szkołę Mu-

zyczną (w sekcji skrzypiec). W latach 1967–71 odbyła studia na Wydziale Chemicznym PWr i uzyskała stopień magistra inżyniera chemii. W roku 1971 została zatrudniona na stanowisku asystenta w Instytucie Chemii Nieorganicznej i Metalurgii Pierwiastków Rzadkich (I-5), w zakładzie kierowanym przez prof. dr. hab. Bogusława B. Kędzię. W 1972 r. rozpoczęła studia doktoranckie w tym Instytucie, a rok później wyjechała na 14-miesięczny staż doktorancki do prof. Kazuo Nakamoto na Wydziale Chemii Uniwersytetu Marquette w Milwaukee (USA). Podczas tego stażu poznała nowe techniki doświadczalne i metody teoretyczne w dziedzinie spektroskopii oscylacyjnej. Jej pobyt na Uniwersytecie Marquette zapoczątkował wieloletni okres kooperacji naukowej pomiędzy tamtą

uczelnia a Politechniką Wrocławską. W roku 1976 obroniła pracę doktorską w Instytucie Chemii Nieorganicznej i Metalurgii Pierwiastków Rzadkich (promotorem pracy był prof. Kędzia) i objęła stanowisko adiunkta naukowo-dydaktycznego w tym Instytucie.

We wrześniu 1981 wyjechała ponownie do Stanów Zjednoczonych (tym razem z mężem i synem) i przez kilka lat pracowała na uniwersytetach amerykańskich, najpierw jako pracownik naukowo-badawczy (*Research Associate*) na Uniwersytecie Marquette, a następnie jako wykładowca (*Lecturer, Visiting Professor*) na Wydziale Chemii Uniwersytetu Vanderbilt w Nashville (do 1986 roku). Okres pobytu prof. Michalskiej-Fąk w USA zaowocował opublikowaniem siedemnastu bardzo dobrych prac w prestiżowych czasopiśmie naukowych. Początkowo współpracowała z prof. K. Nakamoto (Marquette), a następnie z prof. P.L. Polavarapu (Vanderbilt). Prowadziła badania doświadczalne nad strukturą i widmami w podczerwieni związków optycznie czynnych za pomocą nowatorskiej wówczas metody pomiaru oscylacyjnego dichroizmu kołowego (VCD). Inne prace dotyczyły widm w podczerwieni wodnych roztworów cukrów. Były to jedne z pierwszych doniesień o zastosowaniu widm FT-IR do badań mutarotacji cukrów w wodzie.

Od roku 1984 jej zainteresowania naukowe skoncentrowały się na nowym obszarze badań: przewidywaniu struktur i widm oscylacyjnych cząsteczek za pomocą nieempirycznych (*ab initio*) metod chemii kwantowej. Wspólnie z prof. B.A. Hessem i prof. L. J. Schadem zainicjowała tego typu badania teoretyczne na Wydziale Chemii Uniwersytetu Vanderbilt. W tym zespole opracowała nową metodę obliczeń intensywności pasm w widmach podczerwieni (z zastosowaniem programów Gaussian 82). Jednym z największych osiągnięć naukowych prof. D. Michalskiej-Fąk z tamtego okresu było dokonanie nowej interpretacji widm w podczerwieni klastarów węgla C_4 , mało wówczas znanych cząsteczek, wykrytych w przestrzeni międzygwiazdnej. Wyniki te umożliwiły innym badaczom identyfikację cząsteczek C_4 i C_5 w widmach podczerwieni pochodzących z mieszaniny klastarów węgla.

W roku 1986 prof. D. Michalska-Fąk wróciła do macierzystego Instytutu, do zakładu Teorii i Struktury Związków Nieorganicznych, kierowanego przez prof. dr. hab. W. Wojciechowskiego. Podjęła samodzielne badania nad strukturą i dynamiką nowego leku przeciwnowotworowego, antyneoplastonu A10. Zbadała widma oscylacyjne tego związku i zaproponowała ulepszoną metodę rozwiązywania tzw. „odwrotnego zadania wibracyjnego” dla dużych układów molekularnych. W 1995 roku Rada Wydziału Chemicznego PWr nadała jej stopień naukowy doktora habilitowanego nauk chemicznych. W roku 1997 została powołana na stanowisko profesora nadzwyczajnego Politechniki Wrocławskiej.

Zainteresowania naukowe profesor Danuty Michalskiej-Fąk mają charakter interdyscyplinarny i łączą zagadnienia z dziedziny chemii fizycznej, chemii kwantowej (obliczeniowej), spektroskopii oscylacyjnej oraz chemii koordynacyjnej (bionieorganicznej).

Opublikowała 60 oryginalnych prac naukowych, głównie w renomowanych zagranicznych czasopiśmie naukowych (np. *Journal of the American Chemical Society, Journal of Physical Chemistry, Journal of Computational Chemistry, Chemical Physics, Spectrochimica Acta, Journal of Coordination Chemistry*).

Znaczna liczba cytowań tych prac, ponad 320 (wg SCI) świadczy o dużej wartości naukowej jej publikacji. Ponadto prof. Michalska-Fąk uczestniczyła aktywnie w licznych międzynarodowych konferencjach naukowych (30), w tym kilkakrotnie była zaprasza-

NOWO MIANOWANI PROFESOROWIE Z POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ

na do wygłoszenia referatów plenarnych. Dane te wskazują dobitnie na wysoką rangę jej wkładu do współczesnej chemii oraz duże uznanie jej osiągnięć naukowych.

Główne kierunki badań prowadzonych w jej zespole naukowym w ostatnich latach to: - badania strukturalne i analiza widm oscylacyjnych glutarimidu i jego pochodnych (ważnych w farmakologii) oraz ich kompleksów z jonami metali przejściowych; poznanie własności molekularnych tych układów (badania te doprowadziły do zaproponowania mechanizmu działania leków zawierających układ glutarimidowy)

- opracowanie nowej interpretacji widm oscylacyjnych związków kompleksowych platyny(II): leków stosowanych w chemioterapii przeciwnowotworowej (cisplatyny i karboplatyny) oraz innych potencjalnych nośników platyny; przewidywanie struktur molekularnych oraz widm oscylacyjnych (częstości i natężeń pasm) tej klasy związków, za pomocą metod obliczeniowych teorii funkcjonałów gęstości i metod *ab initio*
- opracowanie szczegółowej charakterystyki widm w podczerwieni cyklicznych sześcioczłonowych imidów, pochodnych zasad pirymidynowych (będących podstawowymi „cegiełkami” kwasów nukleinowych) oraz kompleksów tych zasad z jonami metali przejściowych
- wyznaczenie struktur molekularnych i wykonanie teoretycznej analizy widm oscylacyjnych fenolu i jego para-halogenowych pochodnych oraz kompleksów typu p z jonami metali.

W badaniach tych wykorzystywane są zarówno nieempiryczne metody chemii kwantowej, jak i metody doświadczalne: Fourierska spektroskopia w podczerwieni i Ramana, metody potencjometryczne i rentgenowska analiza strukturalna kryształów.

Prof. Danuta Michalska-Fąk wypromowała trzech doktorów: dr Barbarę Morzyk, laureatkę Nagrody Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej (1996); dr Dariusza Bieńkę (1999) oraz dr Rafała Wysokińskiego (2002), którego praca doktorska jest również przedstawiona do nagrody. Termin zakończenia czwartego przewodu doktorskiego, mgr Wiktora Zierkiewicza, planowany jest na wrzesień bieżącego roku.

Praca dydaktyczna prof. Michalskiej-Fąk obejmuje szeroki zakres różnorodnych zajęć i wykładów, w tym autorskie wykłady monograficzne w ramach specjalizacji Chemia Bionieorganiczna oraz wykład i seminarium z zastosowań teorii grup w spektroskopii molekularnej (prowadzony częściowo w j. ang. dla studentów specjalizacji i słuchaczy studium doktoranckiego). Należy również podkreślić jej aktywny udział w pracach organizacyjnych: w latach 1976-81 pełniła funkcję sekretarza redakcji anglojęzycznego czasopisma „Materials Science”, wydawanego przez Politechnikę Wrocławską. Była sekretarzem naukowym dwóch ważnych międzynarodowych konferencji z cyklu „Computers in Chemistry” w 1996 i 1999 roku. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Chemicznego (PTChem) i Światowego Stowarzyszenia Chemików Teoretyków (WATOC).

Za osiągnięcia w pracy naukowej i dydaktycznej prof. D. Michalska-Fąk była wielokrotnie wyróżniona nagrodami Rektora, Dziekana oraz Dyrektora Instytutu. Otrzymała Złotą Odznakę Politechniki Wrocławskiej i Złoty Krzyż Zasługi.

Jej mąż Tadeusz pracuje na Akademii Wychowania Fizycznego, syn Marcin w bieżącym roku kończy Akademię Ekonomiczną (Zarządzanie) we Wrocławiu.

Jej hobby to fotografia artystyczna, podróże i turystyka górską.

Prof. dr hab. Krystyna Dubel

Prof. dr hab. nauk technicznych Krystyna Dubel jest specjalistką z zakresu urbanistyki i planowania przestrzennego. Ukończyła Uniwersytet Łódzki. Doktorat uzyskała w Instytucie Geografii PAN w Warszawie. Jest wieloletnim pracownikiem naukowym Instytutu Podstaw Inżynierii Środowiska Polskiej Akademii Nauk w Zabrze. W latach 1985–95 pracowała naukowo w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Opolu. W latach 1986–90 była

zastępcą dyrektora Instytutu Chemii, a od 1990 r. do 1994 r. dyrektorem Instytutu Ochrony i Kształtowania Środowiska. Zorganizowała nowy kierunek studiów – *ochrona środowiska*. Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych otrzymała na Wydziale Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Od 1996 r. jest pracownikiem naukowo-dydaktycznym w Katedrze Planowania Przestrzennego na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej

Wieloletnie dociekania badawcze koncentruje wokół problematyki z zakresu uwarunkowań przyrodniczych w planowaniu przestrzennym, ocen oddziaływania obiektów gospodarczych na środowisko i monitoringu środowiska. Opracowała autorskie programy dla przedmiotów: *Uwarunkowania przyrodnicze w planowaniu przestrzennym*, *Monitoring środowiska* oraz *Oceny oddziaływania na środowisko*. Wykłada je na kierunku studiów *Gospodarka przestrzenna*. Jest promotorem 37 prac magisterskich, dwu prac doktorskich i czterech w toku.

Opracowała metody badawcze pozwalające na ocenę walorów, zasobów i zagrożeń środowiska przyrodniczego, w tym powszechnie stosowanej – *inventaryzacji przyrodniczej gmin* – metody mającej szerokie zastosowanie w procesie planowania przestrzennego i planów ochrony obiektów przyrodniczo cennych.

Krystyna Dubel od wielu lat kieruje zespołami badawczymi, efektem czego jest 45 opracowań naukowych, 17 studialnych, 10 ekspertyz (OOŚ). Od 1990 r. jest redaktorem naczelnym czasopisma „Przyroda i Człowiek”. W latach 1993-95 była członkiem Rady Ekologicznej przy Prezydencie RP.

Jest autorką ponad dwustu prac publikowanych, w tym między innymi: 8 prac o charakterze monograficznym, 5 podręczników i skryptów oraz 50 artykułów naukowych.

Za osiągnięcia naukowe i dydaktyczne uhonorowana wieloma odznaczeniami: w 1990 r. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, w 1993 r. Medalem Komisji Edukacji Narodowej, w 2000 r. Złotym Medalem „Nauczającym jak chronić i pielęgnować Ziemię”. Otrzymała również Złoty Laur za zasługi dla rozwoju Instytutu Podstaw Inżynierii Środowiska Polskiej Akademii Nauk w Zabrze. Wyróżniona została również (w 1993 r.) nagrodą I stopnia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa za całokształt działań w zakresie edukacji ekologicznej.

Wiadomości z KRASPU

Posiedzenie

9 kwietnia 2002 r. odbyło się w Mądralinie wspólne posiedzenie Prezydium PAN i KRASP

Na posiedzeniu byli obecni członkowie Prezydium KRASP: profesorowie Janusz Czerwiński, Włodzimierz Kluciński, Antoni Komorowski, Leszek Paradowski (w zastępstwie Zbigniewa Puchalskiego), Stanisław Rodziński, Michał Sliwa, Ryszard Tadeusiewicz, Piotr Węgleński, Jan Wojtyła, Jerzy Woźnicki, Franciszek Ziejka, Janusz Piekarczyk (jako gość Prezydium KRASP), członkowie Prezydium PAN, wśród nich prof. Jerzy Kołodziejczak – p.o. Prezesa PAN oraz Michał Kleiber – przewodniczący KBN, minister nauki.

Jako goście przybyli Marek Bartosik – sekretarz stanu w KBN, Tomasz Goban-Klas – sekretarz stanu w MENiS, Maciej Grabski – prezes Fundacji na rzecz Nauki Polskiej i Andrzej Pelczar – przewodniczący RGSzW

Połączone Prezydium przyjęły stanowiska:

- w sprawie proponowanych zmian w systemie organizacji i finansowania badań naukowych w Polsce (dokument KRASP nr 70/H);
- w sprawie rządowego projektu zmian w zasadach zatrudniania osób posiadających uprawnienia emerytalne (dokument KRASP nr 71/11).

Stanowisko Prezydium PAN oraz Prezydium KRASP

z 9 kwietnia 2002 r.

w sprawie proponowanych zmian w systemie organizacji i finansowania badań naukowych w Polsce

W wyniku dyskusji na wspólnym posiedzeniu Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich i Prezydium Polskiej Akademii Nauk postanowiono zwrócić się do ministrów właściwych dla nauki i edukacji narodowej, by wspólnie rozpocząć działania inicjujące zmiany legislacyjne eliminujące nieprawidłowości w funkcjonowaniu nauki oraz podjąć działania zmierzające do podniesienia poziomu i intensywności działalności naukowej. Zmiany te powinny wynikać z następujących założeń:

- Komitet Badań Naukowych zostaje przekształcony w Ministerstwo Nauki;
- funkcje doradcze i opiniotwórcze KBN przejmuje działająca w ramach Ministerstwa Rada Nauki Polskiej, będąca reprezentacją środowiska naukowego - uczelni akademickich, Polskiej Akademii Nauk i jednostek badawczo-rozwojowych; w skład Rady Nauki Polskiej powinni wejść przedstawiciele ministerstw współrealizujących politykę naukową Państwa;
- Rada Nauki Polskiej dokonuje ocen i formułuje opinie dotyczące polityki naukowej, kierunków badań naukowych i pierwotnego podziału środków na badania;
- proces oceny projektów badawczych oparty jest na zasadzie *peer review* może odbywać się z udziałem recenzentów zagranicznych i jest „przezroczysty”: ranking ma charakter jawny, a ocena każdego z recenzentów jest relatywizowana z uwzględnieniem ocen innych projektów dokonanych przez tego recenzenta; przewiduje się postępowanie odwoławcze z udziałem wnioskodawcy, nie naruszające jednak zasady *peer review*;
- elementem kształtowania polityki naukowej są projekty badawcze zamawiane przez Ministerstwo Nauki;
- prowadzona jest aktywna polityka kadrowa, m.in. wobec naukowców powracających ze stypendiów zagranicznych.

Dostrzegając zgodność koncepcji przedstawionych przez Ministra Nauki z postulatami formułowanymi przez środowiska akade-

mickie i naukowe, obradujące wspólnie Prezydium Polskiej Akademii Nauk oraz Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich postanawiają udzielić poparcia propozycjom Przewodniczącego KBN, zmierzającym w kierunku utworzenia, w oparciu o KBN, Ministerstwa Nauki, działającego na zasadach sprawnie funkcjonującego ministerstwa, przy pozostawieniu doradczej i opiniotwórczej roli środowisk akademickich i naukowych oraz ich wiodącej roli w procesie dokonywania ocen.

Stanowisko to odzwierciedla od dawna formułowane w środowisku rektorów oraz w gremiach kierowniczych Polskiej Akademii Nauk oceny i opinie, wskazujące na potrzebę dostosowania organizacji badań naukowych w Polsce do rozwiązań stosowanych w krajach rozwiniętych, z uwzględnieniem doświadczeń wynikających z dotychczasowej działalności KBN.

Uważamy, że niepodważalną zasadą działania nowego Ministerstwa Nauki musi być udział przedstawicieli środowiska akademickiego i naukowego w podejmowaniu decyzji dotyczących zasadniczych kierunków polityki naukowej i zasad podziału pierwotnego środków przeznaczonych na badania naukowe, a także w procesie przyznawania środków na projekty badawcze - przy spełnieniu jednak warunku niedopuszczania do zaistnienia konfliktu interesów i możliwości naruszania zasad etycznych.

Pragniemy jednocześnie podkreślić, że dystrybucja środków przeznaczonych na badania naukowe powinna odbywać się zgodnie z przyjętymi w Europie zasadami autonomii uczelni, wynikającymi z zapisów *Magna Charta Universitatum* i stanowiącymi postawę działalności międzynarodowej organizacji *Magna Charta Observatory of Fundament ul University Values and Rights*, nadzorującej przestrzeganie tych zasad.

Polska Akademia Nauk oraz Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich deklaruje gotowość do aktywnego włączenia się do prac nad szczegółową koncepcją funkcjonowania systemu badań naukowych w naszym kraju.

p.o. Prezesa PAN
prof. dr hab. Jerzy Kołodziejczak
Przewodniczący KRASP
prof. dr hab. Jerzy Woźnicki

Stanowisko Prezydium PAN oraz Prezydium KRASP

z 9 kwietnia 2002 r.

w sprawie rządowego projektu zmian w zasadach zatrudniania osób posiadających uprawnienia emerytalne

W związku z zaawansowanymi pracami legislacyjnymi zmierzającymi do ograniczenia zatrudnienia osób, które nabyły uprawnienia emerytalne, Prezydium Polskiej Akademii Nauk oraz Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich zwracają uwagę na potrzebę wyłączenia z planowanych ograniczeń grupy osób zatrudnionych na stanowisku profesora. Nie wymaga dowodu znaczenie pracy uczonych – seniorów, którzy dla dobra rozwoju nauki i dydaktyki powinni nadal spełniać rolę nauczyciela, uczonoego i badacza. Realizowanie tej powinności może być rzeczywistiane przede wszystkim na podstawie stosunku pracy.

Jednocześnie zwracamy uwagę na rysującą się kolizję z obowiązującą w polskim prawie pracy zasadą niedyskryminacji w zatrudnieniu ze względu na wiek, która jest wyrażona w obowiązującym kodeksie pracy.

Wprowadzenie nowych regulacji w odniesieniu do profesorów w żaden sposób nie jest w stanie poprawić sytuacji na rynku pracy, szczególnie wśród osób poszukujących pierwszej pracy.

p.o. Prezesa PAN
prof. dr hab. Jerzy Kołodziejczak
Przewodniczący KRASP
prof. dr hab. Jerzy Woźnicki

Ponadto w trakcie posiedzenia podpisano wspólną deklarację: rektorów Uniwersytetu Warszawskiego, Politechniki Warszawskiej, Akademii Górniczo-Hutniczej im. S. Staszica w Krakowie, Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego i Akademii Medycznej w Warszawie oraz Prezesa Polskiej Akademii Nauk o zainicjowaniu działań zmierzających do wybudowania pomnika Stanisława Staszica na Placu Politechniki w Warszawie. Sygnatariusze powierzyli prof. J. Woźnickiemu, rektorowi Politechniki Warszawskiej – uczelni, której Senat zainicjował sprawę – obowiązki przewodniczącego komitetu budowy pomnika.

Z inicjatywy Prezesa PAN zebrani postanowili, że przynajmniej raz w roku będą się odbywały wspólne posiedzenia Prezydium PAN i KRASP poświęcone najważniejszym sprawom szkolnictwa wyższego i nauki.

Posiedzenie Prezydium KRASP

Przedmiotem właściwych obrad KRASP były sprawy szkolnictwa wyższego, status formalny KRASP, plany działań KRASP: (zgromadzenia plenarnego, prezydium i komisji), kontakty z KBN i kontakty międzynarodowe reprezentacji środowisk akademickich.

- Ustalono listę spraw, które będą przedmiotem obrad posiedzenia Prezydium KRASP (Wrocław, 26-27 kwietnia). Obejmuje ona: kształcenie nauczycieli, status formalny KRASP, przebieg prac legislacyjnych nad zmianami w ustawie o zamówieniach publicznych, uchwałę okolicznościową z okazji 300-lecia Uniwersytetu Wrocławskiego, deklarację poparcia dla idei budowy pomnika S. Staszica, ustalenie programu i wstępnego porządku obrad Zgromadzenia Plenarnego (z uwzględnieniem oddzielnych posiedzeń konferencji poszczególnych typów szkół).

- Koszty organizacji posiedzenia Zgromadzenia Plenarnego KRASP (27-29 czerwca; gospodarzem będzie rektor Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni) zostaną pokryte przez uczestników posiedzenia; część kosztów zostanie sfinansowana ze środków KRASP.

- Z zadowoleniem przyjęto złożoną przez Przewodniczącego Niemieckiej Konferencji Rektorów (HRK) -prof. K. Landfrieda propozycję zorganizowania wspólnej konferencji reprezentantów środowisk akademickich Niemiec i Polski jesienią bieżącego roku w Niemczech.

Warszawa, dnia 9 kwietnia 2002 r.

Deklaracja wspólna rektorów

**Uniwersytetu Warszawskiego,
Politechniki Warszawskiej,
Akademii Górniczo-Hutniczej im. S. Staszica w Krakowie,
Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego
i Akademii Medycznej w Warszawie
oraz Prezesa Polskiej Akademii Nauk**

o zainicjowaniu działań zmierzających do wybudowania pomnika Stanisława Staszica na Placu Politechniki w Warszawie,

przyjęta na wspólnym posiedzeniu Prezydium Polskiej Akademii Nauk i Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich

Rektorzy Uniwersytetu Warszawskiego, Politechniki Warszawskiej, Akademii Górniczo-Hutniczej, Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego i Akademii Medycznej w Warszawie oraz Prezes Polskiej Akademii Nauk w ślad za uchwałą Senatu Politechniki Warszawskiej z dnia 21 listopada 2001 roku w sprawie przedstawienia opinii publicznej oraz właściwym władzom państwowym i samorządowym wniosku zmierzającego do budowy pomnika Stani-

slawa Staszica popartą przez Senaty pozostałych uczelni i Prezydium PAN, postanawiają publicznie ogłosić inicjatywę podjęcia działań zmierzających do wybudowania tego pomnika na Placu Politechniki w Warszawie.

Stanisław Staszic, jedna z najwybitniejszych w historii naszego kraju postaci życia publicznego o ogromnych zasługach dla Polski, uczony i filozof, filantrop, reformator administracji państwowej, wniósł wielki wkład w rozwój edukacji i nauki na ziemiach polskich. Twórca nowoczesnego systemu organizacji szkolnictwa zakładał na terenie całego kraju szkoły elementarne i wojewódzkie. Zorganizował Szkołę Przygotowawczą do Instytutu Politechnicznego, której tradycje kontynuuje Politechnika Warszawska, współtworzył Uniwersytet Warszawski. Utworzył pierwszą Szkołę Górniczą. Był inicjatorem powstania Instytutu Agronomicznego w Marymoncie – pierwszej uczelni rolniczej w Warszawie, kontynuatorem której jest Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego. Był także pierwszym prezydentem Akademii Lekarskiej oraz jednym z założycieli Towarzystwa Przyjaciół Nauk, do którego tradycji – poprzez Towarzystwo Naukowe Warszawskie – odwołuje się Polska Akademia Nauk.

Niech pomnik Stanisława Staszica stanie się upamiętnieniem obywatelskiego działania dla dobra publicznego oraz symbolem nieustającej troski Rzeczypospolitej o rozwój edukacji i nauki.

**Rektor Uniwersytetu Warszawskiego
prof. dr hab. Piotr Węgleński**

**Rektor Politechniki Warszawskiej
prof. dr hab. Jerzy Woźnicki**

**Rektor Akademii Górniczo-Hutniczej
prof. dr hab. Ryszard Tadeusiewicz**

**Rektor Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego
prof. dr hab. Włodzimierz Kluciński**

**Rektor Akademii Medycznej w Warszawie
prof. dr hab. Janusz Piekarczyk**

**p.o. Prezesa Polskiej Akademii Nauk, wiceprezes
prof. dr hab. Jerzy Kołodziejczak**

Z Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych

W dniach 11-14 kwietnia odbyło się w Krasicy posiedzenie Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych. Zebrani przyjęli następujące uchwały:

Uchwała KRPUT nr 1/02

Konferencja Rektorów Polskich Uczelni Technicznych z ogromną satysfakcją przyjmuje do swojego grona Rektora nowopowstałej Akademii Techniczno - Humanistycznej w Bielsku Białej.

Jednocześnie w imieniu całego środowiska akademickiego polskich uczelni technicznych na ręce rektora ATH, prof. Marka Trąbskiego rektorzy, członkowie KRPUT składają serdeczne życzenia powodzenia i pomyślnego rozwoju uczelni dla całej społeczności Bielskiej Akademii.

Uchwała KRPUT nr 2/02

W związku z trwającym XXIII Kongresem Techników Polskich, dla którego KRPUT pełni rolę Komitetu Programowego, Członkowie Konferencji wyrazili zainteresowanie toczącą się dyskusją kongresową i poszukiwaniem nowych partnerów do realizacji celów kongresowych. Za ważny cel Kongresu uznano konsolidację środowiska technicznego wokół spraw globalizacji nauki i techniki

jako zjawiska wcześniejszego niż globalizacja gospodarki. Zagadnienia te mają bardzo istotne znaczenie wobec przygotowania Polki do akcesji z Unią Europejską. Polskie uczelnie techniczne mogą mieć w tym procesie swój ważny wkład poprzez m. in.:

- kształcenie inżynierów zgodnie z wymaganiami wynikającymi z możliwości pracy w Polsce i pracy w UE,
- dokształcanie ludzi ze stażem 15-20 lat pracy w zakresie najnowszych dziedzin techniki,
- zmiany modelu kształcenia pozwalającego na ciągłą aktualizację wiedzy młodych inżynierów,
- udział szkół wyższych w badaniach naukowych,
- informatyzację kraju,
- włączenie naukowego ruchu studenckiego w prace kongresowe,
- promocję i popularyzację nauki wśród młodzieży i społeczeństwa (co powinno spowodować akceptację społeczną wydatków na naukę).

KRPUT wyraża opinię, że na Sesji Zamykającej XXIII Kongres Techników Polskich nie powinno zabraknąć głosu rektorów wyższych uczelni technicznych z propozycją rozwiązań we wspomnianych wyżej sprawach.

Uchwała KRPUT nr 3/02

Konferencja Rektorów Polskich Uczelni Technicznych, będąc wyrazicielem ogólnej troski środowiska akademickiego o kształt przyszłej polityki naukowej państwa, wyraża zdecydowane poparcie dla projektu transformacji Komitetu Badań Naukowych w Ministerstwo Nauki. KRPUT wyraża przy tym poparcie dla wcześniejszego dokumentu przygotowanego w tej sprawie przez Prezydium KRASP i Prezydium PAN. KRPUT dostrzega w tych działaniach szansę na jasne i precyzyjne określenie długofalowej polityki naukowej, wspartej na silnym i sprawnie funkcjonującym urzędzie Ministra Nauki, wspieranym przez odpowiednio ukonstytuowaną Radę Nauki Polskiej.

Z prac Kolegium Prorektorów uczelni wrocławskich

Posiedzenie styczniowe

Posiedzenie w nowej siedzibie Papieskiego Wydziału Teologicznego przy ul. Katedralnej 9 otworzył **8 stycznia** rektor tej uczelni, ks. prof. Ignacy Dec. Poinformował zebranych o przystąpieniu swej uczelni do KRASP-u (w czerwcu 2001 r.) i poddaniu jej procedurze akredytacyjnej. Po uzyskanych pomyślnych recenzjach oczekiwany jest pozytywny wynik certyfikujący wysoką jakość nauczania.

Biuro Karier

Prorektor UW r. A. Witkowski omówił propozycję rozszerzenia zakresu działalności Biura Karier w instytucję środowiskową. Zmniejszy to również koszty przypadające na każdego z udziałowców.

Biuro może obsługiwać absolwentów dziewięciu uczelni wrocławskich – ofertę włączenia się do tej inicjatywy oraz deklarację partycypowania w kosztach zgłosiły Akademia Rolnicza i Akademia Ekonomiczna.

Materiały promocyjne akademickiego środowiska Wrocławia

Omawiano kwestie techniczne związane z wydaniem środowiskowego informatora, który będzie rozdawany bezpłatnie na Targach Edukacyjnych. Opracowaniem informacji i przygotowaniem do druku zajmie się Dział Nauczania PWr.

Poruszono sprawę produkcji filmu promocyjnego o uczelniach Wrocławia. W dyskusji podkreślono, że należy tak przygotować odpowiednie materiały, by całość nie przekroczyła 15 minut. Należy podkreślić specyfikę każdej uczelni, ale cała prezentacja musi być spójna, nie może to być zlepek różnych filmów.

Informacje o siedzibie Papieskiego Wydziału Teologicznego

Ks. prof. dr hab. Józef Pater – prorektor ds. Studenckich Papieskiego Wydziału Teologicznego i jednocześnie dyrektor Muzeum Archidiecezjalnego przedstawił w bardzo ciekawy sposób historię budynku przy ul. Katedralnej 9, który ostatnio został wspaniale wyremontowany i służy jako siedziba władz tej uczelni. Sala konferencyjna z XVIII-wiecznymi sztukateriami, herbami i ciekawym wystrojem wnętrza sprawiła wielkie wrażenie na gościach. Z aplauzem przyjęto propozycję ks. prorektora Patera, by na zakończenie zwiedzić Bibliotekę Kapitulną, zawierającą interesujące i cenne eksponaty.

Sprawy bieżące

Prof. Rościsław Żerelik (UWr) przedstawił zamierzenia związane z obchodami 300-lecia Uniwersytetu Wrocławskiego i kalendarium uroczystości. Poinformował też o planach zakończenia konserwacji gmachu głównego.

Część uroczysta – oplatkowa

Zebrani członkowie Kolegium udali się do budynku Seminarium, do świątecznie udekorowanego refektarza, gdzie Rektor Papieskiego Fakultetu Teologicznego, ks. prof. Ignacy Dec złożył wszystkim gościom serdeczne życzenia z okazji Świąt Bożego Narodzenia oraz życzył zdrowia i wszelkiej pomyślności w Nowym 2002 Roku. Odśpiewano kolędy, po czym wszyscy złożyli sobie życzenia dzieląc się oplatkiem.

Posiedzenie marcowe

Posiedzenie odbyło się **12 marca** na Akademii Rolniczej. Otworzy je prorektor AR prof. Leszek Pływaczyk.

Biuro Karier

W związku z przygotowaniem do nowej umowy między uczelniami dotyczącej Biura Karier kierowniczka tej placówki Monika Kwil-Skrzypińska przedstawiła informacje dotyczące ilości obsługiwanych przez Biuro studentów i absolwentów poszczególnych uczelni oraz zachęcała do sfinalizowania umowy. Przypomniała również o niedawno zorganizowanych (12-13 marca br.) Targach Pracy *Profesja*.

Wnioski z konferencji w Erlangen

W lutym br. w Erlangen (Niemcy) odbyła się konferencja na temat systemu pomocy socjalno-bytowej dla studentów. Brali w niej udział prorektorzy Akademii Rolniczej i Uniwersytetu Wrocławskiego, przedstawiciele Politechniki Wrocławskiej oraz studenci. Jednym z organizatorów spotkania była mgr Krystyna Galińska kierująca Działem Współpracy Międzynarodowej PWr. Na posiedzeniu Kolegium Prorektorów przedstawiła ona niemiecki system obsługi studentów w zakresie spraw bytowych, który odbywa się w oparciu o organizację Studentenwerk. Organizacja ta opiekuje się domami studenckimi, klubami, a także świadczy pomoc studentom niepełnosprawnym. Studentenwerk jest ciałem pozauczelnianym – w Niemczech istnieją 63 takie organizacje. Działają we wszystkich miastach uniwersyteckich, na rzecz 300 uczelni, obejmują swoim zasięgiem 1,8 mln studentów. Instytucja wspierana jest finansowo przez landy i dotacje rządowe, ale czerpie też środki z opłat studenckich.

Krzysztof Maj, członek Zarządu Samorządu Studenckiego PWr, przedstawił swoje refleksje z pobytu na konferencji. Podkreślił, że w Polsce brak informacji o systemach stypendialnych, które są od-

Dokończenie na stronie 29

Z listów do redakcji

„Ja niestety nie znam pracownika naukowego, który mimo przestrzegania dobrych obyczajów nadal jest pracownikiem naukowym. Jeśli ktoś takiego zna, to bardzo bym prosił o umożliwienie kontaktu.”

Józef Wieczorek
ul. Smoluchowskiego 4/1
30-069 Kraków
e-mail: jwieczorek@ans.pl

Szanowna Redakcjo,

Przesyłam mój tekst zawierający uwagi do III wydania opracowania **Dobre obyczaje w nauce**. Niestety nie mogę się doczekać na reakcję Komitetu Etyki w Nauce, więc postanowiłem zainteresować tym tekstem Redakcję. Mam nadzieję, że zostanie on uznany za interesujący dla szerszego kręgu czytelników i być może wpłynie na reakcję Komitetu Etyki w Nauce, a także na podjęcie szerszej dyskusji, np. na łamach Pryzmatu.

Z poważaniem i oczekiwaniem na odpowiedź

Józef Wieczorek

* * *

KOMITET ETYKI W NAUCE
przy Prezydium PAN,
Prof. dr hab. Mariusz Żydowo

do wiadomości:

Prof. dr hab.
Włodzimierz OSTROWSKI,
Wiceprezes PAN

Józef Wieczorek

UWAGI DO III WYDANIA OPRACOWANIA:

„DOBRE OBYCZAJE W NAUCE

Zbiór zasad i wytycznych.”

Warszawa, 2001 Polska Akademia Nauk

Komitet Etyki w Nauce

„Nie ma jednak dobrej zasady,
której by nie można na złe użyć”

(Kolakowski)

„Czy ten ptak kala gniazdo, co je kala,
Czy ten, co mówić o tym nie pozwala?”

(Norwid)

„Niebo gwiazdziste nade mną,
prawo moralne we mnie”

(Kant)

Celem publikacji, jak czytamy w przedmowie Kornela Gibińskiego „jest budzenie świadomości społecznej i poczucia odpowiedzialności moralnej”. W publikacji „Chodziło tylko o to, aby głównie wśród młodzieży krótko i zwięźle ujętymi wytycznymi i egzemplifikowaniem zachodzących coraz częstszych wypaczeń zwrócić uwagę na zagubioną lub zanikającą świadomość wartości w nauce i motywacji do pracy na tej niwie i odpowiedzialności za nią.” Jednocześnie czytamy „Nakłada ona (tj. nauka) na uczonych

obowiązek wdrażania młodych naukowców i wpajania im zasad dobrej roboty i dobrych obyczajów. Z tego też wynika obowiązek wytykania i ścigania tych, którzy z tych reguł się wyłamują”.

Te sformułowania zawarte w przedmowie mają istotne znaczenie dla podjęcia dyskusji o III wydaniu „Dobrych Obyczajów w Nauce”.

Należąc do osób mających świadomość zjawisk patologicznych w polskich środowiskach naukowych, mając doświadczenia na niwie wpajania, nie tylko młodym naukowcom, zasad dobrej roboty i dobrych obyczajów oraz wypełniania obowiązek wytykania i ścigania tych, którzy z tych reguł się wyłamują, nie mogę pozostać obojętny na ukazanie się kolejnego wydania „Dobrych Obyczajów w Nauce”, tak jak nie byłem obojętny na ukazanie się wcześniejszych.

Chciałbym odnieść się głównie do spraw ogólnych, a nie całej treści zasad, biorąc pod uwagę opinię L. Kołakowskiego – „Nie ma jednak dobrej zasady, której by nie można na złe użyć”, którą podzielał.

Niezrozumiały jest dla mnie przyjęty sposób „budzenia świadomości społecznej” za pomocą wydawania broszury, którą podobno „w liczbie 255 egzemplarzy, rozesłano już Dziekanom Wydziałów posiadających uprawnienia do nadawania stopni naukowych” (informacja ze strony internetowej „Z Życia Politechniki Śląskiej” – www.pols.gliwice.pl) Jeśli autorzy chcą budzić świadomość społeczną na początku XXI wieku, to należy wykorzystać właściwe środki do realizacji tego celu. Lepszym i tańszym sposobem byłoby umieszczenie „Dobrych obyczajów” na stronach internetowych PAN (www.pan.pl), które w kiepski, jak do tej pory, sposób informują społeczeństwo o tym, co się dzieje w nauce w Polsce (chyba stanowią one odzwierciedlenie jej kiepskiej kondycji). Aby obudzić społeczeństwo, trzeba do niego dotrzeć. Niestety dotrzeć do „Dobrych obyczajów” nie jest łatwo nawet dla „obudzonych” członków społeczeństwa, posiadających poczucie odpowiedzialności moralnej i zainteresowanych wdrażaniem dobrych obyczajów w życie. Częściowo sytuację ratują strony internetowe niektórych uczelni, czy osób prywatnych, publikujących bądź „Dobre obyczaje”, bądź komentarze do nich, bądź inne teksty poświęcone etyce w nauce i edukacji. Potrzebne jest jednak FORUM DYSKUSYJNE na temat „DOBRYCH OBYCZAJÓW”, do którego Internet jest właściwym medium. Natomiast system „rozdzielczy” jest wadliwym sposobem „budzenia świadomości społecznej”, w szczególności jeśli ma on z założenia dotyczyć głównie młodych. Ale kierowanie „Zasad i Wytycznych” głównie do młodych, też jest wadliwe. W pierwszej kolejności winny być one kierowane do decydentów, w tym członków komisji etycznych, nie wyłączając, rzecz jasna, członków Komitetu Etyki w Nauce PAN, którzy w pierwszej kolejności winni tych zasad przestrzegać i dawać przykład młodym. A tak niekiedy nie jest. Młodzi naukowcy, a także studenci, wielokrotnie dali wyraz temu, że są „przebudzeni”, ale całkiem bezradni wobec mocy deptania dobrych obyczajów przez profesorów, dziekanów, rektorów.

Z tekstu zasad wynika, że kierowane są one do pracowników naukowych tzn. chyba tych, którzy są na etatach naukowych w instytucjach uważanych za naukowe. Chyba pominięci są ci, którzy należą do prawda do świata nauki, ale na etatach naukowych nie mogą pracować, bo przestrzegając zasad dobrych obyczajów są niepożądanym elementem w instytucjach „naukowych”. Autorzy kierując „Zasady” do pracowników naukowych, którzy – jak sądzę – dobrych obyczajów nie przestrzegali (inaczej raczej nie byłiby pracownikami naukowymi), lub do młodych, którzy dopiero zaczynają karierę naukową (i nie mieli jeszcze możliwości zapoznania się z obyczajami obowiązującymi w środowiskach naukowych) winni zgodnie z „Zasadami” wystąpić o takie zmiany prawne, aby tym pracownikom, którzy się do nich zastosują, zapewnić możli-

wość pozostania na etatach naukowych. W innym przypadku instytucje naukowe zostaną pozbawione przestrzegających dobrych obyczajów, a kolejne wydania „Zasad” będą opracowane jedynie przez tych, którzy dobrych obyczajów nie przestrzegali, i kierowane jedynie do tych, którzy pozostali dzięki ich nieprzestrzeganiu.

Ja niestety nie znam pracownika naukowego, który mimo przestrzegania dobrych obyczajów nadal jest pracownikiem naukowym. Jeśli ktoś takiego zna, to bardzo bym prosił o umożliwienie kontaktu.

Jak dotychczas moje usiłowania zainteresowania nieprzestrzeganiem dobrych obyczajów decydentów (ministrów, rektorów uniwersytetów) oraz komisji etycznych złożonych z pracowników naukowych, w tym autorów „Zasad”, zakończyły się niepowodzeniem. Stąd uzasadniony jest chyba wniosek, że decydenci nauki w Polsce, a także komisje etyczne, nie są odpowiednimi instancjami do realizacji punktu 13 „Zasad”:

13. Pracownicy nauki mają szczególny obowiązek szerzenia w swoich środowiskach osobiście oraz za pośrednictwem instytucji i organizacji naukowych, zasad rzetelnej pracy naukowej, tępienia nieuczciwości naukowej lub łamania dobrych obyczajów.

Odnosi się wrażenie, że „Zasady” nie dotyczą twórców „Zasad”, którzy nie muszą ich przestrzegać (moralność Kalego!!!). To samo dotyczy autorów „Dobrej Praktyki Naukowej” (www.kbn.gov.pl). Czy to jest etyczne?

W przedmowie „Zasad” czytamy „*Taki zestaw wymagań może być pomocnym elementem dla opiniowania nakładów na naukę i badania naukowe, dla rankingu osiągnięć, dla regulowania procedur awansowych i premiowania; wreszcie formułują one granice odcinającą od nieuczciwości i fałszu, aby nie można się było tłumaczyć nieświadomością*”. Tym samym można sądzić, że „Zasady” kierowane są jednak również do decydentów, którzy nie powinni tłumaczyć się nieświadomością, kiedy awansują lub premiąją pracownika nieprzestrzegającego „dobrych obyczajów”, kiedy kierują pieniądze podatnika na projekty, których rezultatów podatnik nie zobaczy. Obyczaje panujące w KBN, których władze wydawały deklaracje etyczne, apele o dobre obyczaje w nauce (www.kbn.gov.pl) i postulowały wiązanie etyki z finansowaniem badań (finansując obficie projekty „najlepszych z najlepszych” bez rezultatów, czy bez ich ujawniania, a nie finansując badań „zer naukowych” kończących się wynikami) chyba dobrze obrazują zapaść etyczną pracowników nauki, a w szczególności decydentów nauki. Łamanie „Zasad” nie wynika bowiem z nieświadomości. Łamanie „Zasad” jest w polskim systemie nauki opłacalne, a ich przestrzeganie kończy się fatalnie (por. np. www.jwieczorek.ans.pl, lub Z. Szychowska - www.forumakad.pl/archiwum/2001/09/index)

Autorzy «Zasad» nie podają, kto stoi (będzie stał) na straży ich przestrzegania. Doświadczenie uczy, że nie są to komisje etyczne, raczej reprezentujące interesy kasty decydentów niż pilnujące przestrzegania zasad etyki ogólnoludzkiej. Obecna sytuacja stwarza wręcz komfortowe warunki dla działań nieetycznych. Odnosi się wrażenie, że głównym strażnikiem etyki pracowników nauki jest prezydent, który przecież do korporacji poszukujących prawdy nie należy. Ale to on decyduje, kto jest i kto nie będzie profesorem. Jeśli środowisko naukowe wykaże, że np. profesor jest plagiatorem, to i tak wszystko zależy od prezydenta.

Brak jest określenia form napiętnowania stosowania niedobrych obyczajów. W pierwszym wydaniu „Zasad” „łamaczom etyki” grozi ostracyzm, ale ten nierzadko stosowany był przeciwko walczącym o dobre obyczaje, jak wykazywałem w pismach do przewodniczącego Komisji Etyki w Nauce PAN - Prof. K.Gibińskiego domagając się wprowadzenia ostracyzmu w stosunku do łamiących dobre obyczaje zgodnie z „Zasadami”. Był to jednak głos wołającego na puszczy. Z następnych wydań „Dobrych obyczajów” ostracyzm wykreślono!!! Za zanieczyszczanie środowiska

naturalnego grożą kary, za zanieczyszczanie środowiska intelektualnego raczej nagrody.

Generalnie problem respektowania „Dobrych obyczajów w nauce” w Polsce rozwiązywany jest moim zdaniem bez głowy, podobnie jak problem reformy szkolnictwa w Polsce, o czym bezskutecznie starałem się informować decydentów. Zaczynanie reformy „od nóg” zamiast „od głowy” spowodowało, że nauczyciele zamiast być motorem przemian stali się hamulcowymi, a niezbyt mocna intelektualnie pani minister z łatwością zamienia reformę w tragifarsę. Na straży poziomu nauczania w szkołach wyższych ma stać Komisja Akredytacyjna, ale wśród ich członków, np. nominowanych przez UJ, widzimy: cierpiącego na amnezję (A. Chwalba), rutynowego przeciwnika posiadania poczucia własnej wartości (A. Jackowski), składającego fałszywe oświadczenia na potrzeby władz UJ (A. Gasiński). Nie chciałbym, aby moje dzieci uczyły się w szkołach pozytywnie ocenianych przez takich strażników poziomu. Uczelnie zatrudniające nauczycieli posiadających pamięć, poczucie własnej wartości, czy składających prawdziwe oświadczenia będą zapewne miały małe szanse, aby otrzymać akredytację i z tym związane przywileje i finanse. Jest to problem etyczny, ale nie znam oświadczeń komisji etycznych w tej sprawie, ani w n-tej ilości pałających spraw dotyczących etyki decydentów. Są natomiast oświadczenia (Zespół do spraw etyki w nauce KBN) odnośnie prowadzenia magistrantów przez „jedynie doktorów”. „Profesorów” zapewne bardzo boli fakt, że „jedynie doktorzy” mieli najlepszych magistrantów i najwyżej cenione seminaria, a do „profesorów” szły mierzoty. Doktor intelektem i poważaniem wśród studentów nie może przewyższać „profesora”!!!. To, jak się okazuje, jest nieetyczne. Niestosowanie się do wytycznych ukazu cara Rosji Piotra I z 1708 r. „Podwładny powinien przed obliczem przełożonego mieć wygląd lichy i durnowaty tak, by swoim pojmowaniem istoty sprawy nie peszył przełożonego” na ogół drogo kosztuje w kastowym systemie nauki polskiej. Widać też, że komisje etyczne nie kierują się zasadami etyki ogólnoludzkiej, jakie wytyczają „Dobre obyczaje”, lecz zasadami etyki plemiennej.

Rozdział 1 Zasady Ogólne III Wydania „Dobrych obyczajów” rozpoczyna motto:

Wiedza i rozum są dzisiaj tak zagrożone,

Jak to się niegdyś rzadko zdarzało,

A wraz z nimi zagrożone jest także to,

Co ludzkie po prostu: być może samo człowieczeństwo

(J.M. Bocheński, 1992),

z którym nie można się nie zgodzić, skoro w strukturach tzw. nauki polskiej niepożądana jest obecność ludzi nauki wykazujących poczucie własnej wartości, tj. tych, którzy w walce o byt nie utracili cech człowieczeństwa. Takich traktuje się jako wrogów kastowych stanowiących zagrożenie dla dożywczych decydentów.

Wytyczne „Dobrych obyczajów” zdają się nie odgrywać żadnej roli w życiu naukowym w Polsce, w przeciwieństwie do wytycznych twórców stanu wojennego respektowanych np. w najstarszej polskiej uczelni do dnia dzisiejszego (Jaruzelski dał im prawo do załatwiania niewygodnych nauczycieli, to z niego skorzystali i wszystko jest w porządku?!), czy wytycznej członka Komitetu Etyki w Nauce w kadencji 1993-95 (J.Znosko) „Poświęcić dobro jednostki dla dobra ogółu” (wytyczna z roku 1984, ale skuteczna do dnia dzisiejszego!!!)

To poważny problem. Widocznie potrzebna jest zmiana struktury nauki w Polsce. Potrzebne są zmiany prawne. Rzecz w tym, że wytyczna 11 „Jeśli przepisy prawne lub służbowe naruszałyby etos ludzi nauki, to pracownik nauki powinien dążyć do zmiany takich przepisów i uzgodnienia ich z kanonami dobrych obyczajów w nauce” nie jest realizowana przez komisje etyczne. Moje propozycje w tym względzie odłożono ad acta.

Jeśli komisje etyczne nie widzą potrzeby (nie mają kompetencji?) stosowania się do zasad i wytycznych „Dobrych obyczajów”, to jaki jest rzeczywisty cel ich wydawania? Oskarżenia o działania nieetyczne kierowane są nierzadko do próbujących je respektować i wprowadzać w życie. Niekiedy kończy się to skazaniem na dożywotnią śmierć naukową, czasem na kilka lat zakazu uprawiania zawodu. Pod pozorem przestrzegania zasad etycznych cynicznie załatwia się niewygodne osoby. To jest nihilizm moralny, który ma długą tradycję. Centralne komisje etyczne nie czują się kompetentne nawet do wsparcia moralnego „załatwianych”. Czemu czują potrzebę swojego istnienia? Przecież to nie jest zgodne z tym, co głoszą („Dobre obyczaje”, „Dobra praktyka naukowa”). Sam zostałem dożywotnio „załatwiony” przez anonimowy aparat kłamstwa UJ, do dnia dzisiejszego chroniony (nadal anonimowy) przez władze UJ, które niewygodne dla UJ materiały zniszczyły lub „aresztowały” w ramach „poszukiwania prawdy”, a komisje etyczne milczą walcząc o „dobre obyczaje”!!!. Ze społeczeństwa robi się analfabetów funkcjonalnych, jeśli nie rozumieją znaczenia podstawowych słów. Gdy nie rozumieją ich (np.

znaczenia słowa – anonim) rektorzy, „profesorowie”, to wynosi się ich do Komisji Akredytacyjnych, do rangi autorytetów !!! Powoływane są komisje etyczne podporządkowane decydom do tuszowania niewygodnych spraw. Komisje mogą załatwić każdego. Autonomicznie !!!, z zachowaniem dożywotniego, realnego immunitetu!!! Tak wygląda realizacja „Dobrych obyczajów”. Tak „Dobre obyczaje” nie mogą wyglądać!!!. Za etyczne nie może być uważane to, co służy decydom do dożywotniego utrzymywania się na stołkach i wykańczania niewygodnych osób, a za nieetyczne to, co takim poczynaniom może przeszkadzać. „Dobre obyczaje” muszą być kierowane przede wszystkim do decydentów!!! Ryba psuje się od głowy! Trzeba zapobiec przede wszystkim psuciu się głowy. Niezgodne z „Dobrymi obyczajami” postępowanie nie wynika z nieświadomości, tylko z oślupalności takiego postępowania. „Dobre obyczaje” muszą mieć głowę, niepodatną na psucie.

Relatywizm moralny nie może być w nich stosowany.

Józef Wieczorek

Kraków, 10.01.2002 r.

Czy będzie kierunek lotniczy w Oleśnicy?

W sali Ratusza w Oleśnicy odbyło się 18 marca forum na temat zagospodarowania terenów i obiektów po rozwiązywanej jednostce wojskowej – CSIL (Centrum Szkolenia Inżynierjno-Lotniczego). Wzięli w nim udział nie tylko przedstawiciele władz miejskich i powiatowych, dowództwo likwidowanej CSIL oraz reprezentanci: MON, MENiS, Agencji Mienia Wojskowego, ale także strony zainteresowane przejęciem i wykorzystywaniem części przekazywanych obiektów, czyli władze Politechniki Wrocławskiej (Rektor prof. Andrzej Mulak, Rektor-elekt prof. Tadeusz Luty, prorektorzy: prof. Jerzy Świątek i prof. Ludwik Komorowski, dyrektor administracyjny mgr Andrzej Kaczkowski) oraz dyrektor Aeroklubu Wrocławskiego.

Gości powitał burmistrz Oleśnicy Jan Bronś, który po przedstawieniu krótkiej historii miasta omówił koncepcję wykorzystania oddawanego przez CSIL majątku. Władze miejskie chcąc uchronić go przed zniszczeniem proponują przekazanie obiektów Politechnice Wrocławskiej. Powołanie wyższej szkoły w Oleśnicy byłoby niewątpliwie nobilitacją dla tego miasta i szansą na lepszą przyszłość dla jego młodych mieszkańców. Burmistrz wyraził nadzieję, że ta propozycja znajdzie uznanie u wszystkich zainteresowanych stron.

Głos zabrał Rektor PWr prof. Andrzej Mulak, który widzi możliwość zagospodarowania obiektów CWIL na potrzeby Wydziału Mechaniczno-Energetycznego PWr.

Rektor zauważył, że polskie szkolnictwo wyższe jest na etapie przekształceń, które w najbliższym czasie będą prowadziły do pewnych zmian strukturalnych i przesunięć. Dlatego trzeba pomyśleć o ofercie edukacyjnej dla Dolnego Śląska. Wrocław i region wrocławski nie ma swojej szkoły zawodowej. Tę próżnię może wypełnić zarówno PWr, jak i współpracująca z nią w ścisłym znaczeniu wyższa szkoła zawodowa, która jest tu potrzebna.

Oleśnica ze względu na swoje tradycje oraz kłopoty społeczne związane z bezrobociem zasługuje na poparcie. PWr tak pojmuje swoją misję wobec regionu. Rektor widzi możliwość współpracy uczelni z samorządem Oleśnicy. PWr uruchomiła studia doktoranckie, w ramach których zajęcia dla 19 osób z kadry oficerskiej CSIL prowadzone są w Oleśnicy. Pojawiło się tu grono najwyższej klasy specjalistów z zakresu lotnictwa w Polsce, którzy chętnie podejmą się promotorstwa właśnie dla kadry wojskowej. PWr chciałaby utworzyć Instytut Lotnictwa, który równocześnie byłby kontynuacją prze-

wanej tradycji PWr, jaką był Wydział Lotniczy. Wydział Mechaniczno-Energetyczny z dziekanem Gnutkiem nieustannie pracuje nad tymi planami, a władze Uczelni będą pomagać i dążyć do ich realizacji. Mogą tu także prowadzić działalność inne wydziały politechniczne. Gdyby się okazało, że trzeba dalej rozwijać kierunki kształcenia specyficzne dla potrzeb lotnictwa, a PWr nie jest w stanie temu sprostać, uczelnia nasza mogłaby wysunąć inicjatywę stworzenia państwowej szkoły zawodowej albo wejść w kontakt z innymi uczelniami.

W ramach zaproponowanej przez dziekana Wydziału Energetyczno-Mechanicznego prof. Zbigniewa Gnutka koncepcji zagospodarowania obiektów po CSIL znalazło się:

- powołanie na Wydziale Mechaniczno-Energetycznym Instytutu Eksploatacji Sprzętu Lotniczego,
- zagospodarowanie lotniska przez Aeroklub Wrocławski,
- ewentualne utworzenie państwowej wyższej szkoły zawodowej,
- zorganizowanie w obiektach opuszczanych przez wojsko centrum szkolenia wojskowego (o ile takie szkolenie będzie w przyszłości prowadzone),
- utworzenie na potrzeby lotnictwa cywilnego szkoły mechaników lotniczych,
- oraz utworzenie muzeum lotnictwa.

Dziekan zaproponował wykorzystanie odchodzącej ze służby kadry wojskowej do prowadzenia przedmiotów specjalistycznych związanych z tematyką lotniczą. Już obecnie oficerowie tej jednostki są jednocześnie słuchaczami studiów doktoranckich na PWr i prowadzą na Wydziale Mechaniczno-Energetycznym nadobowiązkowe kursy z inżynierii lotniczej dla studentów naszej uczelni.

Władze miejskie, gminne i powiatowe w pełni popierają przedstawioną przez PWr koncepcję. W piśmie z dnia 1 marca 2002 r. przedstawiającym stanowisko Rady Miasta Oleśnicy podpisanym przez jej przewodniczącą Zdzisławę Jakimiec czytamy: „...Rada Miasta Oleśnicy z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Politechniki Wrocławskiej (...) zagospodarowania obiektów CSIL na potrzeby działalności dydaktycznej i naukowej PWr. (...) Teren Centrum wraz z zabudowaniami zajmuje powierzchnię około 20 ha i spełnia warunki, aby być silnym ośrodkiem akademickim, z dobrą bazą socjalno-bytową, boiskami, halą sportową oraz miejscami do rekreacji i rozrywki. Podstawową zaletą przedstawionego rozwiązania jest kompleksowe przejęcie i wykorzystanie istniejącej infrastruktury oraz plany zatrudnienia wysokokwalifikowanej kadry dydaktycznej, jak i pracowników cywilnych.”

Przedstawiciele MON, szefostwa Szkolenia Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej, a zwłaszcza Agencji Mienia Wojskowego odnieśli się do przedstawionego projektu z pewną rezerwą podkreślając istnienie wielu problemów formalno-prawnych i oczekując rekompensaty finansowej adekwatnej do przekazywanego majątku.

Forum zakończyło się podpisaniem przez wszystkie zainteresowane strony (oprócz reprezentanta Agencji Mienia Wojskowego) projektu stanowiska w sprawie zagospodarowania obiektów i terenów po rozwiązywanej jednostce wojskowej CSIL. Został także podpisany projekt powołania Komisji Roboczej, której zadaniem będzie wypracowanie koncepcji i możliwości zagospodarowania mienia po CSIL prowadzących do racjonalnego i pełnego wdrożenia przygotowanej wspólnie koncepcji uwzględniającej aktualne uwarunkowania prawne, potrzeby zainteresowanych podmiotów oraz warunki finansowe i zasady wzajemnych rozliczeń. Pierwsze spotkanie tej komisji odbyło się 15 kwietnia br.

Poniżej przedstawiamy wypowiedź zastępcy Komendanta ds. Szkolenia CSIL płk mgr inż. Romana Rózieckiego na temat kierunku przekształceń w szkolnictwie wojskowym:

W tej chwili minister obrony narodowej jest na etapie przygotowania takich decyzji, które pozwolą na przekształcenie uczelni wojskowych w uczelnie cywilno-wojskowe.

Wojsko stara się zredukować koszty związane z ogólnym przygotowaniem kadr, a szczególnie kadr na wyższym poziomie technicznym. Generalnie rezygnuje się z wieloletniego kształcenia ludzi na

poziomie inżynierskim, technicznym, licząc na to, że tę kadre będzie się pozyskiwało na kontrakty ze szkół cywilnych, po krótkim szkoleniu wojskowym, przeszkoleniu specjalistycznym w wojskowych centrach szkolenia.

Mówi się nawet, że w niedalekiej przyszłości nawet personel latający będzie kształcony w szkołach cywilnych. Natomiast wyselekcjonowani kandydaci, którzy spełniają określone warunki zdrowotne, znają języki obce i przeszli przeszkolenie typowo lotnicze, będą szkoleni na potrzeby armii w bardzo krótkim czasie w takich ośrodkach, jakim jest centrum tworzone obecnie w Dęblinie. Jest miejsce zarówno dla centrów w różnych rodzajach sił zbrojnych i jest miejsce na szkolenie w szkołach cywilnych.

Do lotnictwa trudno jest pozyskać człowieka wykształconego, inżyniera, który na studiach nie miał do czynienia z problemami lotnictwa. To jest specyficzna dziedzina, która obejmuje wytrzymałość konstrukcji lotniczych, materiałoznawstwo lotnicze, aerodynamikę i teorię silników lotniczych. Jest to coś zupełnie innego niż ogólne przedmioty lotnicze. Potrzebni są ludzie wykształceni w tym kierunku, ale z tym specyficznym profilem.

Koncepcja, którą ma MON, jest o tyle słuszna i korzystna, że wojsko nie wiąże się z kilkuletnim wyprzedzeniem z tym człowiekiem, którego kształci w dzisiejszym systemie. Obecnie przyjmuje się do Akademii Technicznej podchorążych, a po 4-5 latach zdarza się, że ten wybór okazuje się pomyłką. Natomiast w przypadku osób cywilnych wojsko na bieżąco wylawia „rodzynki”: potrzebni – biorą, niepotrzebni – nie biorą. (hw)

Przewodnicząca Rady Miejskiej Zdzisława Jakimiec, JM Rektor prof. Andrzej Mulak i dziekan Wydziału Mechaniczno-Energetycznego prof. Zbigniew Gnutek przy podpisywaniu projektu stanowiska.

Stypendia FNP

Podobnie jak w latach ubiegłych, także w tym roku młodzi naukowcy Politechniki Wrocławskiej zostali zauważeni przez Fundację na rzecz Nauki Polskiej. Wyrazem tego jest przyznanie w wyniku konkursu rocznych stypendiów pięciu osobom z naszej uczelni na podstawie ich udokumentowanego publikacjami dorobku naukowego. Stypendystami po raz pierwszy zostali: **mgr inż. Marek Korkusiński** z Wydziału Podstawowych Problemów Techniki oraz **dr inż. Paweł Kędziński** i **mgr inż. Robert W. Góra** z Wydziału Chemii.

Ubiegłorocznymi laureaci (o których pisaliśmy w 141 numerze „Pryzmatu”): **dr inż. Szymon Mercik** i **dr inż. Grzegorzowi Sęk**, obaj z Wydziału Podstawowych Problemów Techniki, otrzymali stypendia po raz drugi. Jest to dowodem szczególnego uznania ich dotychczasowych osiągnięć na polu nauki.

Poniżej przedstawiamy sylwetki laureatów FNP i ich dokonania naukowe.

Ponadto z przyjemnością donosimy, że w gronie tegorocznych stypendystów znalazł się także absolwent Wydziału Chemii PWr (dyplomant prof. A. W. Sokalskiego) – **mgr inż. Tomasz Cierpicki**, który obecnie jest doktorantem Uniwersytetu Wrocławskiego (Instytut Biochemii).

Mgr inż. Robert W. Góra

Robert W. Góra urodził się 5 października 1974 r. we Wrocławiu. W latach 1993-1998 studiował na Wydziale Chemicznym PWr. W czasie studiów aktywnie uczestniczył w pracach badawczych Zakładu Modelowania Molekularnego dotyczących natury oddziaływań międzycząsteczkowych. Podczas ostatniego roku studiów, w trakcie pobytu stypendialnego na University of Bristol (1998), ukończył zatwierdzony w ramach programu TEMPUS kurs studiów otrzymując *Certificate of Attendance*. W 1998 roku ukończył studia na kierunku *Chemia* z wynikiem bardzo dobrym. Przedmiotem jego pracy magisterskiej (wykonanej pod kierunkiem dr hab. inż. Szczepana Roszaka) były kwantowo-chemiczne badania procesu solwatacji. W tym samym roku rozpoczął studia doktoranckie w Instytucie Chemii Fizycznej i Teoretycznej PWr.

Tematyka badawcza realizowana przez R. W. Górę dotyczy teoretycznych badań natury oddziaływań międzycząsteczkowych w dużych układach molekularnych. Otrzymane dotychczas rezultaty zostały opublikowane w renomowanych czasopismach o międzynarodowym zasięgu, jak również były prezentowane na krajowych i międzynarodowych konferencjach. Dotychczasowy dorobek doktoranta obejmuje 11 prac opublikowanych, dwie zaakceptowane do publikacji oraz 22 komunikaty konferencyjne.

W trakcie studiów doktoranckich R. W. Góra odbył staże naukowe w *Theoretical and Physical Chemistry Institute, National Hellenic Research Foundation* (Ateny, 2001) oraz trzykrotnie w *Computational Center for Molecular Structure and Interactions, Jackson State University* (Jackson MS, USA; 1999, 2000, 2001). Brał również udział w prestiżowej szkole *European Summerschool in Quantum Chemistry* (Tjörnarp, Szwecja; 2001), na udział w której uzyskał grant z Unii Europejskiej. Jest głównym wykonawcą finansowanego przez Komitet Badań Naukowych projektu „Badania wpływu zmian stanów elektronowych na naturę oddziaływań w układach molekularnych”. W 2002 roku został wyróżniony stypendium dla młodych naukowców Fundacji na rzecz Nauki Polskiej.

Prywatnie jest szczęśliwym mężem Karoliny, a od trzech miesięcy również ojcem Justynki. Pozanaukowe zainteresowania dotyczą m.in. technologii Linux oraz rozpowszechniania informacji poprzez sieć WWW, a w szczególności możliwości dydaktycznych z tym związanych. Więcej informacji znaleźć można na stronie internetowej Zakładu Modelowania Molekularnego:

www.mml.ch.pwr.wroc.pl.

Dr inż. Paweł Kędziński

Paweł Kędziński urodził się 21 września 1971 roku w Choszcznie. Był dwukrotnym finalistą Olimpiady Chemicznej oraz stypendystą Krajowego Funduszu do Spraw Młodzieży. Jako student kierunku *Biotechnologia* Wydziału Podstawowych Problemów Techniki PWr kilkakrotnie zdobywał nagrody Dziekana i Rektora za wyniki w nauce. Został także laureatem konkursu na studencki program komputerowy na konferencji „Computers in Chemistry '94”, a program jego autorstwa do analizy porównawczej związków biologicznie czynnych metodą analizy klasterowej został zakupiony przez przedsiębiorstwo Polfa-Tarchomin S.A. W roku akademickim 1994/95 w ramach programu TEMPUS odbył dwusemestralne studia na Uniwersytecie Bristolskim, gdzie wykonał eksperymentalną część pracy magisterskiej pod kierunkiem prof. J. Holbrooka (Molecular Recognition Center Bristol, UK) i prof. Sokalskiego z PWr, opisującą enzymatyczną katalizę redukcji pirogronianu przez dehydrogenazę mleczanową. Stworzył metodami inżynierii białka sześć nowych wariantów tego enzymu. Badania te zaowocowały wyróżnioną pracą magisterską „An experimental and theoretical study of the properties of mutated lactate dehydrogenase from *Bacillus stearothermophilus* sp.” oraz publikacją w prestiżowym czasopiśmie amerykańskim *Biochemistry*. Studia doktoranckie w Zakładzie Modelowania Molekularnego Instytutu Chemii Fizycznej i Teoretycznej pod kierunkiem prof. W. A. Sokalskiego poświęcił badaniom natury oddziaływań odpowiedzialnych za własności katalityczne enzymów oraz za specyficzność wiązania ligandów (np. inhibitorów). Są one fragmentem kompleksowych badań interdyscyplinarnych Zakładu nad metodyką racjonalnego projektowania katalizatorów i inhibitorów. Wynikiem tych badań była pierwsza w literaturze nieempiryczna analiza oddziaływań w centrach aktywnych enzymów (rybonukleazy A i mutazy choryzmianowej), charakterystyka optymalnego otoczenia katalitycznego dla reakcji przeprowadzanej przez dwie klasy syntetaz aminoacylo-tRNA, szczegółowa analiza jakości i przenośności uproszczonych elektrostatycznych modeli oddziaływań opartych na ładunkach atomowych i wyższych elektrostatycznych momentach multipolowych, budowa uproszczonego modelu oddziaływań elektrostatycznych odpowiedzialnych za specyficzność wiązania inhibitorów aminopeptydazy leucylowej oraz stworzenie biblioteki multipolowego opisu rozkładu ładunku dla wszystkich białkowych form aminokwasów. Część badań prowadzona była we współpracy z Center for Advanced Research in Biotechnology w Rockville, MD w USA oraz NSF Computational Center for Molecular Structure and Interactions w Jackson, MS, USA. Wyniki te były prezentowane na licznych konferencjach krajowych i międzynarodowych, m.in. we Francji i Włoszech, a następnie zostały opublikowane w recenzowanych czasopismach międzynarodowych oraz w rozdziale książki *Computational Molecular Biology* wydanej przez wydawnictwo Elsevier. W czasie studiów doktoranckich, zakończonych w 2001 roku uzyskaniem stopnia doktora nauk chemicznych z wyróżnieniem za rozprawę doktorską

pt. „Badania natury oddziaływań w centrach aktywnych enzymów”, dr inż. Paweł Kędziński uzyskał wsparcie finansowe KBN w postaci grantu promotorskiego, a jego osiągnięcia naukowe oraz nowatorstwo podjętej tematyki badań zostały nagrodzone stypendium Fundacji Nauki Polskiej na rok 2002. Zaangażowanie w trudną interdyscyplinarną tematykę badawczą z pogranicza chemii teoretycznej, biologii molekularnej oraz informatyki nie było przeszkodą w intensywnym zaangażowaniu laureata w działalność dydaktyczną. Jeszcze w czasie studiów doktoranckich uzyskał on pełne uprawnienia pedagogiczne. Stworzył także autorską wersję kursu zastosowań informatyki w chemii „Informatyka II”, opartą na nowoczesnym języku programowania Python. Kurs ten ukazuje możliwości szerokich zastosowań dostępnych dla języka Python bibliotek do obliczeń numerycznych, optymalizacji, gromadzenia, analizy i wizualizacji danych.

Mgr inż. Marek Korkusiński

Marek Korkusiński urodził się 4 lutego 1975 r. we Wrocławiu. Ukończył we Włoszczowie Liceum Ogólnokształcące im. gen. W. Sikorskiego, w którym uczęszczał do klasy o profilu matematyczno-fizycznym. W 1993 roku rozpoczął studia na Wydziale Podstawowych Problemów Techniki na Politechnice Wrocławskiej na kierunku *Fizyka Stosowana*. Od trzeciego roku studiów aktywnie uczestniczył w badaniach naukowych grupy teoretyków Instytutu Fizyki koncentrujących się na rozwijającej się wówczas tematyce kropek kwantowych. Wyniki, które uzyskał w tym okresie, zostały opublikowane w renomowanym czasopiśmie *Physical Review B*. W 1998 roku obronił z wyróżnieniem pracę magisterską „Analytical methods in the theory of quantum dots” napisaną pod kierunkiem prof. dr hab. Lucjana Jacaka.

Od października 1998 roku jest doktorantem w Instytucie Fizyki PWr (promotor – prof. dr hab. Lucjan Jacak). Tematyka jego pracy naukowej obejmuje fizykę teoretyczną struktur niskowymiarowych ze szczególnym uwzględnieniem zjawisk optycznych. Na początku studiów doktoranckich odbył trzymiesięczny staż naukowy w Instytucie Technologii Półprzewodników w Braunschweig (Niemcy), gdzie pod kierownictwem prof. Andreasa Schlachetzkiego zajmował się teorią zysku optycznego z laserów na drutach kwantowych ściśle współpracując z sekcją doświadczalną tego instytutu. Tam też rozpoczął pracę nad obliczeniami *ab initio* struktury pasmowej półprzewodników metodą ciasnego wiązania (effective bond orbital model).

Od października 1998 roku jest doktorantem w Instytucie Fizyki PWr (promotor – prof. dr hab. Lucjan Jacak). Tematyka jego pracy naukowej obejmuje fizykę teoretyczną struktur niskowymiarowych ze szczególnym uwzględnieniem zjawisk optycznych. Na początku studiów doktoranckich odbył trzymiesięczny staż naukowy w Instytucie Technologii Półprzewodników w Braunschweig (Niemcy), gdzie pod kierownictwem prof. Andreasa Schlachetzkiego zajmował się teorią zysku optycznego z laserów na drutach kwantowych ściśle współpracując z sekcją doświadczalną tego instytutu. Tam też rozpoczął pracę nad obliczeniami *ab initio* struktury pasmowej półprzewodników metodą ciasnego wiązania (effective bond orbital model).

W 1999 roku Marek Korkusiński przyłączył się do trwającej od wielu lat współpracy Instytutu Fizyki PWr z dr Pawłem Hawrylakiem z Instytutu Badań Mikrostruktur w Ottawie (Kanada) dotyczącej badań teoretycznych nad układami o mikroskopowych rozmiarach.

Pracował nad zaawansowanymi obliczeniami struktury elektronowej samorosnących kropek kwantowych pod kątem zrozumienia własności optycznych wertykalnie sparowanych kropek. W tym czasie odbył też krótki staż naukowy w Katedrze Fizyki Technicznej na Uniwersytecie w Würzburgu (w grupie prof. Alfreda Forchela), gdzie zaangażowany był w prace nad rozwinięciem przybliżenia adiabatyicznego i nad symulacjami numerycznymi poziomów elektronowych tych struktur. Badania te zaowocowały publikacjami w *Physical Review B*, a nawet w *Science*. Tematyka sparowanych kropek kwantowych jest bezpośrednio związana z prowadzonymi na całym świecie badaniami nad konstrukcją komputera kwantowego oraz nowych laserów o wyjątkowo dobrych parametrach.

Stypendysta uczestniczył w wielu międzynarodowych konferencjach: „Symmetry and Structural Properties of Condensed Matter” – Zajaczkowo 1998, „PHASDOM’98” – Neuchatel, Szwajcaria (1998), „SQID-Conference”, „Torino” (2000), 4th Annual Cross Border Workshop Controlling Matter with Light and Light with Matter” – University of Toronto (2001), „Canadian Association of Physicists Congress” – University of Victoria (2001), „10th International Conference on Modulated Semiconductor Structures”, Johannes Kepler Universität Linz, (2001). Przedstawiał tam w formie wykładu bądź komunikatu wyniki swoich badań.

Bierze udział w pracach związanych z projektem SQID – V Program Ramowy Unii Europejskiej (Semiconductor-Based Implementation of Quantum Information Devices).

Aktualnie odbywa staż naukowy w Instytucie Badań Mikrostruktur w Ottawie pod kierunkiem dr Pawła Hawrylaka, gdzie zajmuje się obliczeniami poziomów energetycznych ekscytonu, naładowanego ekscytonu (X^+ i X^-) oraz bieksytonu w samorosnących kropkach kwantowych (pierwsze rezultaty opublikowane są w *Physical Review B*).

Dr inż. Szymon Mercik

W ciągu roku otrzymywania stypendium FNP Szymon Mercik zamknął pierwszy etap badań nad charakterystykami statystycznymi prądów jonowych przepływających przez pojedynczy kanał potasowy w błonie biologicznej. Ukończył i obronił z wyróżnieniem pracę doktorską „Ułamkowy ruch Browna jako model transportu jonów potasu przez kanały jonowe w błonie komórkowej”, która została

zgłoszona do nagrody Prezesa Rady Ministrów.

Praca ta zawiera szczegółową analizę tzw. szeregu czasowego prądów jonowych pochodzących z otwartych kanałów w błonach biologicznych. Prądy jonowe odpowiedzialne są za kluczowe dla żywych komórek procesy selektywnego transportu substancji chemicznych przez błonę komórkową. Rozpoznanie ich cech charakterystycznych stanowi podstawę zrozumienia bio-fizycznych mechanizmów odpowiedzialnych za ich mierzalne właściwości. Stypendysta posługiwał się różnymi zaawansowanymi narzędziami statystycznymi. Zastosowanie estymatorów jądrowych gęstości rozkładów i ogonów rozkładów, linii kwantylowych oraz analiz Hursta, eliminacji fluktuacji (DFA) i Oreya pozwoliło mu wyznaczyć cechy badanego sygnału tj.: stacjonarność, długoogonowość rozkładu stanów zamknięcia kanału, pamięć czasową oraz właściwość samopodobieństwa sum częściowych wartości prądu. Uzyskane drogą analizy statystycznej wnioski pozwoliły na teoretyczne zrekonstruowanie przebiegu prądu jonowego przepływającego przez pojedynczy kanał potasowy. Wykazał, że cechy charakterystyczne transportu jonów w tym kanale mogą być utożsamione z cechami procesu ułamkowego ruchu Browna. Jakościową zgodność modelu z danymi doświadczalnymi potwierdził symulacjami kom-

puterowymi wymagającymi użycia niestandardowych procedur numerycznych.

W swoich pracach wprowadza nowatorskie, dla badań biofizycznych, techniki statystyczne pozwalające rozstrzygnąć na podstawie danych eksperymentalnych, czy powszechnie przyjmowane w modelach teoretycznych założenie o markowowskiej dynamice pojedynczego kanału jonowego jest założeniem uzasadnionym. Rozróżnienie dynamiki niemarkowowskiej od markowowskiej ma podstawowe znaczenie dla zrozumienia fizyko-chemicznych mechanizmów rządzących pracą kanałów jonowych w błonach komórkowych oraz dla praktycznego wykorzystania badań teoretycznych.

Szymon Mercik główne rezultaty swoich badań poświęconych problematyce prądów jonowych przepływających przez kanały jonowe w błonach biologicznych i sztucznych membranach zawarł w 9 współautorskich publikacjach w *Physical Review E* (2 prace), *Physica A* (4 prace) i *Acta Phys. Pol. B* (3 prace). Jego cały dorobek naukowo-badawczy liczy kilkanaście pozycji (wszystkie w czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym).

Dr inż. Grzegorz Sęk

Dr inż. Grzegorz Sęk przy aparaturze do pomiarów spektroskopowych półprzewodników.

Obszarem zainteresowań naukowych Grzegorza Sęka są badania spektroskopowe niskowymiarowych struktur półprzewodnikowych. W minionym roku prowadził on takie prace dla struktur półprzewodnikowych różnych grup materiałów, przy wykorzystaniu techniki modulacyjnej zwanej spektroskopią fotoodbiciową. Podsumowaniem jego kilkuletnich badań była rozprawa doktorska,

której obrona odbyła się w październiku ubiegłego roku. Przedmiotem pracy były układy sprzężonych studni i kropek kwantowych. Tematyka ta jest bardzo aktualna, ponieważ niezbędne stało się poznanie fundamentalnych właściwości fizycznych tego rodzaju struktur, które są i zapewne będą w przyszłości stosowane w nowoczesnych przyrządach elektronicznych i optoelektronicznych. Wytwarza się je i projektuje w najnowocześniejszych laboratoriach technologicznych, zarówno w kraju, jak i za granicą. Zastosowanie do badań niestandardowej techniki spektroskopowej, która od lat rozwijana jest w Instytucie Fizyki PWr w zespole kierowanym przez prof. Jana Misiewicza, pozwoliło otrzymać na temat opisanych struktur wiele informacji o znaczeniu praktycznym. Nie można byłoby ich uzyskać przy użyciu zwykłych metod optycznych. Zbadano efekty sprzężenia pomiędzy studniami i kropkami kwantowymi w kilku różnych rodzajach heterostruktur półprzewodnikowych wytworzonych w takich ośrodkach jak: Laboratorium Mikrostrukturalne Instytutu Fizyki Uniwersytetu w Würzburgu, Instytut Fizyki Ciała Stałego Uniwersytetu Technicznego w Berlinie, Instytut Fizyki Polskiej Akademii Nauk w Warszawie oraz Laboratorium Technologiczne Wydziału Elektroniki Mikrosystemów i Fotoniki PWr kierowane przez dr Marka Tłaczałę. Do najważniejszych rezultatów tych badań należy zaliczyć:

1. Zbadanie wpływu wewnętrznego pola elektrycznego na intensywność przejść zabronionych w podwójnej studni kwantowej $\text{In}_{0,045}\text{Ga}_{0,955}\text{As}/\text{GaAs}$. Zastosowano w tym celu zmodyfikowaną, nowatorską metodę pomiarową z użyciem trzech wiązek światła zwaną fotoodbiciem trójwiązkowym.

2. Wyznaczenie dla podwójnych samorosnących kropek kwantowych $\text{In}_{0,6}\text{Ga}_{0,4}\text{As}/\text{GaAs}$ energii przejść optycznych oraz energii rozszczepienia stanów na skutek sprzężenia pomiędzy kropkami w zależności od grubości bariery.

3. Wykrycie w widmach fotoodbicia obecności przejść optycznych związanych z obszarami nieskorelowanymi oraz obszarami korelacji strukturalnej (jak również kwantowo-mechanicznej) w supersieciach kropek kwantowych CdTe/ZnTe . Zbadany został także wpływ grubości warstwy oddzielającej kropki na intensywność obu rodzajów przejść.

W zeszłym roku ukazało się w prestiżowych czasopiśmie międzynarodowych pięć publikacji, których współautorem był Grzegorz Sęk. Uczestniczył on także w czterech konferencjach międzynarodowych, a na jednej z nich wygłosił referat zaproszony (*invited paper*). Dotychczasowe wyniki zaowocowały również zaproszeniem zespołu do udziału w Ramowym Programie Europejskim poświęconym wytwarzaniu laserów na zakres podczerwieni. □

Doktorant PWr autorem najlepszej pracy z tematyki instrumentów pochodnych

Nasze sukcesy giełdowe

Jak donosi kwartalnik finansowy „Rynek Terminowy” (15/2002), w dniach 17-18 stycznia br. w Warszawie odbyła się IV Konferencja „Instrumenty Pochodne” zorganizowana przez Giełdę Papierów Wartościowych w Warszawie i Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych.

Oprócz dyskusji panelowych można było tam wysłuchać referatów naukowych.

Jednym z referentów był doktorant z Instytutu Matematyki PWr mgr Bartosz Stawiarski, który omówił „Dynamiczne zarządzanie wielkością depozytów zabezpieczających dla kontraktów *futures* na indeksy giełd zagranicznych”. Praca ta w styczniu br. zajęła pierwsze miejsce w konkursie na najlepszą pracę z tematyki instru-

mentów pochodnych zorganizowanym przez Giełdę Papierów Wartościowych w Warszawie.

Mgr Bartosz Stawiarski jest absolwentem I LO w Zielonej Górze.

W 2001 r. ukończył studia na kierunku *Matematyka finansowa i ubezpieczeniowa* na WPPT PWr. W tym samym roku wziął udział w konferencjach w Zielonej Górze i w Rzeszowie, gdzie zaprezentował prace z zastosowania szeregów czasowych w finansach. Zajmuje się modelowaniem stochastycznym finansowych szeregów czasowych. Nie tylko pogłębia wiedzę na ten temat, ale interesując się instrumentami pochodnymi notowanymi na giełdach światowych jednocześnie pokazuje jej praktyczne aspekty.

W 2001 r. ukończył studia na kierunku *Matematyka finansowa i ubezpieczeniowa* na WPPT PWr. W tym samym roku wziął udział w konferencjach w Zielonej Górze i w Rzeszowie, gdzie zaprezentował prace z zastosowania szeregów czasowych w finansach. Zajmuje się modelowaniem stochastycznym finansowych szeregów czasowych. Nie tylko pogłębia wiedzę na ten temat, ale interesując się instrumentami pochodnymi notowanymi na giełdach światowych jednocześnie pokazuje jej praktyczne aspekty.

Marzec 1968

*To już historia – 34 lata temu zaczęły się masowe, ogólnopolskie protesty studentów przeciwko formom sprawowania władzy w kraju. Sprawy wyborów do władz uczelni nie pozwoliły nam przypomnieć tej rocznicy w zeszłym numerze. Teraz jednak prezentujemy list historyka **Waldemara Sęczyka** zainteresowanego Państwa wspomnieniami z tamtego okresu. Jedno z takich wspomnień, może raczej impresję związaną z Marcem '68 – autorstwa prof. **Ryszarda Natusiewicza** – znajduj Państwo poniżej.*

Zaproszenie historyka

Marzec 1968 rozpoczął się w Warszawie i objął po kilku dniach inne ośrodki akademickie. Wydarzenia te nie ominęły także Wrocławia. Bez względu na to, gdzie się rozgrywały, wszędzie wzbudzały wiele emocji. Dzisiaj, mimo upływu ponad 30 lat, nadal wywołują dyskusje, spory, polemiki. Wypowiadali się na ten temat ci, którzy byli uczestnikami tych wydarzeń. Zabierali głos przedstawiciele ówczesnej władzy, a także osoby, które z racji wieku nie mogą pamiętać tamtych czasów. Nie są znane wszystkie przyczyny tego zjawiska. Zarówno wtedy, jak i dzisiaj, kiedy nasza wiedza o tamtym okresie wydaje się być większa. Trudno określić w sposób dokładny przebieg wydarzeń i rolę, jaką odegrali w tych wypadkach ich uczestnicy, zwłaszcza z obozu władzy. Każdego roku mamy do czynienia z próbą podsumowania tych wystąpień, określenia, czym były protesty studenckie: próbą zmiany systemu czy jego korektą? Walką polityczną wśród partyjnych frakcji czy też spletem różnych czynników, które wystąpiły przypadkowo w tym samym momencie? Na ile udało się władzy manipulować młodzieżą, ile w tych wydarzeniach było prowokacji, a ile naiwnej wiary, że można ten system poprawić? Na te pytania coraz trudniej jest udzielić odpowiedzi.

Zbierając materiały do pracy „Marzec 68 na Dolnym Śląsku” uważam, iż tylko kontakt z uczestnikami tych wydarzeń pozwoli na przedstawienie pełnego obrazu tego, co działo się w tamtych dniach. Zwracam się więc z prośbą do wszystkich osób, które chciałyby podzielić się ze mną swoimi wspomnieniami i materiałami z tego okresu, o kontakt – czy to za pośrednictwem redakcji, czy bezpośrednio.

Waldemar Sęczyk
e-mail w.seczyk@walbrzych.com.pl

Wspomnienie z marca 1968 roku

„Gdzie są chłopcy z tamtych lat, gdzie dziewczęta z tamtych lat” – słowami pieśni zapytuję współczesnych, bo „czas zatarł ślad” – i czy to było tak?

Mimo tego spróbuję przypomnieć imiona i nazwiska niektórych naszych drogich studentów, którzy szczególnie zaangażowali się w marcowe strajki. Trzeba zresztą dodać, że prawie wszyscy studenci Wydziału Architektury brali udział w wypadkach marcowych roku 1968.

Oto ci niektórzy wg alfabetu:

Andrzej Chachaj

Jakub Dąbrowski

Jacek Jakubiec – inż. arch., pracownik naukowy

Kostas z Grecji

Karol Krzątała

Krzysztof Ogórek

(...) Pardubicki

Sergiusz Pawłowicz

Zdzisław Pelc

Jerzy Rawluk

Jan Sawka

Tadeusz Szukała

Andrzej Trybuś

Wacław Wdowiak, inż. architekt, urbanista, w przyszłości docent

Jan Winiarczyk

Jerzy Ziemkiewicz

W marcu 68 to oni ujawnili się jako szczególnie niepokorni i jako „wrogowie studenckiego ludu” byli represjonowani, aresztowani, wielu wyrzucono ze szkoły. Szczególnie zapamiętałem los i dzieje Kostasa (Kostka – rodem z Grecji – Hellady) – gdzie on teraz? Tragiczne przypadki Karola Krzątały, Krzysztofa Ogórka (autora dzieł malarskich), Tadeusza Szukały, Andrzeja Trybusia i hardego Jana Winiarczyka.

I gdzie Oni teraz są, co tworzą i gdzie przebywają?

Mówiono, że Pardubicki przebywał w Meksyku, gdzie nauczał, Trybuś osiadł w Monachium, a bystry dowcipny Kostas – czy wrócił do Hellady? Jasio Sawka jako znany twórca działa w Ameryce i Japonii, Jerzy Ziemkiewicz – student z Wydziału Mechanicznego, zaprzyjaźniony z architektami, trafił do Hiszpanii, do krainy Basków, niedaleko Bilbao.

Różnorodne represje objęły również kadrę nauczającą – nauczycieli akademickich, gdyż wielu z nich, jak np. dr Tadeusz Biesiekierski, dr Ewa Cieszyńska, doc. Leszek Teodozy Dąbrowski, doc. Tadeusz Kolendowicz, dr Ryszard Krasnodębski – matematyk, dr Malessa – socjolog, doc. Tadeusz Zipser uczestniczyło aktywnie i moralnie w tych wystąpieniach.

Represje szczególnie dotknęły prodiakana L. T. Dąbrowskiego, R. Krasnodębskiego, niezapomnianą dr E. Cieszyńską i piszącego te słowa.

Profesor Leszek Dąbrowski wylądował – serdecznie przyjęty – nad morzem w Szczecinie na Wydziale Architektury, dr Ewa Cieszyńska, znakomita projektantka architektury krajobrazu – w Biurze Projektów Budownictwa Komunalnego we Wrocławiu. Trafiła do naszego zespołu, gdzie projektowaliśmy Dolnośląski Park Kultury i Wypoczynku w rejonie Ślęży. Niestety szybko, w roku 1972, odeszła od nas. To już 30 lat temu!

Prof. Leszek Dąbrowski ogromnie zaangażowany na uczelni szczecińskiej zmarł w r. 1984 i tam nad morzem spoczywa. Trudno się z tym pogodzić, ale to rozstanie z Nimi jest na zawsze.

Ryszard Natusiewicz

Ryszard Natusiewicz pracuje na uczelni od 1952 r., zwolniony w 1968, w latach 1952-80 projektant w biurach projektów „Miastoprojekt Wrocław” i „Biuro Projektów Budownictwa Komunalnego”, w latach 1978-80 docent na Politechnice Śląskiej na Wydziale Architektury. Urlopowany, zatrudniony na kontrakcie w przedsiębiorstwie ETAU (Bureau d'Etudes de Travaux Publics d'Architecture et d'Urbanisme) w Algierii, a w roku 1980 dzięki Oddziałowej Komisji NSZZ „Solidarność” przy Wydziale Architektury (przewodniczył jej wówczas dr Maciej Dobrowolski) powrócił na macierzystą uczelnię, gdzie po otrzymaniu tytułu naukowego profesora zwyczajnego z rąk prezydenta Lecha Wałęsy pracował do 1999 r. Dzisiaj jako emerytowany profesor nadal dzieli się swą wiedzą z młodymi adeptami sztuki budowania. Jest autorem dzieła pt. „Rysunek Architekta” oraz ponad 200 publikacji prezentujących dorobek rysunkowy swój i swoich uczniów zorganizowanych od roku 1980 w Kole Naukowym Rysowników Architektury.

Prof. Michel Philippe Mattoug prowadzi cykl wykładów Europejski wykładowca w WCTT

Prof. Michel Philippe Mattoug jest dyrektorem francusko-niemieckiego Centrum Transferu Technologii na Uniwersytecie Ludwika Pasteura w Strasbourgu. Specjalizuje się w tworzeniu międzynarodowych strategii. Jest doradcą rządu francuskiego i władz Alzacji w tej dziedzinie. Wśród jego licznych osiągnięć należy wymienić:

- powołanie w 1998 r. do życia na Uniwersytecie Pasteura w Strasbourgu francusko-niemieckiego Centrum Transferu Technologii zajmującego się prowadzeniem zróżnicowanych projektów ekonomiczno-politycznych,
- członkostwo w Komisji Europejskiej w Grupie Europejskiej ds. Unii Ekonomicznej i Monetarnej (od 1988 r.),
- praca (od 2001 r.) na rzecz Komisji Europejskiej i Europejskiego Banku ds. Inwestycji w dziedzinie wprowadzenia euro w krajach germańskich,
- stworzenie w 2001 roku Międzynarodowej Wyższej Szkoły Informatycznej.

Dzięki współpracy europejskiej uzyskaliśmy możliwość wysłuchania jego wykładów, gdyż jest czasowo zatrudniony na Politechnice Wrocławskiej w Instytucie Technologii Maszyn i Automatyki w Centrum Zaawansowanych Systemów Produkcyjnych w ramach projektu Centrum Doskonałości.

CAMT, wyróżniony tytułem Centrum Doskonałości i wsparciem finansowym z Komisji Europejskiej, podejmuje działania zmierzające do umiędzynarodowienia badań. Poprzez rozwijanie aktywnej współpracy przyczynia się do włączenia polskiego potencjału naukowo-badawczego do systemu funkcjonującego w Unii Europejskiej.

Bez takich pojęć jak „strategia”, „kierowanie”, „organizacja” trudno wyobrazić sobie dzisiaj efektywne funkcjonowanie przed-

siębiorstw, administracji czy uczelni, szczególnie gdy obszar ich działania wykracza poza granice kraju. – uważa prof. Mattoug uzasadniając potrzebę aplikacji Organicznego Modelu Koncepcji i Zarządzania. Ma on pomagać w systemowym kreowaniu, wdrażaniu i ocenie mechanizmów funkcjonowania instytucji. Prelegent zajmuje się szczególnie oddziaływaniem na politykę lokalną, myśleniem strategicznym, procesami identyfikowania celów, planowaniem organizacyjnym i planowaniem pracy.

Rozmowa z profesorem M.P. Mattoug

– *Panie Profesorze, wyklada Pan aż w trzech językach europejskich: po francusku, niemiecku i angielsku. Może mówi Pan również po polsku?*

– Nie tyle mówię, co pracuję w kilku językach. Ale polskiego nie znam.

– *Przybył Pan do nas ze Strasbourga.*

– A także z Offenburga w Niemczech, gdzie pracuję jako *visiting professor*. Na obu uczelniach prowadzę zajęcia z tego, co nazywam strategią i internacjonalizacją. Wykładam, czym są procesy myślenia strategicznego i myślenia międzynarodowego (*international thinking*).

– *Czy mógłby Pan wyjaśnić te pojęcia? W naszym środowisku nie są one chyba zrozumiałe.*

– Myślenie strategiczne służy porządkowaniu sposobu myślenia. Chodzi o to, jak zdefiniować, po co pracujemy, jakie są nasze cele.

– *„My” jako ludzie, czy jako podmioty gospodarcze?*

– Również jako ludzie. Podchodzę do tych zagadnień z pozycji nieco filozoficznych, ponieważ we Francji studiowałem filozofię i

filologię. Mówi się, że Francja to kraj filozofów, tak jak Niemcy są krajem prawników. Zatem w Niemczech odbyłem studia prawnicze. Każdy kraj, każdy naród rozwija swą własną kulturę.

Myślenie strategiczne służy nam samym, ale także jest użyteczne w działaniu przedsiębiorstwa. Najlepszym sposobem realizacji swego życia jest dopasowanie się do organizacji, w której działamy. Jeśli funkcjonuje ona w sensie organicznym w ten sam sposób, jak my sami, osiągniemy zadowolenie.

Natomiast „umiędzynarodowienie” (internacjonalizacja) oznacza sposób adaptacji strategii to różnych narodowych kultur. Kiedy pracuję w Niemczech, funkcjonuję w innym „środowisku strategicznym” niż we Francji. Pracując w Austrii znalazłem się w jeszcze innej „kulturze strategicznej”. Musiałem adaptować swoje myślenie strategiczne do nowych warunków. Na tym właśnie polega proces umiędzynarodowienia.

– Czy uważa Pan, że to zagadnienie powinno być przedmiotem zainteresowania licznych słuchaczy?

– Umiędzynarodowienie można uznać za element naturalnych zasobów Europy. Wiele mówi się teraz o zróżnicowaniu, dywersyfikacji. W moim pojęciu zróżnicowanie Europy jest to zdolność adaptacyjna jej społeczeństw. Zjawisko to nie występuje nigdzie na świecie z taką siłą, jak w Europie. Dlatego traktuję je jako pewne naturalne dobro. Jeśli potrafimy je zagospodarować, będziemy najlepiej na świecie.

– Czy to powinno wyznaczać nasze cele działania?

– To charakterystyczna dla Europejczyków umiejętność.

– Zatem to powód do radości, że jesteście Europejczykami.

– I powód mojej obecności na tej uczelni.

– Po swoim wykładzie stworzył Pan swoim słuchaczom możliwość dyskusji. Odniosłam wrażenie, że słuchacze byli zainteresowani możliwościami wykorzystania Pańskiej wiedzy do rozwiązywania naszych lokalnych problemów. Czy to typowe?

– Tak. Gdy prowadzę zajęcia, stykam się zawsze z dwoma postawami. Pierwsza to chęć wykorzystania poznanej wiedzy, druga – chęć zgłębienia jej zawilosci. Słuchacz zwykle waha się między tymi podejściami, co jest bardzo ważne, bo ostatecznie doprowadzić może go do własnej wizji problemu.

– Szczególnym akcentem dzisiejszego wykładu jest obecność na nim naszego rektora-elekta, który ma zapewne wiele powodów do rozważań nad strategią organizacyjną.

– Już podczas dzisiejszej dyskusji wygłosił on wiele bardzo ciekawych myśli. Miałem okazję zapoznać się zresztą z tekstem o strategii dla uczelni prezentowanym w okresie kampanii wyborczej. (Tłumaczenia z polskiego dokonali dla mnie Polacy, którzy przebywają na mojej uczelni.)

– Myślę, że Pańskie wystąpienie pozwoliło wszystkim zebranym spojrzeć na myślenie strategiczne nie tylko jako na pewien twór intuicyjny, ale mający też swoją metodologię.

– Jak już wspominałem, prezentowana przeze mnie wiedza może być traktowana jako problem intelektualny, lub jako źródło praktycznych zastosowań. Słuchacz musi wybrać, który aspekt jest dla niego istotniejszy. Widzieliśmy tu właśnie na wykładzie to zróżnicowanie. Część słuchaczy podchodziła do prezentowanej wiedzy jako do zagadnienia naukowego, a część szukała praktycznych odniesień. Robili oni uwagi do przedstawionego materiału, formułowali komentarze, bo szukali odpowiedzi na konkretne pytania.

– Kiedy odbędą się kolejne Pańskie wykłady?

– Zgodnie z programem CAMT wykłady odbywają się co kilka tygodni. Najbliższe to

- 9 maja 2002: „Międzynarodowość, umiędzynarodowienie, projekt”
- 13 czerwca 2002: „Organizacja, struktura, projekt”.

Korzystając ze zgody prof. Jana Kocha pozwalam sobie zaprosić na nie wszystkich zainteresowanych.

Wykłady odbywają się w sali konferencyjnej WCTT (budynek B11 ul Smoluchowskiego 48, II piętro), są prowadzone w języku angielskim.

Rozmawiała Maria Kiszka

Z prac Kolegium Prorektorów...

Dokończenie ze strony 19

mienne na różnych uczelniach. Zauważył potrzebę utworzenia systemu środowiskowego i ujednolicenia systemu pomocy socjalnej – przynajmniej w regionie.

Prorektor Leszek Pływaczyk (AR) potwierdził konieczność środowiskowej dyskusji na ten temat i wyraził potrzebę powołania środowiskowego systemu podziału dotacji ministerialnej.

Prorektor Rościśław Żerelik (UWr) przyłączył się tych opinii, zauważył, że studenci nie dysponują wiedzą o funkcjonujących gdzie indziej rozwiązaniach. Stwierdził też, że liczne zalety niemieckiego systemu (pozwalającego uczelniom na zajęcie się tylko dydaktyką) nie uchronią jego polskich naśladowców od konieczności przezwyciężenia specyficznych trudności, jak choćby wynikających z niejasności co do tytułów własności.

Pani Profesor Anna Twardowska (PWST) wspomniała o utrzymywanych przez środowisko z jej uczelni kontaktach ze Studentenwerkiem z Drezna i otrzymywanej z jego strony pomocy.

Ocena pracowników przez studentów – komputerowy system ankietowania

Profesor Leszek Pływaczyk przedstawił historię wprowadzania systemu ankietowania studentów na Akademii Rolniczej, a następnie przedstawił prof. Leszka Kuchara, twórcę programu SONA – komputerowego systemu ankietowania studentów. System ankietowania wprowadzono w roku akad. 1996/97, ale sprawiał on dużo trudności, przede wszystkim z powodu konieczności archiwizowania wyników badań. Były również kłopoty z przetwarzaniem danych. System SONA działa od 2,5 roku. Studenci po zakończeniu semestru wypełniają ankiety w laboratoriach, korzystając z indywidualnych numerów identyfikacyjnych i hasła dostępu, co zapewnia anonimowość i tajność danych. Numery i hasła generowane są losowo – cała czynność nie jest więc zbyt czasochłonna. Informacje archiwizowane są na CD, które w ilości 5-6 sztuk kopiuje się dla władz uczelni i wydziału. System SONA ma wiele zalet: anonimowość, łatwy sposób obsługi, szybki i sprawny sposób zbierania informacji, prosty system zarządzania bazami danych, łatwą analizę danych, możliwość zmiany pytań i odpowiedzi. Ma też kilka wad: konieczne jest ciągle aktualizowanie danych o prowadzących zajęcia i o przedmiotach, czasochłonna i pracochłonna jest procedura przekazywania studentom hasła.

Po prezentacji, która spotkała się z dużym zainteresowaniem, wywiązała się dyskusja. Pani dr M. Misiewicz z Uniwersytetu Wrocławskiego omówiła systemie ankietowania studentów na swojej uczelni. Przedstawiono również sposoby ankietowania studentów na innych uczelniach. Kilku prorektorów wyraziło chęć odkupienia systemu z Akademii Rolniczej.

Sprawy bieżące

W związku z obchodami 300-lecia Uniwersytetu Wrocławskiego prof. Rościśław Żerelik, omówił planowaną imprezę w Rynku (być może z tej okazji ogłoszone zostaną godziny rektorskie).

Omówiono również sprawy związane z Targami Edukacyjnymi we Wrocławiu, jak i planowane tego typu prezentacje w innych miastach, które odbędą się w najbliższej przyszłości.

(na podstawie protokołu mgr inż. Hanny Helman)

VIII DOLNOŚLĄSKIE PREZENTACJE EDUKACYJNE TARED 2000

W dniach 6-9 marca 2002 r. odbyły się w Hali Ludowej ósme już Dolnośląskie Prezentacje Edukacyjne.

Patronat honorowy nad Targami objęli: pani minister Barbara Labuda, marszałek województwa dolnośląskiego Emilian Stańczyzyn i JM Rektor Uniwersytetu Wrocławskiego prof. Roman Gelles – przewodniczący Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola. Patronami były również następujące instytucje: Telewizja Polska S.A. Wrocław, Polskie Radio Wrocław, Gazeta Wrocławska, JTT Computer S.A., PKO BP Oddział Wrocław, Telefonía Lokalna DIALOG.

Targi Edukacyjne jak zwykle zorganizowano w Hali Ludowej. Uczelnie wyższe (państwowe i prywatne) miały swoje stoiska na płycie głównej, zaś pozostałe szkoły (gimnazja, szkoły średnie i policealne) oraz placówki oświaty pozaszkolnej i wydawcy podręczników, producenci sprzętu i pomocy dydaktycznych prezentowali się w foyer. Impreza adresowana była do młodzieży ostatnich klas szkół średnich, młodzieży gimnazjalnej, nauczycieli i administracji oświaty, choć przyciągnęła też zapewne wielu innych osób lub zawodowo zainteresowanych ofertą edukacyjną.

TARED-owi towarzyszyły seminaria dla nauczycieli, konsultacje dla młodzieży oraz plebiscyt dla najciekawszych wystawców i ekspozycji.

Politechnika Wrocławska przygotowała 15 stoisk – prezentowały się wszystkie wydziały, Dział Nauczania, Samorząd Studencki oraz Biblioteka Główna. W tym roku stoiska politechniczne zorganizowano w postaci „alejki” z dwiema bramami wejściowymi i jed-

nolitym wystrojem stoisk wystawienniczych. Wszystkie stoiska były ciekawie zaaranżowane, wystawiono wiele eksponatów związanych ze specyfiką oferty edukacyjnej.

Ponadto Wydział Górniczy przygotował pokazy sprawności wspinaczkowej oraz ratownictwa górniczo-hutniczego w wykonaniu osób ze stacji ratownictwa KGHM, Wydział Elektroniki zaprezentował ciekawe pokazy robotów, a Samorząd Studencki umiłał czas swoimi happeningami. Wszystkie te akcje przyciągały zwiedzających i powodowały, że stoiska Politechniki na Targach odwiedziło bardzo dużo osób. Zainteresowanie młodzieży, jak i rodziców czy nauczycieli było cały czas bardzo duże. Wystawcy przygotowali dużo ciekawych materiałów promocyjnych, które cieszyły się dużym powodzeniem.

Wszyscy twierdzą, że takie prezentacje są bardzo potrzebne.

mgr inż. Hanna Helman
Dział Nauczania

VIII Wrocławskie Targi Książki Naukowej

Nagrody za szatę edytorską

Jury konkursu na najtrafniejszą szatę edytorską książki naukowej wa ramach VIII Wrocławskich Targów Książki Naukowej 20-23 marca 2002 r. w składzie:

Przewodniczący:

Dr inż. Ludomir Jankowski, Prorektor ds. Ogólnych Politechniki Wrocławskiej,

Członkowie:

Prof. Paweł Banaś, Instytut Kulturoznawstwa Uniwersytetu Wrocławskiego,

Prof. Krzysztof. Migoń, Instytut Bibliotekoznawstwa Uniwersytetu Wrocławskiego,

Krzysztof Leszczyński, Sfera Inter-Media,

Beata Gigiel, Polskie Radio Wrocław,

Maciej Szłapka, TYPO-GRAF Wrocław,

Eugeniusz Adamczak, Polskie Przedsiębiorstwo Wydawnictw Kartograficznych,

Sekretarz:

Aleksandra Wawrzynkowska-Dwojak

postanowiło nagrodzić następujące książki:

- w kategorii nauk humanistycznych:

Krzysztof Pomian, „Zbieracze i osobliwości. Paryż-Wenecja XVI-XVIII wiek”, projekt okładki **Jerzy Durakiewicz**, wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin 2001

- w kategorii książki popularnonaukowej:

„Chemia. Encyklopedia dla wszystkich”, redaktor techniczny Barbara Chojnacka-Flisiak, projekt okładki i strony tytułowej **Paweł Rubaszewski**, Wydawnictwo Naukowo-Techniczne, Warszawa 2001

- w kategorii nauk technicznych:

Jan Maciej Chmielewski, „Teoria urbanistyki w projektowaniu i planowaniu miast”, projekt okładki i opracowanie graficzne **Danuta Czudek-Puchalska**, Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa 2001

- w kategorii nauk ścisłych:

Jadwiga Abtowa, Krzysztof Piasecki, Tadeusz Różański, Zbigniew Świtalski, „Matematyka wspomagająca zarządzanie”, projekt okładki **Ewa Krygowska-Burlewska**, Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej w Poznaniu, Poznań 2002.

Przyznano ponadto sześć wyróżnień:

- Kazimierz Nowosielski, „Troska i czas. Szkice o poezji i przemijaniu”, projekt okładki i stron tytułowych **Andrzej Taranek**, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2001,

- Władysław Przygocki, Andrzej Włochowicz, „Fulereny i nanorurki. Własności i zastosowanie”, okładka i strony tytułowe **Paweł Rubaszewski**, Wydawnictwo Naukowo-Techniczne, Warszawa 2001,

- Józef Nizioł, „Metodyka rozwiązywania zadań z mechaniki”, okładka i strony tytułowe **Wojciech Steifer**, Wydawnictwo Naukowo-Techniczne, Warszawa 2002,

- Krzysztof Meisner, „Dizjan”, projekt okładki **Krzysztof Meisner**, Wydawnictwo Politechniki Koszalińskiej, Koszalin 2001,

- Janusz Tondel, „Książka w dawnym Królewcu Pruskim”, opracowanie graficzne i projekt okładki **Edward Saliński**, Wydawnictwo Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń 2001,

- Leszek Kajzer, Stanisław Kołodziejcki, Jan Salm, „Leksykon zamków w Polsce”, opracowanie graficzne i projekt okładki **Wiesław Pyszka**, Wydawnictwo ARKADY, Warszawa 2001.

Do konkursu zgłoszono 95 tytułów. Obrady odbyły się 13 marca 2002 r.

Fot. Krzysztof Mazur

Sprawozdawczo-wyborcze zebranie Koła SIMP przy Politechnice Wrocławskiej

Koło SIMP działające przy Politechnice Wrocławskiej powstało 23 listopada 1960 r. Swoją działalnością obejmuje instytuty: I-2, I-13, I-16, I-19, I-20, I-24. Do naszego Koła należy 1 obcokrajowiec i dwóch członków pracujących w innych przedsiębiorstwach. Koło zrzesza 166 osób i jest najliczniejszym kołem SIMP w naszym makroregionie. Jego szeregi zostały zasilone

przez młodych absolwentów naszej uczelni. Są to: mgr inż. Marzena Podrez – Radziszewska (I-19) mgr inż. Janusz Błachura (I-20), mgr inż. Zbigniew Kasprzyk (I-20), mgr inż. Grzegorz Rys (I-20) oraz mgr inż. Tomasz Siwulski (I-16). W związku z upływem 5-letniej kadencji (1998-2002) 5 marca 2002 r. odbyło się sprawozdawczo-wyborcze zebranie Koła.

Wśród dostojnych gości byli: prorektor PWr dr inż. Ludomir Jankowski, (zaproszony JM Rektor prof. A. Mulak nie mógł przybyć ze względu na obowiązki służbowe), dziekan Wydziału Mechanicznego prof. Waław Kollek, dziekan Wydziału Mechaniczno-Energetycznego prof. Zbigniew Gnutek, przewodniczący OW SIMP prof. Jerzy Jędrzejewski, wiceprzewodniczący OW SIMP, a zarazem dyrektor ZORPOTu mgr inż. Jan Wróbel oraz prof. Henryk Żebrowski – przewodniczącego zebrania.

Przewodniczący inż. Andrzej Bielański przypomniał zmarłych w ostatnich latach członków Koła: prof. Ryszarda Żuchowskiego, dr Andrzeja Pawlonkę, doc. Tadeusza Karlica, dr Ryszarda Presza, prof. Jerzego Zawadzkiego, prof. Eugeniusza Brzuchowskiego, prof. Eugeniusza Kalinowskiego oraz inż. Błażeja Wojciechowskiego. Uczestnicy zebrania uczcili pamięć Kolegów chwilą ciszy.

Przewodniczący podsumował dorobek kadencji. Oprócz 25 spotkań Zarządu Koła i zorganizowanych w listopadzie 2000 r. obchodów 40-lecia Koła SIMP (patrz: PRYZMAT nr 138, styczeń 2001 r.), włożono wiele wysiłku w organizację konkursów na prace dyplomowe. Odbyły się cztery edycje konkursu im. prof. Romana Sobolskiego na najlepszą pracę dyplomową na Wydziałach Mechanicznym i Mechaniczno-Energetycznym. Konkursy te są organizowane przy współdziałaniu dziekanów Wydziału Mechanicznego i Mechaniczno-Energetycznego. (Wzięło w nich udział 103 absolwentów. Nagrodzeni autorzy prac otrzymywali nagrody pieniężne ufundowane przez Wydziały i SIMP oraz dyplomy. Dyplomy otrzymali również opiekunowie nagrodzonych prac.) Przeprowadzono kwalifikacje prac dyplomowych do I i II edycji Ogólnopolskiego Konkursu organizowanego przez ZG SIMP. W I edycji konkursu absolwenci naszych wydziałów otrzymali II, III i IV nagrodę oraz jedno wyróżnienie. Do II edycji *Konkursu o Dyplom i Nagrodę Prezesa SIMP na najlepszą pracę o profilu mechanicznym* komisja konkursowa wytypowała 6 prac z naszych wydziałów.

W maju 1998 roku Koło SIMP wspólnie z Wydziałem Mechanicznym zorganizowało seminarium nt: „Klejenie materiałów technologią przyszłości”. Referaty były wygłoszone przez kolegę z Koła – dr hab. Zbigniewa Mirskiego i przedstawicieli firmy „Proxima” z Belchatowa. W seminarium wzięło udział 40 osób.

W roku 1998 zorganizowano wyjazd na Targi Techniczne do Poznania (ze względu na niską frekwencję zaniechano dalszego organizowania takich imprez).

Koło było również współorganizatorem wystawy towarzyszącej I Kongresowi „Maszyny XXI wieku”, który odbył się w roku 2001

Przewodniczący Koła przy PWr dr A. Bielański w czasie swojego wystąpienia.

w Gmachu Głównym PWr.

Przewodniczący A. Bielański wspominał także o tradycyjnie organizowanych karnawałowych „Balach Mechanika”. Odbywają się one od 15 lat, a od 9 lat w klubach PWr. Uczestniczy w nich zawsze wiele znamienitych osób, również spoza środowiska mechaników.

Na zakończenie wystąpienia A. Bielański przypomniał podniesione już wcześniej, lecz wciąż wymagające odpowiedzi kwestie:

– Jak ważna jest legitymacja SIMP?

– Na ile aktualna jest i do czego upoważnia legitymacja rzeczoznawcy?

– Jak wzmocnić prestiż zawodu inżyniera, jak również rangę i rolę SIMPu w ciągłym doskonaleniu i podnoszeniu kwalifikacji kadry inżynierskiej?

Wspomniał również myśl Honorowego Prezesa SIMP prof. Jana Kaczmarka, który zalecał, by w pracy stowarzyszenia zachować równowagę między podtrzymywaniem tradycji i nowatorstwem.

Przemawiający w imieniu JM Rektora prorektor L. Jankowski podziękował za dotychczasową działalność Koła i przekazał życzenia dalszej owocnej pracy. Z kolei dziekan Wydz. Mechanicznego prof. W. Kollek i dziekan Wydz. Mechaniczno-Energetycznego prof. Z. Gnutek podkreślili znaczenie działalności Stowarzyszenia i

żyli dalszych sukcesów w rozwoju Koła. Przewodniczący ZOW SIMP we Wrocławiu prof. J. Jędrzejewski wskazał na trudności w działalności Stowarzyszenia. Przemiany ustrojowe i gospodarcze spowodowały, że liczba członków Stowarzyszenia spadła z około 4000 do około 650. Najliczniejsze w OW i najaktywniejsze jest Koło SIMP przy PW.

Inspiracją do aktywizacji środowiska może stać się dyskusja o nowej ustawie o stowarzyszeniach, której projekt otrzymał Oddział Wrocławski z ZG SIMP. Kol. J. Jędrzejewski wspominał również o obchodach jubileuszu 75-lecia SIMP i Kongresie „Maszyny XXI wieku”. Zaapelował o współpracę z czasopismem *Inżynieria Maszyn*.

Przewodniczący OW SIMP wręczył odznaczenia i dyplomy. Brązową Honorową Odznakę SIMP otrzymała kol. **B. Chamska**, a dyplomy ZG SIMP otrzymali koledzy z ustępującego Zarządu Koła: **A. Bielański**, **S. Piesiak**, **W. Pszczółowski**, **Z. Mirski**, **W. Walkowiak** oraz **Z. Smalec**.

Następnie przewodniczący OW SIMP i przewodniczący Koła wręczyli legitymacje członkowskie pięciu nowym członkom Koła SIMP.

Na wniosek przewodniczącego Komisji Rewizyjnej kol. **A. Adamiaka** członkowie Koła udzielili absolutorium Zarządowi.

Kol. **Jan Wróbel** omówił działalność rzeczoznawczą agend SIMP (ZORPOT, SIMPTEST). Utworzono i wyposażono biuro w budynku NOT, prowadzone są szkolenia (dla uzyskania certyfikatów w zakresie deklaracji zgodności i oceny ryzyka zawodowego – wg normy ISO 9000, 14000 i 18000), także dla studentów. SIMP uczestniczy corocznie we Wrocławskich i Dolnośląskich Dniach Nauki i Techniki (listopad). W ostatnim okresie 77 członków SIMP ukończyło kursy i uzyskało uprawnienia w zakresie wyceny maszyn (830) i BHP w zakładach przemysłowych (115). Aktualnie odbywa się weryfikacja rzeczoznawców – wymiana legitymacji i

pieczętek.

W skład nowych władz Zarządu Koła SIMP weszli:

przewodniczący – inż. Andrzej Bielański (I-24, tel. 36-38)

oraz członkowie:

– dr Marek Gawliński (I-20, tel. 23-73),

– dr Stanisław Piesiak (I-19, tel. 31-38),

– dr Waław Pszczółowski (I-24, tel. 27-34),

– mgr inż. Marzena Podrez-Radziszewska (I-19, tel. 27-64),

– dr Zbigniew Smalec (I-24, tel. 27-05),

– dr hab. Jan Wojciechowski (I-24, tel.27-81)

W skład Zarządu dokończono także przedstawiciela Instytutu Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn (I-16) mgr inż. Pawła Wiśniewskiego (tel. 347-79-18).

Wybrano również delegatów na Walne Zebranie OW SIMP. Są to: inż. Andrzej Bielański, mgr inż. Janusz Blachura, dr Marek Gawliński, prof. Zbigniew Gnutek, dr Stanisław Piesiak, prof. Joachim Potrykus, dr Waław Pszczółowski, prof. Wiesław Rybak, dr Zbigniew Smalec, dr Wojciech Walkowiak, prof. Henryk Żebrowski oraz dr hab. Jan Wojciechowski.

Podsumowującym głosem była wypowiedź dziekana Wydz. Mechaniczno-Energetycznego **prof. Zbigniewa Gnutka**, który wskazał na rolę i znaczenie stowarzyszeń technicznych w innych krajach (np. USA). Prowadzą one bogatą działalność, także wydawniczą i normalizacyjną; są znaczącą siłą opiniotwórczą. Podkreślił również potrzebę zaangażowania się SIMP w takie działania, jak opracowywanie pomocy do projektowania (typu *Poradnik Mechanika*), czy też procedur postępowania w pracach projektowych. Zaznaczył również konieczność starań o możliwość nadawania inżynierom mechanikom uprawnień zawodowych (analogicznie do istniejących uprawnień budowlanych).

Czy nowa kadencja przyniesie rozwiązanie omawianych problemów? Życzymy nowemu Zarządowi licznych osiągnięć na tym polu.

(simp)

Prezydium zebrania. Od lewej siedzą: prorektor dr L. Jankowski, prof. W. Kollek, prof. H. Żebrowski – przewodniczący zebrania, prof. J. Jędrzejewski, dr A. Bielański. Przemawia prof. Z. Gnutek.

FILIA WAŁBRZYCH**Koło Naukowe Studentów
„EUROINTEG”**

8 marca 2002 r. w wałbrzyskiej filii Politechniki Wrocławskiej powstało Koło Naukowe Studentów (KNS) „Eurointeg”.

Głównym zadaniem tej grupy jest integrowanie aktywnych studentów w celu rozwijania i kształtowania życia naukowego, wyrobienia samodzielności badawczej, zdolności organizacyjnych i umiejętności interpersonalnych. Wszystko to może pozytywnie wpłynąć na rozszerzanie i pogłębianie ogólnej wiedzy i umiejętności studentów.

Spotkanie miało charakter formalny. Ustalono założenia i główne kierunki działania organizacji, uchwalono statut, a także wybrano prezydium. W jego skład weszli: prezes – Przemysław Dowgiało (II IZ), wiceprezes – Ewelina Szeja (II IZ), drugi wiceprezes, a zarazem skarbnik koła – Wiktor Wojciechowski (III ME), sekretarz – Izabela Pawlak (II IZ) i rzecznik prasowy – Sylwia Wieczorek (I G). Opiekunem grupy został dr inż. Jerzy Detyna. Pozostali członkowie założyciele to: Waldemar Pałach, Marcin Józwiak, Grzegorz Jeziorny, Monika Kotula, Marcin Cieśla, Michał Kulczyński, Agnieszka Burzyńska, Adam Klimaszewski, Marzena Marszał – wszyscy z II IZ, Dominika Romek, Sylwia Duda – I IS.

Koło planuje nawiązywanie kontaktów międzynarodowych, dzięki którym możliwa będzie współpraca studentów z różnych krajów Europy, wymiana wiedzy i doświadczeń. Kolejnym zadaniem grupy będzie rzetelne informowanie społeczeństwa o postępującym procesie integracji naszego kraju z Unią Europejską. Umożliwi to mieszkańcom naszego regionu dokonanie właściwego wyboru w dniu referendum. Wszystkie te cele i zadania będą realizowane poprzez: współpracę z krajowymi i zagranicznymi instytucjami, wyjazdy na krajowe i zagraniczne seminaria, konferencje, organizowanie obozów naukowych, prowadzenie szkoleń i kursów dla studentów i uczniów szkół średnich, prowadzenie serwisu informacyjnego w postaci witryny internetowej oraz inne formy działalności społecznej zgodnej z założeniami statutu.

Działalność członków koła w marcu polegała głównie na uporządkowywaniu spraw organizacyjnych i formalnych.

Dokończenie na stronie 35

Urząd Marszałkowski zaprasza uczelnie do działania na rzecz integracji europejskiej

Bliżej Europy

Urząd Marszałkowski zaangażował się w działania mające służyć przygotowaniu kadr, które mogłyby na naszym terenie przyczynić się do integracji europejskiej. Chodzi zwłaszcza o dorobienie się kompetentnych specjalistów, skutecznie wspierających dolnośląskie instytucje przy ubieganiu się o europejskie fundusze w ogłaszanych konkursach. Takiemu celowi ma służyć Europejski Bank Kadr Dolnego Śląska.

W związku z tym w najbliższej przyszłości trzeba będzie praktycznie przeszkolić znaczną liczbę Dolnoślązaków w zakresie zagadnień związanych z integracją europejską.

Przewiduje się stworzenie bazy danych osób o odpowiednich kwalifikacjach. Zostaną one dodatkowo przeszkolone na stażach w instytucjach unijnych oraz administracji regionów europejskich. Przewiduje się wizyty studyjne w instytucjach europejskich i szkolenia dotyczące integracji europejskiej.

Udziałowcami w realizacji tego projektu mają być. *Stowarzyszenie Dolny Śląsk w Unii Europejskiej*, w tym biuro brukselskie, inne gminy i powiaty dolnośląskie zainteresowane projektem, zainteresowane uczelnie dolnośląskie, a w szczególności ich działy współpracy z zagranicą i biura karier oraz europejskie regiony partnerskie Dolnego Śląska.

Organizatorzy mają nadzieję, że do realizacji tych celów uzyskają środki ze *Stowarzyszenia Dolny Śląsk w Unii Europejskiej*, a także z programów europejskich, od samorządów dolnośląskich, z regionów partnerskich Dolnego Śląska i z fundacji zagranicznych.

Oczekuje się, że do współpracy włączy się Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola. Przedstawiciele tego gremium znajdą się przypuszczalnie w Komisji Rekrutacyjnej, zaś naukowcy z uczelni wrocławskich pomogą w opracowaniu programu szkoleń dotyczących integracji europejskiej.

Niezbędna będzie też zapewne pomoc lokalowa uczelni wrocławskich w organizacji szkoleń.

Podstawą do rozwoju planowanej działalności powinien być projekt finansowany z programu LEONARDO DA VINCI.

Primus Inter Pares

Po wieloletniej przerwie od ubiegłego roku organizowany jest znowu na skalę ogólnopolską konkurs „Primus Inter Pares”. Przeprowadzony 9 kwietnia przez działające na PWr Zrzeszenie Studentów Polskich uczelniany finał odbył się pod patronatem JM Rektora PWr prof. dra hab. inż. Andrzeja Mulaka.

Etapowi regionalnemu patronuje Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola, a finałowi ogólnopolskiemu – Prezes Rady Ministrów.

W tym roku na Politechnice Wrocławskiej zgłosiły się do konkursu 23 osoby, z których komisja konkursowa postanowiła wyróżnić jedenaście.

Na uroczystość wręczenia wyróżnień przybyli prorektor ds. nauczania prof. Jerzy Świątek, prof. i prorektor ds. studenckich prof. Ludwik Komorowski, a także dziekani: prof. Elżbieta Trocka-Leszczynska (Wydz. Architektury), prof. Janusz Szafrań (Wydz. Elektryczny) i prof. Monika Hardygóra (Wydz. Górniczy) oraz kierownik Samodzielnej Sekcji Spraw Studenckich mgr Andrzej Ostojka-Solecki.

Dyplomy Primus Inter Pares PWr otrzymali: Agnieszka Śliska (W-3), Anna Mulić (W-3), Tomasz Zawilak (W-5), Joanna Lemanik (W-1) i Beata Bober (W-7). Srebrnymi Statuetkami Primus Inter Pares PWr wyróżniono Piotra Michaluka (W-3) i Łukasza Szlichcińskiego (W-6). Laureaci Złotych Statuetek Primus Inter Pares PWr to: Monika Kubasiewicz (W-7), Mariusz Lipiński (W-9), Wawrzyniec Niewodniczański (W-11) i Piotr Zajac (W-10). Te ostatnie cztery osoby będą reprezentować naszą uczelnię na finale regionalnym.

Gratulując zwycięzcom prof. Ludwik Komorowski zauważył dojrzałość zasad konkursu Primus Inter Pares. Podkreślił, że zostały one opracowane przez samych studentów. Prof. Świątek życzył laureatom dalszych sukcesów. Stwierdził też, że są oni najlepszymi studentami najlepszej (po Politechnice Warszawskiej) politechniki w Polsce.... (ml)

Spojrzenie Przewodniczącego Uczelnianej Komisji Konkursowej „Primus Inter Pares”

Na prośbę Rektora Senacka Komisja d.s. Studenckich (składająca się z 12 członków – 5 pracowników i 7 studentów) pełniła rolę Uczelnianej Komisji Konkursowej w tegorocznej edycji zorganizowanego przez Zrzeszenie Studentów Polskich konkursu „Primus Inter Pares”.

Dziekani wyznaczyli osoby odpowiedzialne na wydziałach za rozpropagowanie

Dokończenie na stronie 36

III MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA NAUKOWA RECYKLING TWORZYW SZTUCZNYCH R'2002

Instytut Materiałoznawstwa i Mechaniki Technicznej
16-20 września 2002
Jesenik, Czechy

Mamy zaszczyt zaprosić wszystkich zainteresowanych zagospodarowaniem odpadów z tworzyw sztucznych na trzecią Międzynarodową Konferencję Naukową – **RECYKLING TWORZYW SZTUCZNYCH** – która odbędzie się w dniach 16-20 września 2002 roku na terenie Czech (na życzenie uczestników poprzedniej edycji Konferencji).

Zapraszamy do udziału naukowców, inżynierów i studentów, osoby zajmujące się gospodarką odpadami w urzędach administracji państwowej i samorządu terytorialnego. Zachęcamy do prezentacji własnych metod i wyników badań, pomysłów i refleksji, oraz do dyskusji nad referatami.

Konferencja R'2002 ma przybliżyć tematykę recyklingu tworzyw sztucznych przez referaty poświęcone zagospodarowaniu odpadów:

- opakowań,
- elektroniki
- materiałów budowlanych
- pojazdów wycofanych z eksploatacji
- aktualnej legislacji w Polsce oraz w krajach Wspólnoty Europejskiej
- gospodarce odpadami z tworzyw sztucznych w gminach
- logistyce zbiórki i recyklingu odpadów
- technologiom recyklingu materiałów polimerowych
- recyklingowi samochodów
- zmianom właściwości użytkowych materiałów polimerowych po recyklingu

KOMITET NAUKOWY KONFERENCJI

prof. JERZY ZWOŹDZIAK – przew.
prof. CHRISTO BETCHEV
prof. WŁODZIMIERZ DUDZIŃSKI
prof. KAZIMIERZ FRIEDEL
prof. ANDRZEJ GAŁĘSKI
prof. WACŁAW KOLLEK
prof. WACŁAW LESZCZYŃSKI
prof. JAN PIELICHOWSKI
prof. BELA PUKANSZKY
prof. RYSZARD SIKORSKI
prof. WIESŁAW SUŁKOWSKI
prof. CORNELIA VASILE
prof. PIOTR WRZECIONARZ

KOMITET ORGANIZACYJNY KONFERENCJI

dr MAREK KOZŁOWSKI
dr ANNA KOZŁOWSKA
mgr GRAŻYNA KOŃCZAL
mgr PRZEMYSŁAW OLSZYŃSKI
mgr IWONA ZARĘBA

ADRES KOMITETU ORGANIZACYJNEGO

Instytut Materiałoznawstwa i Mechaniki Technicznej, I-19
Smoluchowskiego 25
50-370 Wrocław
tel. (071) 320-62-16, (071) 320-27-65
fax. (071) 321-12-35
E-mail: kozlowski@nw.pwr.wroc.pl, gk@immt.pwr.wroc.pl

FILIA WAŁBRZYCH

Dokończenie ze strony 34

Grupa uzyskała pomieszczenie, w którym może spotykać się i przechowywać dokumenty. Opracowała terminarz spotkań na najbliższy czas.

Członkowie koła uczestniczyli również w różnego typu konferencjach i spotkaniach. 22-24 marca 2002 r. byli we Wrocławiu na konferencji naukowej „10 lat po rozpadzie ZSRR – polityczne, ekonomiczne i społeczne konsekwencje końca Imperium” zorganizowanej przez studentów Uniwersytetu Wrocławskiego i AE we Wrocławiu. Wykazali się tam sporą aktywnością. W Wałbrzychu uczestniczyli w konferencji zorganizowanej z okazji rozstrzygnięcia konkursu na najlepszy pamiętnik, wspomnienia z okresu powojennego (wśród gości byli wyśmienici reprezentanci świata kultury i nauki, a także senator RP). Byli też na seminarium (zorganizowanym przez Wałbrzyskie Towarzystwo Naukowe) dotyczącym tematyki regionalizmu i terenów Sokołowska. Wszystkie te spotkania pozwoliły członkom koła nawiązać rozliczne kontakty z innymi młodymi ludźmi interesującymi się podobną tematyką, ale także z osobami mogącymi wspierać koło w jego działalności. 9 kwietnia 2002 w Filii PWR w Wałbrzychu odbyło się zorganizowane przez członków koła seminarium dotyczące tematu integracji Polski ze Wspólnotą Europejską. Omawiano dział dotyczący ochrony środowiska i negocjacji naszego kraju w tym zakresie (jak wiemy, został on tymczasowo zamknięty 26.10.2001 r.). Osobami odpowiedzialnymi za przygotowanie spotkania i prowadzenie dyskusji na ten temat byli Ewelina Szeja i Przemysław Dowgiało, a w roli eksperta wystąpił dr inż. Jerzy Detyna. To ostatnie spotkanie miało szczególne znaczenie, gdyż potwierdziło, iż chęci działania w tym zakresie idą w parze ze zdolnościami organizacyjnymi członków koła.

Teraz kilka słów o przebiegu spotkania. Po krótkim wstępie przystąpiono do dyskusji, w której poruszano różne aspekty tego działu, począwszy od funduszy redakcyjnych (w ramach ISPA), strukturalnych po korzyści, jakie będzie mógł uzyskać indywidualny konsument chroniąc własne środowisko. Wymiana zdań trwała około dwóch godzin. W czasie jej trwania poruszono bardzo wiele wątków tematycznych, ale na pewno nie wszystkie. Spotkanie przy-

Dokończenie na stronie 36

FILIA WALBRZYCH

Dokończenie ze strony 35

bliżyło z pewnością wszystkim obecnym szanse i zagrożenia, jakie stoją przed naszym krajem na drodze integracji z UE. W najbliższym czasie planowane są podobne seminaria, ale dotyczący innych aspektów naszego członkostwa we Wspólnocie. Dużą satysfakcję sprawiła nam dyskusja uczestników tego spotkania. Utwierdziła nas w przekonaniu o celowości naszych działań, ale też uświadomiła nam, że czeka nas wiele pracy. Podjęliśmy wyzwanie. Jesteśmy świadomi celów. Chcielibyśmy również, by jak najwięcej osób było do tego przekonanych. Dlatego też wszystkich chętnych, lubiących dyskutować, mających zawsze coś do powiedzenia bardzo serdecznie zapraszamy na nasze spotkania.

Prezes, wiceprezes i rzeczniczka Koła
Przemysław Dowgiało,
Ewelina Szeja,
Sylvia Wieczorek

NA WYDZIAŁACH

MECHANICZNO-ENERGETYCZNY

23 stycznia na posiedzeniu Rady Wydziału postanowiono wszcząć postępowanie o nadanie tytułu naukowego profesora dr hab. inż. Krystynie Jeżowieckiej-Kabsch, prof. nzw.

- W wyniku rozstrzygnięcia konkursów postanowiono zatrudnić dr inż. Andrzeja Sitkę, dr inż. Wiesława Wędrychowicza i dr inż. Janusza Lichotę na stanowiskach adiunktów naukowo-dydaktycznych.

- Postanowiono ogłosić konkurs na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

- Jednymyślnie podjęto uchwałę o utworzeniu nowego kierunku kształcenia – *Energetyki*.

27 lutego Rada Wydziału wybrała recenzentów dorobku naukowego dr hab. inż. Krystyny Jeżowieckiej-Kabsch, prof. nzw.

- Powołano komisję do przeprowadzenia przewodu habilitacyjnego dra inż. Januariusza Góreckiego.

- Poparto wnioski o nagrodę zespołową Ministra Edukacji Narodowej i Sportu dla dr hab. inż. Krystyny Jeżowieckiej-Kabsch, prof. nzw. i dra inż. Henryka Szewczyka.

- Postanowiono wystąpić o odznaczenia państwowe dla siedmiu zasłużonych pracowników wydziału.

Primus..

Dokończenie ze strony 31

konkursu i informowanie studentów o jego zasadach. Do akcji włączył się też mgr Andrzej Solecki (PRS/SS).

Na konkurs wpłynęły 24 wnioski (w tym jeden niespełniający kryteriów formalnych). Było ich znacznie więcej niż w roku ubiegłym, ale jednak niewiele, biorąc pod uwagę liczbę potencjalnych kandydatów ze średnią z ostatniego roku studiów powyżej 4,71 (co było wymogiem podstawowym). Zadaniem komisji było zweryfikowanie formularzy i punktacji oraz wyłonienie najlepszych studentów reprezentujących uczelnię

w finale regionalnym konkursu. W tym roku wymagane minimum wynosiło 80 punktów.

Na spotkaniu Uczelnianej Komisji Konkursowej z zaproszonymi przedstawicielami wydziałów i RU ZSP, które odbyło się 5 kwietnia, przedyskutowano szczegóły regulaminu konkursowego.

Przewidywał on ocenę w następujących kategoriach:

- średnia ocen za ostatni rok akademicki – max. 40 pkt.;
- znajomość języków obcych (wyżej oceniano certyfikaty, niżej – oceny w indeksie) – max. 15 pkt.;
- praca w studenckim ruchu naukowym – max. 40 pkt.;
- praca na rzecz środowiska akademickiego.

Nowe środowiskowe koło naukowe Studenci z GISem

6 grudnia 2001 odbyło się pierwsze, organizacyjne spotkanie Środowiskowego Koła Naukowo-Badawczego Systemów Informacji Geograficznej (GIS) integrującego wokół tej problematyki studentów Politechniki Wrocławskiej, Akademii Rolniczej i Uniwersytetu Wrocławskiego. W spotkaniu wzięli również udział: prorektor Politechniki Wrocławskiej prof. Jerzy Świątek, prodziekan Wydziału Górniczego dr Stanisław Ślusarczyk oraz dr Józef Woźniak i mgr Paweł Zając z Zakładu Geodezji i GIS.

Głównym celem koła jest szeroka popularyzacja i rozwój tematyki geoinformacyjnej, a przy tym integracja studenckich środowisk naukowych Politechniki Wrocławskiej, Akademii Rolniczej i Uniwersytetu Wrocławskiego poprzez organizowanie seminariów, spotkań, udział w pracach naukowo-badawczych, jak i współ-pracę z innymi kołami naukowymi.

mi. „Chcemy rozwijać bardzo dobre kontakty koleżeńskie i współpracę nad ciekawymi tematami badawczymi interesującymi dla szerokiej reprezentacji środowiska akademickiego Wrocławia. Planujemy między innymi udział w badaniach nad opracowaniem systemów map numerycznych połączonych z relacyjną bazą danych, przygotowaniem numerycznych map turystycznych, udziałem w projektach GIS dla administracji, zakładów przemysłowych i instytutów naukowych oraz konsultacjami dotyczącymi oprogramowania i sprzętu.” – mówi dr Józef Woźniak.

Środowiskowe Koło Naukowo-Badawcze zostało utworzone przy Wydziale Górniczym Politechniki Wrocławskiej. Zarząd Koła tworzą: przewodnicząca: Ewelina Pawłowicz z PWr (e-mail: ewelinapawlowicz@poczta.onet.pl), zastępczyni Izabela Zając z AR, sekretarz Monika Oleksy z PWr (monika_oleksy@poczta.onet.pl).

Opiekunem naukowym koła jest dr inż. Józef Woźniak. □

Fot. Jacek Rejman

kiego (m. in. organizacje studenckie, samorząd, stowarzyszenia, sport, akcje charytatywne, zespoły tańca, chóry) – max. 50 pkt.;

- zrealizowanie więcej niż rocznego programu studiów w przeciągu jednego roku akademickiego – max. 20 pkt.;
- przebieg studiów według indywidualnego toku – max. 10 pkt.

Ogółem można było osiągnąć 175 punktów.

W dyskusji nad regulaminem i przy rozpatrywaniu formularzy zgłoszeniowych pojawiały się pewne uwagi szczegółowe. Zwrócono uwagę, że warunek odpowiedniej średniej „... za ostatni rok akademicki...” eliminuje studentów ostatniego roku stu-

diów, co jest oczywistą wadą regulaminu. Zasugerowano branie pod uwagę średniej z dwóch ostatnich semestrów. Dyskusyjna jest też proporcja punktacji za poszczególne osiągnięcia.

Być może dobrym sposobem na zwiększenie liczby uczestników konkursu byłoby wyszukanie na wydziałach studentów mających odpowiednią średnią (ponieważ posiadają one ewidencję średnich ocen potrzebną do stypendium za wyniki w nauce) oraz listowne, indywidualne przesłanie im regulaminu i formularza. Tak zrobiono na Wydziale Inżynierii Środowiska.

**Przewodniczący
Uczelnianej Komisji Konkursowej
dr inż. Andrzej Grzegorzczak**

Koło Młodych PZITB zorganizowało seminarium

Czy studia = praca?

Studenci Wydziału Budownictwa Lądowego i Wodnego coraz częściej interesują się możliwościami odbywania praktyk zawodowych i zdobywania pracy w renomowanych firmach budowlanych. Aby im to ułatwić, Koło Młodych Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa zorganizowało w dniu 26 marca seminarium pt. „Studia = praca?”.

Patronat nad spotkaniem objął prodziekan Wydziału Budownictwa Lądowego i Wodnego PWr prof. dr hab. Bronisław Gosowski. Na zaproszenie odpowiedziały następujące firmy: Ziajka, Hofmann i Jedynka Wrocławska, które zaprezentowały swoją działalność oraz przedstawiły ofertę praktyk, jak również realną możliwość zatrudnienia absolwentów!

Koło Młodych PZITB działa od początku roku akademickiego i zreszta studentów Wydziału Budownictwa Lądowego i Wodnego na PWr. Kontakt z Kołem można nawiązać przez studentów JV roku KB lub przez opiekuna koła dra Romana Szmigielskiego.

Przyjdź i zrealizuj swój pomysł!

Wczasy spotkania od lewej, za stołem: opiekun Koła Młodych dr Roman Szmigielski, mgr Tadeusz Nawracaj – przewodniczący OW PZITB, prodziekan prof. dr hab. inż. Bronisław Gosowski i dr Jacek Dyczkowski.

NA WYDZIAŁACH

MECHANICZNY

7 listopada 2001 r. na posiedzeniu Rady Wydziału wszczęto postępowanie w sprawie mianowania na stanowisko profesora nadzwyczajnego na czas nieokreślony dr. hab. inż. Lecha Sitnika.

- Wyrażono zgodę na zatrudnienie na pełnym etacie prof. dr. hab. inż. Zdzisława Gabryszewskiego.

- Ogłoszono konkurs na stanowisko profesora nadzwyczajnego w zakresie dyscypliny *Budowa i eksploatacja maszyn*.

5 grudnia 2001 r. na posiedzeniu Rady Wydziału wyrażono zgodę na powołanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego na czas nieokreślony dr. hab. inż. Lecha Sitnika.

- Powołano recenzentów rozprawy doktorskiej mgr. inż. Edwarda Wiczowskiego.

- Otwarto przewód doktorski (w dyscyplinie *Mechanika*) mgr. inż. Krzysztofa Widanki.

- Zaakceptowano plan studiów dla uzupełniających zaocznych studiów magisterskich dla kierunku Zarządzanie i Inżynieria Produkcji.

- Postanowiono uruchomić na Wydziale kształcenie na kierunku *Transport*.

19 grudnia 2001 r. na posiedzeniu Rada Wydziału powołała komisję ds. przewodów habilitacyjnych dr. inż. Andrzeja Belzowskiego i dr. inż. Mieczysława Szaty.

- Prodziekan dr hab. inż. Tomasz Nowakowski zaprezentował przekazany do Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych raport samooceeny kierunków *Mechanika i budowa maszyn* oraz *Automatyka i robotyka*.

- Zaakceptowano plan studiów dla kierunku *Transport*.

30 stycznia 2002 r. na posiedzeniu Rada Wydziału rozstrzygnęła konkurs na stanowiska profesorów nadzwyczajnych. W wyniku konkursu rozpoczęto procedurę mianowania na stanowiska profesorów nadzwyczajnych dr. hab. inż. Andrzeja Ambroziaka oraz dr. hab. inż. Tomasza Nowakowskiego.

- Otwarto przewód habilitacyjny dr. inż. Mieczysława Szaty i powołano recenzentów rozprawy habilitacyjnej i dorobku naukowego kandydata.

- Otwarto przewód doktorski (w zakresie dyscypliny *Mechanika*) mgr. inż. Marzeny Podrez-Radziszewskiej.

- Prodziekani przedstawili wyniki letniej sesji egzaminacyjnej roku akademickiego 2000/2001.

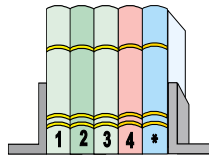
- Przyjęto prowizorium budżetowe wydziału na I półrocze 2002 r.

KSIĄŻKI, które polecamy...

Antoni Dudek

Pierwsze lata III Rzeczypospolitej 1989-2001

(seria ARKANA HISTORII)

Wyd. ARCANA, Kraków 2002 (www.arcana.pl)
wydanie II, rozszerzone, cena minimalna 35 zł

Antoni Dudek (1966) jest politologiem i historykiem, pracownikiem naukowym UJ oraz Instytutu Pamięci Narodowej, autorem i współautorem kilkunastu książek. Publikuje na łamach „Życia”, „Wprost” i „Dziennika Polskiego”.

Czy może zapomnieli już Państwo, jak kształtowały się kolejne ugrupowania polityczne obozu solidarnościowego? Kto głosił jakie poglądy, zanim zmienił koncepcję? Dlaczego duża część elit politycznych okazała się mało skuteczną? I dlaczego ostatecznie środowisko reformatorów utraciło władzę? Na te i inne pytania autor odpowiada niezmiernie interesująco, nie obawia się też wyrażania własnych opinii.

Prezentuje syntetyczne spojrzenie na dzieje polityczne Polski w latach 1989-2001. Jej główne wątki obejmują m.in.: genezę i przebieg obrad „okrągłego stołu”, wybory czerwcowe 1989 r., działalność kolejnych rządów (od Tadeusza Mazowieckiego do Jerzego Buzka), trzykrotne wybory prezydenckie i czterokrotne parlamentarne. Na tym tle przedstawione są losy poszczególnych polityków oraz kierowanych przez nich ugrupowań, a także przebieg najważniejszych konfliktów w pierwszych latach III Rzeczypospolitej.

Autor uważa, że liberalne kręgi opozycji antykomunistycznej nie doceniły skali powiązań dawnego kręgu władzy. W 1989 roku padła tylko fasada starego systemu, zaś odziedziczone po PRL powiązania przetrwały i wpłynęły decydująco na późniejszy kształt polityki, gospodarki i mediów. Charakterystyczną cechą naszej rzeczywistości jest rozwój fortun ludzi powiązanych ze służbami specjalnymi i aparatem władzy PRL. W wielu środowiskach, w tym i w akademickim, nie podjęto po przemianach nawet dyskusji na temat dziedzictwa po okresie dyktatury. Tym mniej było działań na rzecz rozliczenia tej spuścizny. (Można by stąd wyciągnąć dalsze wnioski, a mianowicie, że brak jasnych ocen prowadzi do mętnych poglądów, a stąd krok tylko do wypowiedzi klasy „eee, panie, wszyscy kradną” i głosowania na Leppera. Ale to już tylko nasz pośredni wniosek z lektury.)

Nowa kadencja w KZ NSZZ „S”

W dniu 9 kwietnia odbyło się Zakładowe Zebranie Delegatów NSZZ „Solidarność” przy PWr. Wśród gości znaleźli się JM Rektor-elekt PWr prof. Tadeusz Luty, przewodniczący Zarządu Regionu Dolny Śląsk Janusz Łaznowski, przewodniczący Komisji Wyborczej Zarządu Regionu Walenty Styrz i przedstawiciele innych związków zawodowych działających przy PWr.

Przewodniczącą „Solidarność” przy PWr dr inż. Ryszard Wroczyński przedstawił sprawozdanie z działalności Komisji Zakładowej „S” przy Politechnice Wrocławskiej w kadencji 1998-2002 r. Następnie dr hab. inż. Józef Krzyżanowski, prof. nadzw., przedstawił sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.

Na wniosek Komisji Rewizyjnej udzielono absolutorium ustępującej Komisji Zakładowej.

W głosowaniu tajnym wybrano **Ryszarda Wroczyńskiego na przewodniczącego Komisji Zakładowej na kadencję 2002-2006**. Ponadto do **Komisji Zakładowej weszli**: Lech Konarzewski, Ewa Rysiakiewicz-Pasek, Jerzy Karyś, Tomasz Ohly, Eugenia Horak, Ryszarda Bieganowska, Zbigniew Rucki, Ryszard Nawrocki, Henryk Belka, Ewa Prus, Krzysztof Czerski, Jadwiga Szymonik, Krystyna Kowal, Tadeusz Wojtkowiak, Leszek Krupski, Kazimierz Grzywa, Maria Bartosiewicz, Kazimierz Grabas, Gabriela Januszewska, Elżbieta Lipka, Kazimierz Maga, Anna Młynarczyk, Grażyna Olszewska, Kazimierz Pabisiak, Czesław Paprocki, Czesława Pańska, Alicja Samołyk, Zbigniew Sawicki, Ryszard Szczebelki, Maria Jankułowska, Izabela Hudyma, Witold Jabłoński i Andrzej Siciński.

W skład Komisji Rewizyjnej na kadencję 2002-2006 weszli: Maria Czarnecka, Józef Krzyżanowski, Lesław Ładniak, Mieczysław Wojtas i Zbigniew Zubel.

Delegatami na Walny Zjazd Regionu Dolny Śląsk zostali: Felicita Brzozowska, Witold Jabłoński, Marek Muszyński, Kazimierz Pabisiak, Tomasz Wójcik i Ryszard Wroczyński.

Jako delegatów na Walny Zjazd Krajowej Sekcji Nauki wybrano: Tadeusza Gudrę, Teresę Koniaszewską, Leszka Koszałkę, Halinę Kruczek i Danutę Wałę.

W czasie obrad upoważniono Komisję Zakładową do rozpatrzenia celowości i możliwości zakupu (na cele dochodowe) lokalu o powierzchni 67 m² mieszczącego się w Ośrodku Seniora Wyższych Uczelni Wrocławia oraz podjęcia decyzji w tej sprawie.

Postanowiono zwrócić się do członków NSZZ „S” z prośbą o rozpropagowanie wśród pracowników Politechniki Wrocławskiej idei zadeklarowania comiesięcznej składki na rzecz Wrocławskiej Międzyuczelnianej Fundacji „Pro Homine”.

Postulowano, by Komisja Zakładowa podjęła działania na rzecz młodych pracowników nauki na naszej Uczelni, w szczególności doktorantów.

Upoważniono Komisję Zakładową do prowadzenia prac nad wprowadzeniem elastycznej struktury organizacyjnej „S”, w tym możliwości łączenia organizacji oddziałowych na wydziałach.

Zobowiązano delegatów na Regionalny Zjazd Delegatów do poruszenia problemu zaopatrzenia emerytalnego pracowników i sprawy refundacji leków oraz wnioskowania o powołanie przez Krajowy Zjazd Delegatów Komisji ds. Analizy Cen Leków.

Wybory w KO NSZZ „S” Emerytów i Rencistów

W dniu 15 stycznia 2002 r. odbyły się wybory członków Komisji Oddziałowej Emerytów i Rencistów NSZZ „S”. W jej skład weszli:

1. Izabela Hudyma - przewodnicząca
2. Anna Kędzior
3. Anna Jałowy
4. Danuta Goliszek
5. Danuta Wiech
6. Janina Hołyńska
7. Maria Czarnecka
8. Elżbieta Gmerek
9. Krystyna Syczewska
10. Gizela Nałęcz-Łączyńska
11. Irena Budzińska
12. Czesław Marczewski

Podczas zebrania sprawozdawczo-wyborczego ustępująca komisja przedstawiła wyniki swojej działalności w okresie od 10 lutego 1998 r. do końca 2001 roku.

Pracownicy Politechniki w obiektywie Macieja Śmiarowskiego

Ryszard Knapik – warsztat optyczny

Krystyna Pysno – druk offsetowy

Ewa Matusz – druk offsetowy

Robert Gregorczyk – naświetlanie

Małgorzata Sapięcha-Muziol – dyrygent chóru PWr

Dariusz Godlewski – plastyk

Joanna Białczyk – biblioteka, magazyny i konserwacja

Barbara Pieczka – archiwum

Dziekani kadencji 2002/2005 na PWr

Dr hab. inż. arch.
Elżbieta Trocka-Leszczyńska, prof. nadzw.
Wydział Architektury

Prof. dr hab. inż. Ryszard Izbicki
Wydział Budownictwa
Lądowego i Wodnego

Prof. dr hab. inż. Paweł Kafarski
Wydział Chemiczny

Prof. dr hab. inż. Daniel J. Bem
Wydział Elektroniki

Prof. dr hab. inż.
Janusz Szafran
Wydział Elektryczny

Dr hab. inż.
Jerzy Małecki, prof. nadzw.
Wydział Górniczy

Dr hab. inż.
Krzysztof Bartoszewski, prof. nadzw.
Wydział Inżynierii Środowiska

Prof. dr hab. inż.
Tadeusz Galanc
Wydział Informatyki i Zarządzania

Dr hab. inż.
Zbigniew Gnutek, prof. nadzw.
Wydział Mechaniczno-Energetyczny

Prof. dr hab. inż.
Wacław Kolek
Wydział Mechaniczny

Prof. dr hab. inż. Jan Misiewicz
Wydział Podstawowych
Problemów Techniki

Prof. dr hab. inż. Benedykt Licznerski
Wydział Elektroniki Mikrosystemów
i Fotoniki